

Godina VIII/IV
Petak, 5. novembra/studenoga 2004. godine

Број/Број
10

Година VIII/IV
Петак, 5. новембра 2004. године

ISSN 1512-7532

**PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE**

56

Na osnovu člana IV. 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma, održanoj 25. juna 2004. godine, i sjednici Doma naroda, održanoj 29. jula 2004. godine, donijela je

ODLUKU

**O DAVANJU SAGLASNOSTI ZA RATIFIKACIJU
SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE MOLDAVIJE I
BOSNE I HERCEGOVINE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJA
UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA
DOHODAK I KAPITAL**

I

Daje se saglasnost za ratifikaciju Sporazuma između Republike Moldavije i Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital.

II

Odluku objaviti u "Službenom glasniku BiH" - Međunarodni ugovori.

PS BiH broj 86/04
29. jula 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Martin Raguž, s.r.

Predsjedavajući
Doma naroda Parlamentarne
skupštine BiH
Goran Milojević, s. r.

ODLUKU

**O DAVANJU SUGLASNOSTI ZA RATIFIKACIJU
SPORAZUMA IZMEĐU REPUBLIKE MOLDAVIJE I
BOSNE I HERCEGOVINE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJA
UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA
DOHODAK I KAPITAL**

I

Daje se suglasnost za ratifikaciju Sporazuma između Republike Moldavije i Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital.

II

Odluku objaviti u "Službenom glasniku BiH" - Međunarodni ugovori.

PS BiH broj 86/04
29. srpnja 2004. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Martin Raguž, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda Parlamentarne
skupštine BiH
Goran Milojević, v. r.

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА РАТИФИКАЦИЈУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

I

Даје се сагласност за ратификацију Споразума између Републике Молдавије и Босне и Херцеговине о избјегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и капитал.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 86/04
29. јула 2004. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с. р.

Председавајући
Дома народа Парламентарне
скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.

57

На основу члана IV. 4. d) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 7. и 8. септембра 2004. године и сједници Дома народа, одржаној 9. септембра 2004. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАНЈУ СUGЛАСНОСТИ ЗА РАТИФИКАЦИЈУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ЗАБРАНУ ХЕМИЈСКОГ ОРУЏЈА О ПРИВИЛЕГИЈАМА И ИМУНИТЕТИМА OPCW

I

Дaje се сагласност за ратификацију Споразума између Босне и Херцеговине и Организације за забрану хемијског оруђја о привилегијама и имунитетима OPCW.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

PSBiH број 92/04
9. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с. р.

Председавајући
Дома народа Парламентарне
скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.

На temelju чланка IV. 4. d) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Заступничког дома, одржаној 7. и 8. јуна 2004. године, и сједници Дома народа, одржаној 9. јуна 2004. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАНЈУ СUGЛАСНОСТИ ЗА РАТИФИКАЦИЈУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ЗАБРАНУ ХЕМИЈСКОГ ОРУЏЈА О ПРИВИЛЕГИЈАМА И ИМУНИТЕТИМА OPCW

I

Дaje се сагласност за ратификацију Споразума између Босне и Херцеговине и Организације за забрану хемијског оруђја о привилегијама и имунитетима OPCW.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

PS BiH број 92/04
9. јуна 2004. године
Сарајево

Председавајући
Заступничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, в. р.

Председавајући
Дома народа Парламентарне
скупштине БиХ
Горан Милојевић, в. р.

На основу члана IV. 4. d) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 7. и 8. септембра 2004. године и сједници Дома народа, одржаној 9. септембра 2004. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ ЗА РАТИФИКАЦИЈУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА ЗАБРАНУ ХЕМИЈСКОГ ОРУЏЈА О ПРИВИЛЕГИЈАМА И ИМУНИТЕТИМА OPCW

I

Даје се сагласност за ратификацију Споразума између Босне и Херцеговине и Организације за забрану хемијског оруђја о привилегијама и имунитетима OPCW.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 92/04
9. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с. р.

Председавајући
Дома народа Парламентарне
скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.

58

На основу члана IV.4. d) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 23. септембра 2004. године, и сједници Дома народа, одржаној 27. септембра 2004. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ДАВАНЈУ СAGЛАСНОСТИ ЗА РАТИФИКАЦИЈУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВИЈЕЋА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ВЛАДЕ СAVEЗНЕ РЕПУБЛИКЕ НЈЕМАЧКЕ О ФИНАНСИЈСКОЈ САРАДЊИ ЗА 2002. ГОДИНУ

I

Дaje се сагласност за ратификацију Споразума између Вијећа министара Босне и Херцеговине и Владе Савезне Републике Нјемачке о финансијској сарадњи за 2002. годину.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

PS BiH број 104/04
27. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с. р.

Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с. р.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 105/04
27. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с.р.

Председавајући Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с.р.

60

На основу члана IV.4. д) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 23. септембра 2004. године и сједници Дома народа, одржаној 27. септембра 2004. године, донијела је

ODLUKU

**O DAVANJU SAGLASNOSTI ZA RATIFIKACIJU
SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG
SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA
O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O
SLIVU RIJEKE SAVE**

I

Даје се сагласност за ратификацију Споразума о измјенама Оквирног споразума о сливу ријеке Саве и Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 106/04
27. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с.р.

Председавајући Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с.р.

На основу члана IV.4. д) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Заступничког дома, одржаној 23. јуна 2004. године и сједници Дома народа, одржаној 27. јуна 2004. године, донијела је

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

61

На основу члана V. 3(d) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине је на 54. сједници, одржаној 1. септембра 2004. године донијело

ODLUKU

**O RATIFIKACIJI EVROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRAIČNOJ TELEVIZIJI SA PROTOKOLOM O
IZMJENAMA**

Član 1.

Шодно сагласности Парламентарне Скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 73/04 од 16. јула 2004. године) ратифицира се Европска конвенција о прекограничној телевизији (ЕТС број 132) отворена за потписивање 5. маја 1989. године у Стразбуру, са

ODLUKU

**O DAVANJU SUGLASNOSTI ZA RATIFIKACIJU
SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG
SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA
O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O
SLIVU RIJEKE SAVE**

I

Даје се сагласност за ратификацију Споразума о измјенама Оквирног споразума о сливу ријеке Саве и Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 106/04
27. јуна 2004. године
Сарајево

Председатељ Заступничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, в.р.

Председатељ Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, в.р.

На основу члана IV.4. д) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на сједници Представничког дома, одржаној 23. септембра 2004. године и сједници Дома народа, одржаној 27. септембра 2004. године, донијела је

ODLUKU

**O DAVANJU SAGLASNOSTI ZA RATIFIKACIJU
SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA
O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU
PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU
RIJEKE SAVE**

I

Даје се сагласност за ратификацију Споразума о измјенама Оквирног споразума о сливу ријеке Саве и Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве.

II

Одлуку објавити у "Службеном гласнику БиХ" - Међународни уговори.

ПС БиХ број 106/04
27. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Мартин Рагуџ, с.р.

Председавајући Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Горан Милојевић, с.р.

Protokolom o izmjenama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji (ETS broj 171) otvorenim za prihvatanje 1. oktobra 1998. godine.

Član 2.

Tekst Konvencije i Protokola u prijevodu glasi

EVROPSKA KONVENCIJA O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

PREAMBULA

Države-članice Vijeća Evrope, kao i druge države, strane Evropske konvencije o kulturi (u daljem tekstu: potpisnice), s obzirom na to da je cilj Vijeća Evrope postići veće jedinstvo između svojih članica radi očuvanja i ostvarenja ideala i principa koji su njihova zajednička baština,

smatrajući da dostojanstvo i jednaka vrijednost svakog ljudskog bića čine osnovne elemente tih principa,

smatrajući da sloboda izražavanja i informiranja, kako je utjelovljena članom 10. *Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda*, čini jedan od bitnih principa demokratskog društva i jedno je od osnovnih uvjeta njegovog napretka, kao i razvoja svakog ljudskog bića,

ponovno potvrđujući privrženost principima slobodnog protoka informacija i ideja, te nezavisnosti televizijskih kuća, a koja predstavljaju nužnu osnovu njihove programske politike,

potvrđujući važnost emitiranja za razvoj kulture i slobodnog oblikovanja mišljenja u uvjetima očuvanja pluralizma i jednakih mogućnosti za sve demokratske grupe i političke stranke,

uvjerene da neprekidni razvoj komunikacijske i informacijske tehnologije treba služiti promociji prava izražavanja, traženja, primanja i pružanja informacija i ideja, bez obzira na njihov izvor i bez obzira na državne granice,

želeći predstaviti proširivanje kruga izbora programskih usluga za javnost, a time unapređujući evropsku baštinu i razvijajući vlastita audiovizuelna ostvarenja,

te odlučne ostvariti ovaj kulturni cilj trudeći se povećati produkciju i protok visokokvalitetnog programa udovoljavajući time očekivanjima javnosti na polju politike, obrazovanja i kulture,

priznajući potrebu uspostave zajedničkog šireg pravnog okvira, imajući na umu *Rezoluciju broj 2 i Deklaraciju Prve evropske ministarske konferencije o politici masovnih medija*,

želeći razvijati principe utjelovljene u postojećim preporukama Vijeća Evrope o principima koji se odnose na televizijske oglase, na jednakost muškaraca i žena u medijima, na korištenje satelitskih kapaciteta za televiziju i radio, te o unapređenju audiovizuelne proizvodnje u Evropi,

sporazumjele su se kako slijedi

I - OPĆE ODREDBE

Član 1.

Predmet i svrha

Ova konvencija se odnosi na programske usluge ugrađene u prijenos. Svrha joj je olakšati prekogranični prijenos i ponovni prijenos televizijskih programskih usluga između stranaka.

Član 2.

Primijenjeni izrazi

U svrhu ove konvencije:

- "Prijenos" znači početno emitiranje televizijskih programskih usluga namijenjenih široj javnosti, u kodiranom ili nekodiranom obliku, putem zemaljskog odašiljača, kabla ili satelita bilo koje vrste. Ne obuhvata komunikacijske usluge na lični zahtjev,
- "Ponovni prijenos" znači činjenicu prijema i istovremenog prijenosa, bez obzira na korištena tehnička sredstva, cijelih i nepromijenjenih televizijskih programskih usluga ili važnih dijelova tih usluga koje televizijske kuće prenose radi prijema namijenjenog široj javnosti,
- "Televizijska kuća" znači fizičko ili pravno lice koje sastavlja televizijske programske usluge namijenjene

- prijemu od strane šire javnosti, te ih prenosi ili ih daje trećoj strani na prijenos u cijelosti i neizmijenjene,
- "Programska usluga" znači svaki dio u okviru pojedinačne usluge koju pruža televizijska kuća u smislu prethodnog stava,
- "Evropska audiovizuelna ostvarenja" znače kreativna ostvarenja čiju produkciju ili koprodukciju nadziru evropska fizička ili pravna lica,
- "Oglas" znači svako javno saopćenje koje ima za cilj unapređenje prodaje, kupnje ili iznajmljivanja proizvoda ili usluga, ili promocija neke stvari ili ideje, ili radi postizanja nekog drugog efekta koji želi oglašavalac, za šta mu je dato vrijeme prijena uz nadoknadu ili sličnu protivuslugu,
- "Sponzoriranje" znači sudjelovanje fizičkog ili pravnog lica, koje nije uključeno u televizijsku djelatnost ili produkciju audiovizuelnih ostvarenja, u direktnom ili indirektnom finansiranju programa s ciljem promocije imena, fabričke oznake ili prepoznatljivosti tog lica.

Član 3.

Polje primjene

Ova konvencija se primjenjuje na svaku programsku uslugu koju prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom strane, bilo putem kabla, zemaljskog odašiljača ili satelita, a koja se može primati direktno ili indirektno, u jednoj ili više drugih stranaka.

Član 4.

Sloboda prijema i ponovnog prijena

Stranke će osigurati slobodu izražavanja i informiranja u skladu s članom 10. Konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i one će garantirati slobodu prijema, te neće na svom području ograničavati ponovni prijenos programskih usluga koje ispunjavaju uvjete iz ove konvencije.

Član 5.

Obaveze strana koje vrše prijenos

- Svaka će strana koja vrši prijenos, odgovarajućim sredstvima i putem nadležnih organa, osigurati da sve programske usluge koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod njihovom jurisdikcijom, u smislu člana 3. ispunjavaju uvjete ove konvencije.
- U svrhe ove konvencije, strana koja vrši prijenos je:
 - u slučaju zemaljskog odašiljača, strana u kojoj je izveden početni prijenos,
 - u slučaju satelitskog prijena:
 - strana u kojoj je smještena veza usmjerena prema satelitu;
 - strana koja dopušta upotrebu frekvencije ili satelitskog kapaciteta, kada je veza usmjerena prema satelitu smještena u državi koja nije strana ove konvencije,
 - strana u kojoj pružalac radiodifuznih usluga ima sjedište, kada odgovornost nije uspostavljena u skladu sa podstavovima i) i ii).
- Kada se programske usluge prenesene iz države koja nije strana ove konvencije, ponovno prenose putem entiteta ili tehničkih sredstava pod jurisdikcijom strane u smislu člana 3. te će strana, djelujući kao strana koja vrši prijenos, osigurati odgovarajućim sredstvima i putem svojih nadležnih organa ispunjavanje uvjeta iz ove konvencije.

Član 6.

Dostupnost informacija

- Odgovornosti televizijske kuće trebaju se jasno i na odgovarajući način odrediti u dozvoli koju izdaje ili ugovoru kojeg s njom zaključuje nadležno tijelo vlasti svake strane, ili na bilo koji drugi zakonom utvrđeni način.

2. Nadležno tijelo će vlasti strane koja vrši prijenos, na zahtjev, učiniti dostupnim informacije o televizijskoj kući. Takve će informacije sadržavati barem naziv ili oznaku, sjedište i pravni položaj televizijske kuće, ime njenog pravnog zastupnika, sastav kapitala, prirodu, namjenu i način finansiranja programskih usluga koje pruža ili namjerava pružiti televizijska kuća.

II - PITANJA KOJA SE ODOSE NA PROGRAM

Član 7.

Odgovornosti televizijske kuće

1. Svi dijelovi programskih usluga, u smislu njihovog prikazivanja i sadržaja, trebaju poštovati dostojanstvo čovjeka i temeljna prava drugih.
Posebno ne smiju:
 - a) biti u suprotnosti sa moralom i naročito ne smiju sadržavati pornografiju;
 - b) veličati nasilje ili pogodovati poticanju rasne netrpeljivosti.
2. Svi dijelovi programskih usluga koji očigledno štete fizičkom, duševnom ili moralnom razvoju djece i omladine ne smiju biti na rasporedu kada će ih oni zbog vremena prijenosa ili prijema vjerovatno gledati.
3. Televizijska kuća će osigurati da vijesti potpuno prikazuju činjenice i događaje te da ohrabruju slobodno oblikovanje mišljenja.

Član 8.

Pravo na odgovor

1. Svaka će strana koja vrši prijenos, u odnosu na programe koje prenesu ili ponovno prenesu entiteti ili tehnička sredstva pod njenom jurisdikcijom u smislu člana 3. ove konvencije, osigurati svakom fizičkom i pravnom licu, bez obzira na njegovo državljanstvo ili boravište, mogućnost ostvarivanja prava na odgovor ili pribjegavanja drugom sličnom zakonskom ili administrativnom sredstvu. Posebno će osigurati da vrijeme i ostale pojedinosti za ostvarivanje prava na odgovor budu takva da se pravo može ostvariti na efikasan način. Efikasno ostvarivanje ovog prava ili drugih sličnih pravnih ili administrativnih sredstava mora se osigurati i s obzirom na vrijeme i s obzirom na način.
2. U tu svrhu, ime televizijske kuće odgovorne za programsku uslugu treba objavljivati u redovnim razmacima i odgovarajućim sredstvima.

Član 9.

Pristup javnosti važnim događajima

Svaka će strana ispitati zakonske mjere kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informaciju o događaju od velikoga javnog interesa bude osujećeno zbog postojanja isključivog prava televizijske kuće na prijenos ili ponovni prijenos u smislu člana 3., a koje ima za posljedicu da je većem dijelu javnosti jedne ili više strana uskraćena mogućnost praćenja tog događaja putem televizije.

Član 10.

Kulturni ciljevi

1. Svaka strana koja vrši prijenos osigurava, kada je to moguće i odgovarajućim sredstvima, da televizijske kuće za evropska ostvarenja rezerviraju većinski omjer njihovog vremena prijenosa, izuzevši vrijeme određeno za vijesti, sportske događaje, igre, oglašavanje i usluge teleteksta. Ovaj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti televizijske kuće prema publici za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, treba postići postepeno i na osnovu odgovarajućih kriterija.
2. U slučaju neslaganja između strane koja vrši prijem i strane koja vrši prijenos o primjeni prethodnog stava, može se na zahtjev jedne od strana zatražiti pomoć od Stalnog odbora s ciljem da isti izradi savjetodavno mišljenje o tom predmetu. To neslaganje neće biti predmet arbitražnog postupka predviđenog članom 26.
3. Strane se obavezuju zajednički, bez diskriminacije između televizijskih kuća, da će pronaći najpogodnije instrumente i postupke za podršku aktivnosti i razvoja evropske produkcije,

posebno u zemljama s malim audiovizuelnim produkcijskim kapacitetima ili s ograničenim jezičnim područjima.

4. U duhu saradnje i uzajamne pomoći, koju ova konvencija naglašava, strane treba da se trude izbjeći da usluge programa koje prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod njihovom jurisdikcijom, u smislu člana 3, ugrožavaju pluralizam štampe ili razvoj filmske industrije. U skladu s tim, ako se nosilac vlasničkih prava i televizijska kuća nisu drugačije dogovorili, niti jedno filmsko djelo se ne može prenositi tim uslugama u roku od dvije godine od kada je djelo po prvi put prikazano u kinu; u slučaju kada su filmska djela ostvarena u koprodukciji s televizijskom kućom, to razdoblje iznosi godinu dana.

III - OGLAŠAVANJE

Član 11.

Opća pravila

1. Svi oglasi moraju biti poštteni i časni.
2. Oglasi ne smiju zavaravati, niti smiju štetiti interesima potrošača.
3. Oglasi koji su upućeni djeci ili koji koriste djecu, moraju izbjegavati sve što bi moglo štetiti njihovim interesima i moraju voditi računa o njihovoj posebnoj osjetljivosti.
4. Oglašavalac ne smije vršiti bilo kakav urednički uticaj na sadržaj programa.

Član 12.

Trajanje

1. Vrijeme trajanja oglašavanja ne smije prelaziti 15% dnevnog prijenosa. Međutim, ovaj postotak može se povećati do 20% radi uključivanja oblika oglasa kao što su oni kojima se javnosti direktno nudi prodaja, kupovina ili iznajmljivanje proizvoda ili pružanje usluga, pod uvjetom da iznos propagandne poruke ne prelazi 15%.
2. Vrijeme trajanja propagandnih poruka u jednom satu ne smije prelaziti 20%.
3. Oblici oglasa kao što su oni kojima se javnosti direktno nudi prodaja, kupovina ili iznajmljivanje proizvoda ili pružanje usluga ne smiju biti duži od jednog sata dnevno.

Član 13.

Oblik i predstavljanje

1. Oglasi se moraju jasno razlikovati kao takvi i biti vidljivo odvojeni od drugih dijelova programskih usluga putem optičkih ili akustičnih sredstava. U principu, isti se prenose u blokovima.
2. Oglasi koji utiču na podsvijest nisu dopušteni.
3. Prikriveni oglasi nisu dopušteni, a posebno nije dopušteno predstavljati proizvode i usluge u programu, ako to služi oglašavanju.
4. Oglasi ne smiju podsjećati, niti vizuelno niti akustički, na osobe koje redovno vode vijesti ili programe o tekućim događajima.

Član 14.

Emitiranje oglasa

1. Oglasi se emitiraju između programa. Kada su ispunjeni uvjeti sadržani u st. od 2. do 5. ovoga člana, oglasi mogu biti uvršteni i tokom programa na takav način da ne štete cjelovitosti i vrijednosti programa niti pravima vlasnika autorskih prava.
2. U programima koji se sastoje od samostalnih dijelova, ili u sportskim i u slično uređenim priredbama i predstavama koji sadrže prekide, oglasi mogu biti umetnuti jedino između dijelova ili u prekidima.
3. Prijenos audiovizuelnih ostvarenja kao što su dugometražni filmovi i televizijski filmovi (osim serija, serijala, zabavnih programa i dokumentarnih programa), ako im je predviđeno trajanje duže od četrdeset pet minuta, može se prekinuti jednom za svaki cijeli period od četrdeset pet minuta. Daljnji prekid je dopušten ako je njihovo predviđeno trajanje

najmanje dvadeset minuta duže od dva ili više cijela perioda od četrdeset pet minuta.

4. Ako su programi, osim onih obuhvaćenih stavom 2., prekidani oglasima, treba proteći najmanje dvadeset minuta između svakog slijedećeg prekida za oglase u okviru programa.
5. Oglasi se neće emitirati niti u jednom prijenosu vjerske službe. Vijesti, programi o tekućim događajima, dokumentarni programi, vjerski programi i programi za djecu, ako im je predviđeno trajanje kraće od 30 minuta, neće se prekidati oglasima. Ako traju trideset minuta i duže, primijenit će se odredbe prethodnog stava.

Član 15.

Oglašavanje određenih proizvoda

1. Oglasi za duhanske proizvode nisu dopušteni.
2. Oglasi za alkoholna pića svih vrsta moraju biti u skladu sa sljedećim pravilima:
 - a) ne smiju biti upućeni posebno maloljetnicima i niko u oglasima ko je povezan s trošenjem alkoholnih pića ne smije izgledati kao da je maloljetnik,
 - b) ne smiju povezivati trošenje alkohola s fizičkim aktivnostima ili upravljanjem automobilom,
 - c) ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva, da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje ličnih problema,
 - d) ne smiju ohrabrivati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu,
 - e) ne smiju stavljati prekomjeran naglasak na alkoholni sadržaj pića.
3. Nisu dopušteni oglasi za lijekove i medicinske tretmane koji su kod strane koja vrši prijenos dostupni jedino na ljekarski recept.
4. Oglasi za sve druge lijekove i medicinske tretmane trebaju biti jasno prepoznatljivi kao takvi, pošteni, istiniti i podložni provjeri, te moraju odgovarati zahtjevima zaštite pojedinca od štetnih posljedica.

Član 16.

Oglasi posebno upućeni jednoj strani

1. U cilju izbjegavanja poremećaja u konkurenciji i ugrožavanja televizijskog sistema strane, oglasi koji su posebno i s određenom redovnošću namijenjeni publici samo jedne strane, a koja nije strana koja vrši prijenos, ne smiju zaobilaziti pravila televizijskog oglašavanja dotične strane.
2. Odredbe prethodnog stava neće se primjenjivati u slučaju:
 - a) kada dotična pravila uspostavljaju diskriminaciju između oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom te strane i oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom druge strane, ili
 - b) ako su dotične strane sklopile dvostrane ili mnogostrane sporazume na tom području.

IV - SPONZORIRANJE

Član 17.

Opća pravila

1. Kada je program ili serija u cijelosti ili dijelom sponzorirana, ona kao takva mora biti jasno označena, na odgovarajući način, na početku i/ili na kraju programa.
2. Sadržaj i raspored sponzoriranih programa ni u kojim okolnostima ne smije biti pod utjecajem sponzora na način koji utiče na odgovornost i uredničku nezavisnost televizijske kuće u odnosu na programe.
3. Sponzorirani programi ne smiju poticati prodaju, kupnju ili iznajmljivanje proizvoda ili usluga sponzora ili neke treće strane, a posebno ne smiju stvarati posebne reklamne preporuke tim proizvodima i uslugama u takvim programima.

Član 18.

Zabranjeno sponzoriranje

1. Programe ne smiju sponzorirati fizička ili pravna lica čija je osnovna djelatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda ili pružanje usluga čije je oglašavanje zabranjeno članom 15.

2. Nije dopušteno sponzoriranje vijesti i programa o tekućim događajima.

V - UZAJAMNA POMOĆ

Član 19.

Saradnja između strana

1. Strane se obavezuju na uzajamno pružanje pomoći radi provođenja ove konvencije.
2. U tu svrhu:
 - a) svaka država-ugovornica određuje jednu ili više vlasti, o čijem će nazivu i adresi obavijestiti generalnog sekretara Vijeća Evrope u trenutku polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prijemu, odobrenju ili pristupu,
 - b) u obavijesti iz podstava a) svaka država-ugovornica koja je odredila više vlasti naznačit će ovlaštenja svake od njih.
3. Vlast koju je stranka odredila će:
 - a) pružati informacije predviđene u članu 6. stav 2. ove konvencije,
 - b) pružiti, na zahtjev vlasti koju je odredila druga strana, informacije o domaćem pravu i praksi na polju koje pokriva ova konvencija,
 - c) saradivati s vlastima koje je odredila druga strana, uvijek kada je to korisno, a naročito tamo gdje ta saradnja unapređuje efikasnost mjera poduzetih radi provođenja ove konvencije,
 - d) razmotriti svaku poteškoću koja nastane u primjeni ove konvencije, a na koju je upozorila vlast koju je odredila druga strana.

VI - STALNI ODBOR

Član 20.

Stalni odbor

1. U svrhu ove konvencije osniva se Stalni odbor.
2. Svaka strana može biti predstavljena u Stalnom odboru s jednim ili više predstavnika. Svaka delegacija ima jedan glas. U okviru svojih ovlaštenja Evropska ekonomska zajednica može ostvarivati svoje pravo glasa s brojem glasova jednakim broju njenih država-članica koje su strane ove konvencije; Evropska ekonomska zajednica neće ostvarivati svoje pravo glasa u slučaju kad njene države-članice ostvaruju svoje pravo glasa i obrnuto.
3. Svaka država navedena u članu 29. stav 1., a koja nije strana ove konvencije, može u Stalnom odboru biti predstavljena jednim posmatračem.
4. Stalni odbor može zatražiti savjet stručnjaka radi ispunjavanja svojih funkcija. On može na vlastitu inicijativu ili na zahtjev dotičnog tijela pozvati svako međunarodno, nacionalno, vladino ili nevladino tijelo koje je tehnički kvalificirano na polju koje je pokriveno ovom konvencijom, da bude zastupljeno jednim posmatračem na jednom ili samo na dijelu jednog sastanka. Odluka o pozivanju takvih stručnjaka ili tijela mora biti donesena tročtvrtinskom većinom glasova članica Stalnog odbora.
5. Stalni odbor saziva generalni sekretar Vijeća Evrope. Njegova prva sjednica održat će se u okviru perioda od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove konvencije. Nakon toga sastajat će se kad god to zatraži jedna trećina stranaka ili Odbor ministara Vijeća Evrope ili na inicijativu generalnog sekretara Vijeća Evrope, u skladu s odredbama člana 23. stava 2. ili na zahtjev jedne ili više strana u skladu s odredbama člana 21. podstava c) i člana 25. stava 2.
6. Većina stranaka čini kvorum potreban za održavanje sjednice Stalnog odbora.
7. Izuzimajući odredbe stava 4. i člana 23. stava 3. Stalni odbor odluke donosi tročtvrtinskom većinom prisutnih članova.
8. U skladu s odredbama ove konvencije, Stalni odbor donosi svoj poslovnik.

Član 21.

Funkcije stalnog odbora

1. Stalni odbor je odgovoran za praćenje primjene ove konvencije. On može:

- davati stranama preporuke koje se odnose na primjenu ove konvencije,
- predlagati sve potrebne izmjene ove konvencije i razmotriti one koje su predložene u skladu s odredbama člana 23.,
- razmotriti, na zahtjev jedne ili više strana, pitanja koja se odnose na tumačenje ove konvencije,
- uložiti najveći mogući napor za osiguranje prijateljskog rješavanja svih poteškoća koje su mu podnesene u skladu s odredbama člana 25.,
- davati preporuke Odboru ministara koje se odnose na države koje nisu navedene članom 29. stavom 1. da se iste pozovu na pristupanje ovoj konvenciji.

Član 22.

Izvršaj stalnog odbora

Nakon svakog sastanka Stalni odbor prosljeđuje stranama i Odboru ministara Vijeća Evrope izvještaj o svojim raspravama i o svim donijetim odlukama.

VII - IZMJENE

Član 23.

Izmjene

- Svaka strana može predložiti izmjene ove konvencije.
- O svakom prijedlogu izmjena obavještava se generalni sekretar Vijeća Evrope, koji će isti dostaviti državama-članicama Vijeća Evrope, drugim državama stranama Evropske konvencije o kulturi, Evropskoj ekonomskoj zajednici, i svakoj državi nečlanici koja je pristupila, ili je pozvana da pristupi ovoj konvenciji u skladu s odredbama člana 30. Generalni sekretar Vijeća Evrope će sazvati sjednicu Stalnog odbora najranije po isteku perioda od dva mjeseca od dostavljanja prijedloga izmjene.
- Stalni odbor ispituje sve prijedloge izmjena te podnosi tekst usvojen od strane tri četvrtine članica Stalnog odbora na odobrenje Odboru ministara. Nakon njegovog odobrenja, taj se tekst prosljeđuje strankama radi odobrenja.
- Svaka izmjena stupa na snagu tridesetog dana nakon što su sve strane obavijestile generalnog sekretara o prihvatanju iste.

VIII - NAVODNA KRŠENJA OVE KONVENCIJE

Član 24.

Navodna kršenja ove konvencije

- Kada neka strana utvrdi kršenje ove konvencije, ona će o navodnom kršenju obavijestiti stranu koja vrši prijenos, te će obje strane nastojati riješiti teškoće na osnovu odredbi čl. 19., 25. i 26.
- Ako je navodno kršenje očito, te ozbiljne i teške prirode, što otvara značajna javna pitanja, a tiče se člana 7. st. 1. ili 2., 12., 13., stav 1., prva rečenica, čl. 14. i 15., stav 1. ili 3. i ako se nastavi unutar dvije sedmice nakon obavijesti, strana koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge.
- U ostalim slučajevima navodnog kršenja, s izuzetkom onih predviđenih u stavu 4. stranka koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge osam mjeseci nakon obavještenja, ako navodno kršenje i dalje traje.
- Privremena obustava ponovnog prijenosa nije dopuštena za navodna kršenja člana 7. st. 3., 8., 9. ili 10.

IX - RJEŠAVANJE SPOROVA

Član 25.

Mirenje

- U slučaju poteškoća koje nastanu u primjeni ove konvencije, zainteresirane strane će iste nastojati riješiti sporazumno.
- Ako nijedna zainteresirana strana ne prigovori, Stalni odbor može ispitati slučaj, stavlajući se na raspolaganje zainteresiranim stranama radi postizanja zadovoljavajućeg rješenja u

što kraćem roku, a kad je to prikladno, u tom će predmetu izraditi savjetodavno mišljenje.

- Svaka zainteresirana strana obavezuje se, bez odgađanja, da će staviti Stalnom odboru na raspolaganje sve informacije i olakšice potrebne za izvršenje njegovih funkcija u skladu sa prethodnim stavom.

Član 26.

Arbitraža

- Ako zainteresovane strane ne mogu riješiti spor u skladu s odredbama člana 25., iste ga mogu sporazumno podnijeti na arbitražu, čiji je postupak određen u dodatku ove konvencije. Ako ne postignu sporazum u roku od šest mjeseci nakon prvog zahtjeva za pokretanje postupka mirenja, spor se može podnijeti na arbitražu na zahtjev samo jedne strane.
- Svaka strana može, u svako doba, izjaviti da u odnosu na svaku drugu stranu koja prihvata istu obavezu, kao obavezujuću *ipso facto* i bez posebnog sporazuma, priznaje primjenu arbitražnog postupka predviđenog u dodatku ove konvencije.

X - OSTALI MEĐUNARODNI UGOVORI I UNUTRAŠNJE ZAKONODAVSTVO UGOVORNIH STRANA

Član 27.

Ostali međunarodni ugovori i sporazumi

- U svojim međusobnim odnosima, strane koje su članice Evropske ekonomske zajednice primjenjuju pravila Zajednice te stoga ne primjenjuju pravila koja proizlaze iz ove konvencije, osim u slučaju kada Zajednica nema pravila kojima se uređuju pojedina dotična pitanja.
- Nijedna odredba ove konvencije ne spriječava ugovorne strane da sklapaju međunarodne sporazume kojima dopunjuju ili unapređuju njene odredbe ili proširuju polje njene primjene.
- U slučaju dvostranih ugovora, ova konvencija ne mijenja prava i obaveze strana koje proizlaze iz takvih ugovora i koja ne utiču na uživanje prava ili izvršavanje obaveza drugih strana prema ovoj konvenciji.

Član 28.

Odnosi između Konvencije i unutrašnjeg zakonodavstva ugovornih strana

Nijedna odredba ove konvencije ne spriječava strane da primijene strožija ili podrobnija pravila od onih predviđenih ovom konvencijom za programske usluge koje se emitiraju putem entiteta ili tehničkih sredstava pod njihovom jurisdikcijom, u smislu člana 3. ove konvencije.

XI - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 29.

Potpisivanje i stupanje na snagu

- Ova konvencija je otvorena za potpisivanje državama-članicama Vijeća Evrope, ostalim državama stranama Evropske konvencije o kulturi te Evropskoj ekonomskoj zajednici. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.
- Ova konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kada je sedam država, od kojih najmanje pet članica Vijeća Evrope, izrazilo svoj pristanak da budu vezane ovom konvencijom u skladu s odredbama prethodnog člana.
- Država može, u trenutku potpisivanja ili kasnije u svako doba prije stupanja na snagu ove konvencije za tu državu, izjaviti da će privremeno primjenjivati Konvenciju.
- Za svaku državu navedenu u stavu 1. ili Evropsku ekonomsku zajednicu, koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude vezana istom, ova konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Član 30.

Pristup država nečlanica

1. Nakon stupanja ove konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Evrope može, nakon savjetovanja s državama-ugovornicama, odlukom koju donese većinom predviđenom u članu 20. d) Statuta Vijeća Evrope i uz jednoglasnu odluku predstavnika država-ugovornica koje imaju pravo zasjedati u Odboru, pozvati bilo koju državu da pristupi Konvenciji.
2. Za svaku državu koja joj pristupi, ova konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana polaganja isprave o pristupu kod generalnog sekretara Vijeća Evrope.

Član 31.

Teritorijalna primjena

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti na koje će se područje ili područja primjenjivati ova konvencija.
2. Svaka država može, kasnije u svako doba, izjavom upućenom generalnom sekretaru Vijeća Evrope, proširiti primjenu ove konvencije na svako drugo u izjavi određeno područje. U odnosu na to područje, ova konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od tri mjeseca od dana kad generalni sekretar primi takvu izjavu.
3. Svaka izjava data prema dva prethodna stava može se, u odnosu na svako područje određeno u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom generalnom sekretaru. Povlačenje će stupiti na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od šest mjeseci od dana kad generalni sekretar primi takvu notifikaciju.

Član 32.

Rezerve

1. U trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju:
 - a) svaka država može izjaviti da, isključivo u mjeri u kojoj one nisu u skladu s domaćim zakonodavstvom, zadržava pravo ograničenja ponovnog proizvodnje, na svom području onih programskih usluga koje sadrže reklamiranje alkoholnih pića u skladu s pravilima predviđenim u članu 15. stavu 2. ove konvencije,
 - b) Ujedinjeno Kraljevstvo može izjaviti da zadržava pravo neizvršavanja obaveza utvrđenih članom 15. stav 1. o zabrani reklamiranja duhanskih proizvoda, u odnosu na reklamiranje cigara i duhana za lulu, koje na njenom području terestrijalnim načinima emitira nezavisna radiodifuzna organizacija.Druge rezerve nisu dopuštene.
2. Na rezervu datu prema prethodnom stavu ne može se staviti prigovor.
3. Svaka država-ugovornica koja je stavila rezervu prema stavu 1. može je u cijelosti ili djelomično povući notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Vijeća Evrope. Povlačenje će stupiti na snagu na dan kad generalni sekretar primi takvu notifikaciju.
4. Strana koja je stavila rezervu u odnosu na odredbe ove konvencije, ne može zahtijevati primjenu takve odredbe od bilo koje druge strane, ali može, ako je njena rezerva djelomična ili uvjetna, zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj je istu sama prihvatila.

Član 33.

Otkaz

1. Svaka strana može u svako doba otkazati ovu konvenciju notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Vijeća Evrope.
2. Takav otkaz će stupiti na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka perioda od šest mjeseci od dana kad generalni sekretar primi notifikaciju.

Član 34.

Obavještanje

Generalni sekretar Vijeća Evrope obavijestit će države-članice Vijeća, druge države-članice Evropske konvencije o kulturi, Evropsku ekonomsku zajednicu i sve države koje su pristupile ili su pozvane da pristupe ovoj konvenciji o:

- a) svakom potpisu,
- b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,
- c) svakom datumu stupanja ove konvencije na snagu u skladu s čl. 29. 30. i 31.,
- d) svakom izvještaju sastavljenom u skladu s odredbama člana 22.,
- e) svakom drugom činu, notifikaciji ili saopćenju koji se odnose na ovu konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. maja 1989. godine na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku pohranjenom u arhiv Vijeća Evrope. generalni sekretar Vijeća Evrope dostavit će ovjerenu kopiju svakoj državi-članici Vijeća Evrope, drugim državama stranama Evropske konvencije o kulturi, Evropskoj ekonomskoj zajednici, kao i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj konvenciji.

DODATAK - ARBITRAŽA

1. O zahtjevu za arbitražu obavijestit će se generalni sekretar Vijeća Evrope. Zahtjev treba sadržavati ime druge strane u sporu i predmet spora. Generalni sekretar prosljedit će tako primljenu obavijest svim stranama ove konvencije.
2. U slučaju spora između dvije strane od kojih je jedna država-članica Evropske ekonomske zajednice, koja je i sama jedna od strana, zahtjev za arbitražom upućuje se i državi-članici i Zajednici, koje će u roku od mjesec dana od prijema zahtjeva zajednički obavijestiti generalnog sekretara o tome da li se država-članica ili Zajednica, ili država-članica i Zajednica zajedno, biti strane u sporu. U nedostatku takve obavijesti u navedenom roku, za potrebe primjene odredbi koje uređuju osnivanje i postupak arbitražnog suda, država-članica i Zajednica smatrat će se jednom te istom stranom u sporu. Isto će se primijeniti i u slučaju kada država-članica i Zajednica zajednički predstavljaju stranu u sporu. U slučajevima predviđenim ovim stavom, rok od mjesec dana određen prvom rečenicom stava 4. produžit će se na dva mjeseca.
3. Arbitražni sud se sastoji od tri člana: svaka strana u sporu imenuje jednog arbitra; dva arbitra imenovana na takav način zajednički imenuju trećeg, koji je ujedno i predsjednik arbitražnog suda. Ovaj posljednji ne smije biti državljanin niti jedne strane u sporu, niti smije imati svoje stalno boravište na području bilo koje strane u sporu, niti smije biti zaposlen od strane bilo koje od njih, niti smije biti u nekom drugom svojstvu umiješan u spor.
4. Ako jedna strana ne imenuje arbitra u roku od mjesec dana nakon saopćenja generalnog sekretara Vijeća Evrope o zahtjevu, njega će na zahtjev druge strane imenovati predsjednik Evropskog suda za ljudska prava u daljem roku od mjesec dana. U slučaju spriječenosti predsjednika Suda ili ako je on državljanin jedne od strana u sporu, imenovanje će izvršiti potpredsjednik Suda ili po položaju najviši sudac u Sudu koji je na raspolaganju i nije državljanin niti jedne strane u sporu. Isti se postupak primjenjuje ako u roku od mjesec dana nakon izbora drugog arbitra ne bude izabran predsjednik arbitražnog suda.
5. Odredbe st. 3. i 4. primijenit će se, prema slučaju, radi popunjavanja svakog praznog mjesta.
6. Dvije ili više strana koje ostvare sporazum o istom interesu, zajednički imenuju jednog arbitra.
7. Strane u sporu i Stalni odbor pružit će arbitražnom sudu sve olakšice potrebne za efikasno vođenje postupka.
8. Arbitražni sud donosi vlastita pravila postupka. Njegove odluke donose se većinom glasova njegovih članova. Njegova je presuda konačna i obavezujuća.
9. Presuda arbitražnog suda dostavlja se generalnom sekretaru Vijeća Evrope, koji istu prosljeđuje svim stranama ove konvencije.
10. Svaka strana u sporu snosi troškove arbitra kojeg je imenovala; strane zajednički dijele trošak trećeg arbitra na jednake dijelove, kao i ostale troškove proizašle iz arbitraže.

PROTOKOL O IZMJENAMA EVROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Države-članice Vijeća Evrope i druge strane koje su pristupile Evropskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji, otvorenoj na potpisivanje u Strasbourgu, 5. maja 1989. godine, pozdravljajući činjenicu da je proširenje članstva Vijeća Evrope od 1989. godine dovelo do razvoja i primjene, na sveevropskom nivou, pravnog okvira ustanovljenog prema odredbama Konvencije, imajući u vidu tehnološki i ekonomski razvoj na području televizijskog emitiranja, kao i rađanje novih komunikacijskih usluga u Evropi nakon usvajanja konvencije 1989. godine, uočavajući da spomenuti razvoj nameće potrebu za doradom odredbi Konvencije, imajući na umu, s tim u vezi, usvajanje, od strane Evropske zajednice, Direktive 97/36/EC Evropskog parlamenta i Vijeća Evrope 19. juna 1997. godine o izmjenama i dopunama Direktive Vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredbi određenih zakonom, o reguliranju ili administrativnim koracima u državama-članicama u smislu aktivnosti vezanih za televizijsko emitiranje, razmatrajući hitnu potrebu za izmjenama i dopunama nekih odredbi Konvencije, kao i administrativnim koracima u državama-članicama u smislu aktivnosti vezanih za televizijsko emitiranje, razmatrajući hitnu potrebu za izmjenama i dopunama nekih odredbi Konvencije, kao i administrativnim koracima u državama-članicama u smislu aktivnosti vezanih za televizijsko emitiranje, kao što je zacrtano u Deklaraciji o medijima u demokratskom društvu koju su usvojili ministri država koji su sudjelovali na 4. Evropskoj ministarskoj konferenciji o politici masovnih medija u Pragu od 7. do 8. decembra 1949. godine i političkoj Deklaraciji 5. Ministarske konferencije održane u Solunu, u Grčkoj, 11. i 12. decembra 1997. godine, sa željom za daljnjim razvojem načela utjelovljenih u Preporukama Vijeća Evrope o osmišljavanju strategija za borbu protiv pušenja, alkohola i ovisnosti o drogama, u saradnji s osobama koje utiču na javno mišljenje i medijima, zatim o pravu na sažete izvještaje o glavnim događajima za koja su kupljena ekskluzivna prava za televizijsko emitiranje u kontekstu prekogranične televizije i o principu prikazivanja nasilja u elektronskim medijima, s tim da su svi ti principi usvojeni u okviru Vijeća Evrope nakon usvajanja Konvencije, dogovorile su se o sljedećem:

Član 1.

Riječ "jurisdikcija" (u originalu: jurisdiction) u članu 8. stava 1. i članu 15. stav 2(a) u francuskom tekstu će se zamijeniti riječju "nadležnost" (u originalu: competence).

Član 2.

Riječ "oglasi" u članu 15. st. 3. i 4. u engleskom tekstu, zamijenit će se riječju "oglašavanje".

Član 3.

Definicija "televizijske kuće" (u originalu: broadcaster) u članu 2. stav c. glasi ovako:

"(c) "Televizijska kuća" podrazumijeva fizičko ili pravno lice sa uređivačkim odgovornostima za sastavljanje usluga televizijskog programa za prijem od strane šire javnosti, nakon čega usluge televizijskog programa prenosi ili ih daje na prenošenje, cijele i nepromijenjene, trećoj strani".

Član 4.

Definicija riječi "oglas" u članu 2. stav f. mijenja se i glasi: "(f) "Oglašavanje" podrazumijeva bilo kakvo javno oglašavanje u zamjenu za novac ili slično, ili samoreklamiranje u cilju unapređenja prodaje, kupovine ili iznajmljivanja nekog proizvoda ili usluge, također u cilju promoviranja neke stvari ili ideje, ili za ostvarivanje nekog drugog efekta po želji oglašivača ili same televizijske kuće".

Član 5.

Novi stav g. će u sljedećem obliku biti umetnut u član 2.: "(g) "Teletgovina" podrazumijeva direktnu ponudu koja se emitira javnosti imajući u vidu nabavku roba ili usluga, uključujući i nepokretnu imovinu, te prava i obaveze, u zamjenu za novac;"

Član 6.

Član 2. stav g. će biti prenumeriran u član 2. stav h. i glasit će kako slijedi:

"Sponzorstvo" označava učešće fizičke ili pravne osobe koja nije uključena u aktivnosti emitiranja ili proizvodnju audio-

vizuelnih programa, u direktnom ili indirektnom finansiranju programa sa ciljem promoviranja imena, marke, izgleda ili aktivnosti te osobe.

Član 7.

Sljedeći tekst će zamijeniti član 5:

"Član 5.: Dužnosti strana koje vrše prijenos, odašilju (transmitting parties)

1. Svaka od strana koja obavlja prijenos (odašilje) mora voditi računa da sve programske usluge koje, u okviru svoje nadležnosti, obavlja televizijska kuća, moraju biti u skladu s uvjetima koje propisuje ova konvencija.
2. U svrhu ove konvencije, televizijska kuća unutar nadležnosti neke strane jeste:
 - televizijska kuća za koju se smatra da je osnovana kod te strane prema stavu 3.
 - televizijska kuća na koju se odnosi stav 4.
3. U svrhu ove konvencije, televizijskom kućom će se smatrati ona kuća koja je osnovana pri nekoj strani, te će u sljedećim slučajevima ubuduće ta strana kod koje je osnovana TV kuća biti poznata kao "strana koja obavlja prijenos, tj. odašilje" (transmitting party).
 - (a) Televizijska kuća ima sjedište kod te strane i odluke o rasporedu programa donosi ista strana,
 - (b) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne od strana, a odluke o rasporedu programa donosi druga strana, smatrat će se da je uspostavljena kod one strane u kojoj djeluje značajni dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja djeluje kod obje strane, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one strane u kojoj se nalazi sjedište; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja ne djeluje niti kod jedne od strana, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one strane kod koje je prvi put započela emitiranje u skladu sa zakonom dotične strane, pod uvjetom da održava stabilnu i efikasnu vezu s ekonomijom te strane,
 - (c) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne strane, ali odluke o rasporedu programa donosi država koja nije strana potpisnica Konvencije, ili obrnuto, smatrat će se da je kuća osnovana kod strane koje se to tiče, pod uvjetom da značajniji dio radne snage, angažiran u aktivnostima televizijskog emitiranja, djeluje kod te strane,
 - (d) ako, primjenjujući kriterij stava 3. člana 2. Direktive 97/36/EC Evropskog parlamenta i Vijeća od 19. juna 1997. godine o izmjenama i dopunama Direktive Vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredbi propisanih zakonom, o propisima ili administrativnim koracima u državama-članicama u smislu djelatnosti vezanih uz televizijsko emitiranje, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana u državi-članici Evropske zajednice, a također će se smatrati da je ista televizijska kuća osnovana u dotičnoj državi u svrhu ove konvencije.
4. Televizijska kuća na koju se ne odnose odredbe stava 3. smatrat će se da spada pod nadležnost tzv. strane koja emitira program, u sljedećim slučajevima:
 - (a) koristi frekvenciju koju odobrava ta strana,
 - (b) iako ne koristi frekvenciju koju odobrava neka strana, ipak koristi satelitske kapacitete koji pripadaju toj strani,
 - (c) iako ne koristi niti frekvenciju niti satelitske kapacitete neke strane, koristi satelitski up-link koji je stacioniran kod te strane.
5. Ako se strana koja emitira program ne može odrediti prema stavu 4. Stalni odbor će razmotriti to pitanje prema članu 21. stav 1. red a), ove konvencije, kako bi se ta strana odredila.
6. Konvencija se neće primjenjivati na televizijske prijenose koji će se emitirati isključivo u državama koje nisu strane potpisnice Konvencije, i one prijenose koje publika ne prima, bilo direktno ili indirektno, u jednoj ili više strana.

Član 8.

Član 8. glasi ovako:

"Član 8. Pravo na odgovor

1. Svaka strana koja vrši prijenos mora voditi računa da će svako fizičko ili pravno lice, bez obzira na racionalnost ili

mjesto boravka, imati priliku ostvariti svoje pravo na odgovor ili potražiti drugi pravni ili administrativni lijek vezan za programe koje, unutar svoje nadležnosti i značenja člana 5. emitira televizijska kuća. Posebno mora voditi računa da vremenski okvir i drugi mehanizmi za ostvarivanje prava na odgovor budu takvi da se spomenuto pravo može efikasno ostvariti. Efikasno ostvarivanje ovog prava ili drugog pravnog ili administrativnog lijeka mora se osigurati i u vezi sa vremenskim okvirom i modalitetom.

2. U tu svrhu, ime programske usluge ili televizijske kuće odgovorne za tu programsku uslugu mora biti sadržano u samoj programskoj usluzi, u redovnim intervalima i na odgovarajuće načine".

Član 9.

Sljedeći tekst zamjenjuje član 9.:

"Član 9. Pristup javnosti informiranju

Svaka strana će preispitati i, tamo gdje je potrebno, poduzeti pravne mjere, poput uvođenja prava na kratko izvješavanje o događajima od velikog interesa za javnost, kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informiranje bude ugroženo od strane televizijske kuće koja posjeduje ekskluzivna prava za prijenos nekog događaja, unutar značenja člana 3.

Član 10.

Novi član 9.a koji glasi ovako, bit će umetnut:

"Član 9.a: Pristup javnosti događajima od većeg značaja

1. Svaka strana zadržava pravo da poduzme mjere kako bi osigurala da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne vrši emitiranje na osnovu ekskluzivnih prava onih događaja koje ta strana smatra događajima od većeg značaja za društvo, i na način da značajni dio javnosti, prijenosom uživo (direktnim prijenosom) ili naknadnim prijenosom na besplatnoj televiziji, liši mogućnosti praćenja takvih događaja. U tom slučaju, strana koje se to tiče može pribjeći izradi liste predloženih događaja za koje smatra da su od većeg značaja za društvo.

2. Strane će, uz odgovarajuće načine, poštujući pravne garancije, sadržane u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i, tamo gdje je potrebno, nacionalnom ustavu, voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne ostvari svoje pravo na ekskluzivna prava koje je ista kupila nakon datuma stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, na način da je značajni dio javnosti druge strane lišen mogućnosti praćenja događaja koje je ta druga strana predvidjela za cjelokupan ili djelomičan direktni prijenos, cjelokupan ili djelomičan naknadni prijenos (snimku) na besplatnoj televiziji kako je ta druga strana odredila prema stavu 1., udovoljavajući sljedećim zahtjevima:

- Strana koja primjenjuje mjere navedene u stavu 1. sastavit će listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja za koje strana drži da su od većeg značaja za društvo,
- Strana će to učiniti na jasan i nedvosmislen način u pravo vrijeme,
- Strana će odrediti da li će se ti događaji pokrivati cjelokupnim ili djelomičnim direktnim prijenosom ili, ako je neophodno ili prikladno zbog objektivnih razloga, cjelokupnom ili djelomičnom snimkom,
- Mjere koje strana poduzima sastavljajući popis bit će proporcionalne i što je više moguće do u detalje razrađene kako bi se drugim stranama omogućilo da poduzmu mjere sadržane u ovom stavu,
- Strana koja sastavlja popis prijaviti će i popis i pripadajuće mjere Stalnom odboru, u roku koji će odrediti sam Stalni odbor,
- Mjere koje strana namjerava poduzeti moraju biti unutar ograničenja koja nameću smjernice Stalnog odbora prema stavu 3. i Stalni odbor se mora pozitivno izraziti o tim mjerama.

Mjere poduzete na osnovu ovog stava primijenit će se samo na one događaje koje Stalni odbor objavi na svojoj godišnjoj listi koja se spominje u stavu 3., i

na ekskluzivna prava kupljena nakon stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama.

3. Jednom godišnje Stalni odbor će:

- izdati objedinjena verzija navedenih događaja i pripadajućih mjera koje su strane prijavile u skladu sa stavom 2.(e),
- sastaviti smjernice koje bi trebale biti prihvaćene od većine od tri četvrtine članova, uz zahtjeve navedene u stavu 2.(a) do (e) kako bi se izbjegle razlike u primjeni ovog člana i jednakih odredbi Evropske zajednice".

Član 11.

Stav 1. člana 10. mijenja se i glasi:

- "1. Svaka strana zadužena za prijenos televizijskog programa mora voditi računa, tamo gdje je to izvedivo i uz odgovarajuće načine, da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti rezervira za evropska djela većinski omjer svog vremena za emitiranje, isključujući vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletext uslugama i teletgovini. Ovaj omjer bi se, s obzirom na odgovornosti televizijske kuće prema publici u smislu informiranja, obrazovanja, kulture i zabave, trebao postupno postići, na osnovu primjerenih kriterija.

Član 12.

Stav 4. člana 10. mijenja se i glasi kako slijedi:

- "4. Strane moraju voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne prikazuje kinematografska djela izvan perioda dogovorenog s vlasnicima prava (nosiocima prava vlasništva)."

Član 13.

Novi član 10.a bit će umetnut u sljedećem obliku:

"Član 10.a: Pluralizam medija

Strane, u duhu saradnje i obostrane pomoći koja je sadržana u ovoj konvenciji, pokušat će izbjeći da programske usluge koje prenosi televizijska kuća ili bilo koja druga fizička ili pravna lica unutar svoje nadležnosti i značenja člana 3., ugroze pluralizam medija."

Član 14.

Naslov Poglavlja III. glasiće ovako:

"OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA"

Član 15.

Član 11. glasiće ovako:

- Oglašavanje i teletgovina bit će pravedni i poštenu.
- Oglašavanje i teletgovina neće djelovati zavaravajuće i neće štetiti interesima potrošača.
- Oglašavanje i teletgovina namijenjeni djeci ili koje koriste djecu izbjegavati će sve što bi moglo nauditi njihovim interesima i imat će obzira prema njihovoj posebnoj osjetljivosti i podložnosti.
- Teletgovina neće poticati maloljetnika na prodaju ili najam roba ili usluga.
- Oglašavatelj neće vršiti nikakav urednički uticaj na sadržaj programa".

Član 16.

Član 12. će glasiće ovako:

"Član 12.: Trajanje

- Omjer spotova za teletgovinu, spotova za oglašavanje i drugih oblika oglašavanja, uz izuzetak izloga za teletgovinu unutar značenja stava 3., neće iznositi više od 20 posto dnevnog prijenosa. Vrijeme prijenosa spotova za oglašavanje neće iznositi više od 15 posto dnevnog prijenosa.
- Omjer spotova za oglašavanje i spotova za teletgovinu unutar datog sata neće preći iznad 20 posto.
- Izlozi namijenjeni programima za teletgovinu, emitirani unutar programskih usluga koje nisu isključivo predviđene za teletgovinu, minimalno će, bez prekidanja, trajati 15 minuta. Maksimalno će dnevno biti osam takvih izloga.

4. Njihovo sveukupno trajanje neće iznositi više od tri sata dnevno, i moraju biti jasno prepoznatljivi, bilo optički ili akustički.
5. U svrhu ovog člana, oglašavanje neće uključivati:
 - najave televizijske kuće u vezi sa vlastitim programom i proizvodima direktno proizašlih iz tih programa;
 - proglaše u interesu javnosti i pozivi na humanitarne akcije će se emitirati besplatno."

Član 13.

Član 13. će glasiti ovako:

"Član 13.: Oblik i način predstavljanja

1. Oglašavanje i teletrgovina jasno će se razlikovati kao takvi i bit će vidljivo odvojeni od drugih dijelova programske usluge optičkim i/ili akustičkim sredstvima. U principu, spotovi za oglašavanje i teletrgovina emitirat će se u blokovima.
2. U oglašavanju i teletrgovini neće se koristiti tehnike djelovanja na podsvijest.
3. Vrljivo oglašavanje i teletrgovina, a posebno predstavljanje proizvoda ili usluga u reklamne svrhe u emisijama, neće biti dozvoljeno.
4. U oglašavanju i teletrgovini neće se prikazivati, vizuelno ili govorom, osobe koje redovno nastupaju u programu vijesti ili aktuelnostima."

Član 14.

Slijedeći tekst će zamijeniti član 14.:

"Član 14.: Emitiranje oglašavanja i teletrgovina

1. Oglašavanje i teletrgovina emitirat će se između programa. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti u st. od 2. do 5. ovog člana, reklamni i spotovi teletrgovine mogu se emitirati i za vrijeme programa na način da integritet i vrijednost programa i nosilaca vlasničkih prava nisu oštećeni.
2. U programima koji se sastoje od autonomnih dijelova, ili u sportskim programima i slično strukturiranim događanjima i izvedbama koji idu u intervalima, oglašavački i spotovi teletrgovine će se emitirati između dijelova ili u pauzama programa koji se prenosi.
3. Prijenos audiovizuelnih djela poput igranog filma i filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale, lahki zabavni program i dokumentarne emisije), pod uvjetom da je njihovo predviđeno trajanje duže od 45 minuta, može se prekidati jednom u svakom cjelokupnom bloku od 45 minuta. Daljnje prekidanje je dozvoljeno ako je predviđeno trajanje filmova barem 20 minuta duže od dva ili više cjelokupnih blokova od 45 minuta.
4. Ako se programi, ne oni koje spominju u stavu 2., prekidaju zbog oglašavanja i spotova za teletrgovinu, između svake uzastopne pauze za oglašavanje ili teletrgovina mora proći period od najmanje 20 minuta.
5. Oglašavanje i teletrgovina neće se emitirati niti u jednom prijenosu vjerskih službi. Vijesti, emisije aktuelnosti, dokumentarni filmovi, vjerski programi i programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati reklamnim spotovima ili spotovima za teletrgovinu. Ukoliko njihovo trajanje iznosi 30 minuta ili duže, primjenjivat će se odredbe iz prethodnih stavova."

Član 15.

Naslov člana 15. i st. 1. i 2. odlomka a. ovog člana glasit će ovako:

"Član 15: Oglašavanje i teletrgovina određenih proizvoda

1. Oglašavanje i teletrgovina duhanskih proizvoda neće biti dozvoljeno.
2. Oglašavanje i teletrgovina alkoholnih pića svih vrsta podlijegat će slijedećim pravilima:
 - (a) neće biti posebno usmjereni na maloljetne osobe, i niko ko se u reklamama ili teletrgovini dovodi u vezu sa konzumiranjem alkoholnih pića ne bi smio izgledati kao maloljetna osoba;"

Član 16.

U francuskoj verziji teksta, član 15. stav 2. odlomci od b. do e., glasit će ovako:

"(b) Ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool a des performances physiques ou a la conduite automobile; (ne treba dovoditi u vezu uzimanje alkoholnih pića s fizičkim sposobnostima ili vožnjom automobila;)

(c) ils ne doivent pas suggerer que les boissons alcoolisées sont dotées de propriétés thérapeutiques ou qu'elles ont un effet stimulant, sédatif, ou qu'elles peuvent résoudre des problèmes personnels; (ne treba sugerirati da alkohol posjeduje terapeutska svojstva, ili da ima stimulirajući ili umirujući učinak, ili da može riješiti lične probleme;)

(d) ils ne doivent pas encourager la consommation immédiate de boissons alcoolisées ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété; (ne treba poticati neumjereno konzumiranje alkoholnih pića ili apstinenciju i stanje trijeznosti prikazivati u negativnom svjetlu;)

(e) ils ne doivent pas souligner indument la teneur en alcool des boissons." (ne treba stavljati neprimjereni naglasak na sadržaj alkoholnih pića".)

Član 17.

U član 15. umetnut će se novi stav 5. u slijedećem obliku:
"5. Teletrgovina za lijekove i postupke liječenja neće se dozvoliti."

Član 18.

Član 16. će glasiti ovako:

"Član 16. Oglašavanje i teletrgovina posebno usmjereni na jednu stranu:

1. Kako bi se izbjegle nepravilnosti u konkurentnosti i kako se ne bi ugrozio televizijski sistem jedne strane, oglašavanje i teletrgovina, posebno usmjereni na publiku jedne jedine strane, a koja nije "strana koja vrši prijenos", neće kršiti pravila televizijskog oglašavanja i teletrgovine te strane.
3. Odredbe prethodnog stava neće se primjenjivati u slučajevima kada:
 - (a) spomenuta pravila mogu dovesti do diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća unutar jurisdikcije te strane i diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća ili bilo koje drugo fizičko ili pravno lice unutar jurisdikcije druge strane, ili
 - (b) kada dotične strane zaključče bilateralne ili multilateralne sporazume na tom području."

Član 19.

Stav 1. člana 18. glasit će ovako:

- "1. Programme ne mogu sponzorirati fizička ili pravna lica čija je glavna aktivnost proizvodnja ili prodaja proizvoda, ili ubiranje provizije od usluga, a čije je oglašavanje i teletrgovina zabranjeno na osnovu člana 15."

Član 20.

- Novi stav 2. će u slijedećem obliku biti umetnut u član 18.
- "2. Kompanije koje se bave, između ostalog, proizvodnjom ili prodajom lijekova i postupaka liječenja, mogu sponzorirati programe promovirajući svoje ime, zaštitni znak, sliku, ili djelatnost kompanije, bez spominjanja lijekova ili posebnih postupaka liječenja, dostupnih isključivo na ljekarski recept ili uputnicu kod strane zadužene za prijenos programa."

Član 21.

Stav 2. člana 18. bit će prenumeriran u stav 3.

Član 22.

Novo Poglavlje IV.a umeće se u sljedećem obliku:

"POGLAVLJE IV.a PROGRAMSKE USLUGE POSVEĆENE ISKLJUČIVO SAMOREKLAMIRANJU I TELETRGOVINI

Član 18.a: Programske usluge posvećene isključivo samoreklamiranju.

1. Odredbe ove konvencije primjenjivat će se *mutatis mutandis* na programske usluge posvećene isključivo samoreklamiranju.

2. Drugi oblici oglašavanja dozvolit će se u ovim programskim uslugama unutar ograničenja sadržanih u članu 12. (1) i (2).

Član 18.b: Programske usluge posvećene isključivo teletrgovini

1. Odredbe ove konvencije primjenjivat će se *mutatis mutandis* na programske usluge posvećene isključivo teletrgovini.
2. Oglašavanje će u programskim uslugama biti dozvoljeno unutar ograničenja sadržanih u članu 12. stav 1. član 12. stav 2. neće se primjenjivati."

Član 27.

Posljednja rečenica stava 4. člana 20. se briše a stav 7. člana 20. glasi kako slijedi:

"7. Prema odredbama člana 9.a stav 3.(b) i člana 23. stav 3. odluke Stalnog odbora će se donositi većinom od tri četvrtine prisutnih članova".

Član 28.

Član 21. bit će dopunjen i glasi kako slijedi:

"(f) dati mišljenje o zloupotrebi prava prema članu 24a. stava 2.(c).

2. Osim toga, Stalni odbor će:

- (a) sastaviti smjernice navedene u članu 9.a stava 3.(b) kako bi se izbjegle razlike između primjene odredbi konvencije vezanih za pristup javnosti događajima od primarnog značaja za društvo i odgovarajućih odredbi Evropske zajednice,
- (b) izraziti svoj stav o mjerama koje su strane poduzele sastavljajući listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja za koje dotične strane smatraju da su od primarne važnosti za društvo u skladu sa članom 9a. stav 2.,
- (c) jednom godišnje izdati objedinjenu listu navedenih događaja i odgovarajućih pravnih mjera koje su strane označile u skladu sa članom 9a. stav 2.(e)."

Član 29.

Dva nova stava 5. i 6. će u slijedećem obliku biti umetnuti u član 23.:

"5. Međutim, Odbor ministara može, nakon konsultacija sa Stalnim odborom, odlučiti da će određeni amandman stupiti na snagu nakon isteka dvogodišnjeg perioda od datuma kada je spomenuti amandman ponuden na usvajanje, osim u slučaju da jedna od strana glavnom sekretaru Vijeća Evrope uputi primjedbu vezane za amandman i njegovo stupanje na snagu. Ako se takva primjedba uputila, amandman će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon datuma kada je strana potpisnica Konvencije koja je uputila primjedbu glavnom sekretaru Vijeća Evrope predstavila svoje instrumente prihvatanja.

6. Ako je Odbor ministara odobrio neki amandman, ali taj amandman još uvijek nije stupio na snagu u skladu sa st. 4. ili 5., država ili Evropska zajednica može izraziti svoje neslaganje s obavezujućim karakterom Konvencije, bez da istovremeno prihvati amandman."

Član 30.

Novi član 24a. umeće se u slijedećem obliku:

"Član 24a: Navodne zloupotrebe prava koja proizlaze iz Konvencije

1. Kada je programska usluga televizijske kuće u potpunosti ili uglavnom usmjerena na teritorij jedne strane koja nije ona pod čiju nadležnost spada dotična televizijska kuća (strana-prijemnica), a televizijska kuća je osnovana u namjeri da izbjegava zakone u područjima koja potpadaju pod Konvenciju koja bi se na nju primijenila da se nalazila u nadležnosti te strane, tada će se to smatrati zloupotrebom prava.
2. Kada neka strana posegne za zloupotrebom prava, primijenit će se slijedeći postupak:

- (a) strane kojih se to tiče pokušat će postići prijateljsko rješenje,
- (b) ako unutar tri mjeseca to ne uspiju učiniti, strana-prijemnica će predmet predati na razmatranje Stalnom odboru,
- (c) nakon što saslušava stavove stranaka kojih se to tiče, Stalni odbor će unutar šest mjeseci od datuma kada im je predmet dat na razmatranje dati svoje mišljenje o tome da li je počinjena zloupotreba prava, te će u skladu s tim obavijestiti dotične strane.

3. Ako Stalni odbor zaključi da je zloupotreba prava počinjena, strana pod čiju nadležnost spada televizijska kuća preuzet će odgovarajuće mjere kako bi otklonila zloupotrebu prava, i o tim će mjerama obavijestiti Stalni odbor.

4. Ako strana pod čiju nadležnost spada televizijska kuća propusti unutar šest mjeseci poduzeti mjere navedene u stavu 3., strane kojih se to tiče započet će arbitražni postupak iz člana 26. stav 2. i dodatka Konvencije.
5. Strana-prijemnica neće poduzimati nikakve mjere protiv dotične programske usluge sve dok se ne završi arbitražni postupak.
6. Mjere predložene ili poduzete prema ovom članu moraju biti usaglašene sa članom 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda."

Član 31.

Član 28. glasi kako slijedi:

"Član 28.: Odnosi između Konvencije i međunarodnog zakona ugovornih strana

Ništa u ovoj konvenciji neće sprečavati ugovorne strane da primijene strožija i detaljnija pravila od onih koje ova konvencija nudi programskim uslugama koje prenosi televizijska kuća unutar njihove nadležnosti, prema značenju člana 5."

Član 32.

Stav 1. člana 32. mijenja se i glasi:

"1. U vrijeme potpisivanja ili kada predstavi instrumente ratifikiranja, prihvatanja, usvajanja ili pristupanja, svaka država može izjaviti da prihvata pravo da ograniči retransmisiju na svojoj teritoriji samo ukoliko nije usaglašena s domaćim zakonodavstvom u vezi sa programskim uslugama koje sadrže oglašavanje alkoholnih pića prema pravilima člana 15. stava 2. ove konvencije. Nikakvi drugi uvjeti se ne prihvataju."

Član 33.

U članu 20. stav 2., članu 23. stavu 2., članu 27. stavu 1., članu 29. st. 1. i 4., članu 34. i završnoj formuli, pojam "Evropska ekonomska zajednica" mijenja se u "Evropska zajednica".

Član 34.

Ovaj protokol će stranama-potpisnicama Konvencije biti dat na usvajanje. Uvjeti se ne mogu postavljati.

Član 35.

1. Ovaj protokol će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon datuma kada je posljednja od strana-potpisnica Konvencije generalnom sekretaru Vijeća Evrope predstavila svoje instrumente prihvatanja.
2. Međutim, ovaj protokol će stupiti na snagu po isteku dvogodišnjeg perioda nakon datuma kada je otvoren na potpisivanje ukoliko jedna od strana-potpisnica Konvencije generalnom sekretaru Vijeća Evrope ne dostavi primjedbu u vezi sa stupanjem na snagu spomenutog Protokola. Pravo na podnošenje primjedbe ograničit će se na one države ili Evropsku zajednicu koje su izrazile svoje neslaganje s obavezujućim karakterom Konvencije prije isteka perioda od tri mjeseca po otvaranju Protokola na potpisivanje.
3. Ukoliko bi se primjedba ipak uputila, Protokol će stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon datuma kada je strana-potpisnica Konvencije koja je primjedbu uputila generalnom sekretaru Vijeća Evrope predstavila/dostavila instrumente prihvatanja.
4. Strana-potpisnica Konvencije može, u bilo koje vrijeme, izjaviti da će primjenjivati Protokol na privremenoj osnovi.

Član 36.

Generalni sekretar Vijeća Evrope obavijestit će države-članice Vijeća Evrope, strane-potpisnice Konvencije i Evropsku zajednicu o:

- (a) predstavljanju bilo kojeg instrumenta prihvatanja,
- (b) o bilo kojoj izjavi o privremenoj primjeni Protokola u skladu sa članom 35.,
- (c) datumu stupanja na snagu Protokola u skladu sa članom 35. st. 1. do 3.;
- (d) o bilo kojem drugom aktu, obavijesti ili saopćenju vezanim za ovaj protokol.

U Strasbourgu 9. septembra 1998. godine, na engleskom i francuskom jeziku, za usvajanje otvoreno 1. oktobra 1998. godine. Oba teksta su autentična i u jednom će se primjerku odložiti u arhivu Vijeća Evrope. Generalni sekretar Vijeća Evrope će ovlada-

štene kopije prosljediti svakoj zemlji-članici Vijeća Evrope, stranama-potpisnicama Konvencije i Evropskoj zajednici.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-1367-11/04
1. septembra 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, s.r.

Na osnovi članka V. 3(d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 54. sjednici, održanoj 1. rujna 2004. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI SA PROTOKOLOM O IZMJENAMA

Članak 1.

Shodno suglasnosti Parlamentarne Skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 73/04 od 16. srpnja 2004. godine) ratifikuje se Europska konvencija o prekograničnoj televiziji (ETS broj 132) otvorena za potpisivanje 5. svibnja 1989. godine u Strazburu, sa Protokolom o izmjenama Europske konvencije o prekograničnoj televiziji (ETS broj 171) otvorenim za prihvatanje 1. listopada 1998. godine.

Članak 2.

Tekst Konvencije i Protokola u prijevodu glasi

EUROPSKA KONVENCIJA O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

PREAMBULA

Države-članice Vijeća Evrope, kao i druge države, strane Europske konvencije o kulturi (u daljnjem tekstu: potpisnice), s obzirom na to da je cilj Vijeća Evrope postići veće jedinstvo između svojih članica radi očuvanja i ostvarenja ideala i načela koji su njihova zajednička baština,

smatrajući da dostojanstvo i jednaka vrijednost svakoga ljudskog bića tvore osnovne elemente tih načela,

smatrajući da sloboda izražavanja i informiranja, kako je utjelovljena člankom 10. *Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda*, čini jedno od bitnih načela demokratskog društva i jedno je od temeljnih uvjeta njegovog napretka, kao i razvika svakoga ljudskog bića,

ponovno potvrđujući privrženost načelima slobodnog protoka informacija i ideja, te neovisnosti televizijskih kuća, a koja predstavljaju nužnu osnovu njihove programske politike,

potvrđujući važnost emitiranja za razvoj kulture i slobodnog oblikovanja mišljenja u uvjetima očuvanja pluralizma i jednakih mogućnosti za sve demokratske skupine i političke stranke,

uvjerenе da neprekidni razvoj komunikacijske i informacijske tehnologije treba služiti promicanju prava izražavanja, traženja, primanja i pružanja informacija i ideja, bez obzira na njihov izvor i bez obzira na državne granice,

želeći predstaviti proširivanje kruga izbora programske usluge za javnost, a time unapređujući europsku baštinu i razvijajući vlastita audiovizualna ostvarenja,

te odlučne ostvariti ovaj kulturni cilj trudeći se povećati produkciju i protok visokokvalitetnog programa udovoljavajući time očekivanjima javnosti na polju politike, obrazovanja i kulture,

priznajući potrebu uspostave zajedničkoga šireg pravnog okvira, imajući na umu *Rezoluciju broj 2 i Deklaraciju Prve europske ministarske konferencije o politici masovnih medija*,

želeći razvijati načela utjelovljena u postojećim preporukama Vijeća Evrope o načelima koja se odnose na televizijske oglase, na jednakost muškaraca i žena u medijima, na korištenje

satelitskih kapaciteta za televiziju i radio, te o unapređenju audiovizualne proizvodnje u Europi, sporazumjele su se kako slijedi

I - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i svrha

Ova se konvencija odnosi na programske usluge ugrađene u prijenos. Svrha joj je olakšati prekogranični prijenos i ponovni prijenos televizijskih programa između strana.

Članak 2.

Primijenjeni izrazi

U svrhu ove Konvencije:

- "Prijenos" znači početno emitiranje televizijskih programskih usluga namijenjenih široj javnosti, u kodiranom ili nekodiranom obliku, preko terestrijalnog odašiljača, kabela ili satelita bilo koje vrste. Ne obuhvaća komunikacijske usluge na osobni zahtjev,
- "Ponovni prijenos" znači činjenicu prijema i istovremenog prijenosa, bez obzira na korištena tehnička sredstva, cjelovitih i nepromijenjenih televizijskih programskih usluga ili važnih dijelova tih usluga, koje televizijske kuće prenose radi prijema namijenjenog široj javnosti,
- "Televizijska kuća" znači fizičku ili pravnu osobu koja sastavlja televizijske programske usluge namijenjene prijemu od strane šire javnosti, te ih prenosi ili ih daje trećoj strani na prijenos u cijelosti i neizmijenjene,
- "Programska usluga" znači svaki dio u okviru pojedinačne usluge koju pruža televizijska kuća u smislu prethodnog stavka,
- "Europska audiovizualna ostvarenja" znače kreativna ostvarenja čiju produkciju ili koprodukciju nadziru europske fizičke ili pravne osobe,
- "Oglas" znači svako javno priopćenje koje ima za cilj unapređenje prodaje, kupnje ili najma proizvoda ili usluga, ili promicanje neke stvari ili ideje, ili radi postizanja nekog drugog učinka koji želi oglašavatelj, za što mu je dano vrijeme prijensa uz nadoknadu ili sličnu protuuslugu,
- "Sponzoriranje" znači sudjelovanje fizičke ili pravne osobe, koja nije uključena u televizijsku djelatnost ili pro-

dukciju audiovizualnih ostvarenja, u izravnom ili neizravnom financiranju programa s ciljem promidžbe imena, tvorničke oznake ili prepoznatljivosti te osobe.

Članak 3.

Polje primjene

Ova se konvencija primjenjuje na svaku programsku uslugu koju prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom strane, bilo preko kabela, terestrijalnog odašiljača ili satelita, a koja se može primati izravno ili neizravno, u jednoj ili više drugih strana.

Članak 4.

Sloboda prijama i ponovnog prijenosa

Strane će osigurati slobodu izražavanja i informiranja u skladu s člankom 10. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama i one će jamčiti slobodu prijema, te neće na svojem području ograničavati ponovni prijenos programskih usluga koje ispunjavaju uvjete iz ove konvencije.

Članak 5.

Obveze strana koje vrše prijenos

1. Svaka će strana koja vrši prijenos, odgovarajućim sredstvima i putem nadležnih organa, osigurati da sve programske usluge koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3, ispunjavaju uvjete ove konvencije.
2. U svrhe ove konvencije, strana koja vrši prijenos je:
 - a) u slučaju terestrijalnog odašiljača, strana u kojoj je izveden početni prijenos,
 - b) u slučaju satelitskog prijenosa:
 - i) strana u kojoj je smještena veza usmjerena prema satelitu;
 - ii) strana koja dopušta uporabu frekvencije ili satelitskog kapaciteta, kada je veza usmjerena prema satelitu smještena u državi koja nije strana ove konvencije,
 - iii) strana u kojoj davatelj radiodifuznih usluga ima sjedište, kada odgovornost nije ustanovljena prema podstavcima i) i ii).
3. Kada se programske usluge prenesene iz države koja nije strana ove konvencije, ponovno prenose putem entiteta ili tehničkih sredstava pod jurisdikcijom strane u smislu članka 3, te će strana, djelujući kao strana koja vrši prijenos, osigurati odgovarajućim sredstvima i putem svojih mjerodavnih organa ispunjavanje uvjeta iz ove konvencije.

Članak 6.

Dostupnost informacija

1. Odgovornosti televizijske kuće trebaju se jasno i na odgovarajući način odrediti u dozvoli koju izdaje ili ugovoru kojeg s njom zaključuje mjerodavno tijelo vlasti svake strane, ili na bilo koji drugi zakonom utvrđeni način.
2. Mjerodavno će tijelo vlasti strane koja vrši prijenos, na zahtjev, učiniti dostupnim informacije o televizijskoj kući. Takve će informacije, sadržavati barem naziv ili oznaku, sjedište i pravni položaj televizijske kuće, ime njezinog pravnog zastupnika, sastav kapitala, prirodu, namjenu i način financiranja programskih usluga koje pruža ili namjerava pružiti televizijska kuća.

II - PITANJA KOJA SE ODOSE NA PROGRAM

Članak 7.

Odgovornost televizijske kuće

1. Svi dijelovi programskih usluga, glede njihovog prikazivanja i sadržaja, trebaju poštovati dostojanstvo čovjeka i temeljna prava drugih. Osobito ne smiju:
 - a) biti protivni moralu i naročito ne smiju sadržavati pornografiju;
 - b) veličati nasilje ili pogodovati poticanju rasne netrpeljivosti;
2. Svi dijelovi programskih usluga koji očigledno štete fizičkom, duševnom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne

smiju biti na rasporedu kada će ih oni zbog vremena prijenosa ili prihvata vjerojatno gledati.

3. Televizijska kuća će osigurati da vijesti potpuno prikazuju činjenice i događaje te da ohrabruju slobodno oblikovanje mišljenja.

Članak 8.

Pravo na odgovor

1. Svaka će strana koja vrši prijenos, u odnosu na programe koje prenese ili ponovno prenese entiteti ili tehnička sredstva pod njezinom jurisdikcijom u smislu članka 3. ove konvencije, osigurati svakoj fizičkoj i pravnoj osobi, bez obzira na njezino državljanstvo ili boravište, mogućnost ostvarivanja prava na odgovor ili pribjegavanja drugom sličnom zakonskom ili upravnom sredstvu. Osobito će osigurati da vrijeme i ostale pojedinosti za ostvarivanje prava na odgovor budu takva, da se pravo može učinkovito ostvariti. Učinkovito ostvarivanje ovoga prava ili drugih sličnih pravnih ili upravnih sredstava mora se osigurati i s obzirom na vrijeme i s obzirom na način.
2. Za ovu svrhu, ime televizijske kuće odgovorne za programsku uslugu treba objavljivati u redovitim razmacima i odgovarajućim sredstvima.

Članak 9.

Pristup javnosti važnim događajima

Svaka će strana ispitati zakonske mjere kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informaciju o događaju od velikoga javnog interesa bude osujećeno zbog postojanja isključivog prava televizijske kuće na prijenos ili ponovni prijenos u smislu članka 3., a koje ima za posljedicu da je većem dijelu javnosti jedne ili više strana uskraćena mogućnost praćenja tog događaja na televiziji.

Članak 10.

Kulturni ciljevi

1. Svaka strana koja vrši prijenos osigurava, kada je to moguće i odgovarajućim sredstvima, da televizijske kuće za europska ostvarenja rezerviraju većinski omjer njihova vremena prijenosa, izuzevši vrijeme određeno za vijesti, sportske događaje, igre, oglašavanje i usluge teleteksta. Ovaj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti televizijske kuće prema gledateljstvu za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, treba postići postepeno i temeljem odgovarajućih kriterija.
2. U slučaju neslaganja između strane koja vrši prijam i strane koja vrši prijenos, o primjeni prethodnog stavka, može se na zahtjev jedne od strana, zatražiti pomoć od Stalnog odbora s ciljem da on izradi savjetodavno mišljenje o tome predmetu. To neslaganje neće biti predmet arbitražnog postupka predviđenog u članku 26.
3. Strane se obvezuju zajednički, bez diskriminacije između televizijskih kuća, pronaći najpogodnije instrumente i postupke za podupiranje aktivnosti i razvoja europske produkcije, osobito u zemljama s malim audiovizualnim produkcijskim kapacitetima ili s ograničenim jezičnim područjima.
4. U duhu suradnje i uzajamne pomoći, koju ova konvencija naglašava, strane se trebaju truditi izbjeći da usluge programe, koje prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3, ugrožavaju pluralizam tiska ili razvoj filmske industrije. U skladu s time, ako se nositelj vlasničkih prava i televizijska kuća nisu drugačije dogovorili, niti jedno filmsko djelo se ne može prenositi tim uslugama u roku od dvije godine od kada je djelo prvi puta prikazano u kinu; u slučaju kada su filmska djela ostvarena u koprodukciji s televizijskom kućom, to razdoblje iznosi godinu dana.

III - OGLAŠAVANJE

Članak 11.

Opća pravila

1. Svi oglasi moraju biti poštenu i časni.
2. Oglasi ne smiju zavaravati, niti smiju štetiti interesima potrošača.

- Oglasi koji su upućeni djeci ili koji koriste djecu, moraju izbjegavati sve što bi moglo štetiti - njihovim interesima i moraju voditi računa o njihovoj posebnoj osjetljivosti.
- Oglašavatelj ne smije vršiti bilo kakav urednički utjecaj na sadržaj programa.

Članak 12.

Trajanje

- Vrijeme trajanja oglašavanja ne smije prelaziti 15% dnevnog prijenosa. Međutim, ovaj postotak može se povećati do 20% radi uključivanja oblika oglasa kao što su oni kojima se javnosti izravno nudi prodaja, kupnja ili najam proizvoda ili pružanje usluga, pod uvjetom da iznos propagandne poruke ne prelazi 15%.
- Vrijeme trajanja propagandnih poruka u jednom satu ne smije prelaziti 20%.
- Oblici oglasa kao što su oni kojima se javnosti izravno nudi prodaja, kupnja ili najam proizvoda ili pružanje usluga ne smiju biti duži od jednog sata dnevno.

Članak 13.

Oblik i predstavljanje

- Oglasi se moraju jasno razlikovati kao takvi i biti vidljivo odvojeni od drugih dijelova programskih usluga putem optičkih ili akustičkih sredstava. U načelu, oni se prenose u blokovima.
- Oglasi koji utječu na podsvijest nisu dopušteni.
- Prikriveni oglasi nisu dopušteni, a osobito nije dopušteno predstavljati proizvode i usluge u programu, ako to služi oglašavanju.
- Oglasi ne smiju podsjećati, niti vizualno niti akustički, na osobe koje redovito vode vijesti ili programe o tekućim događajima.

Članak 14.

Umetanje oglasa

- Oglasi se umeću između programa. Kada su ispunjeni uvjeti sadržani u stavcima od 2. do 5. ovog članka, oglasi mogu biti uvršteni i tijekom programa na takav način da ne štete cjelovitosti i vrijednosti programa niti pravima nositelja vlasničkih prava.
- U programima koji se sastoje od samostalnih dijelova, ili u sportskim i u slično uređenim priredbama i predstavama koji sadrže prekide, oglasi mogu biti umetnuti jedino između dijelova ili u prekidima.
- Prijenos audiovizualnih ostvarenja kao što su dugometražni filmovi i televizijski filmovi (osim serija, serijala, zabavnih programa i dokumentarnih programa), ako im je predviđeno trajanje dulje od četrdeset pet minuta, može se prekinuti jedanput za svako cjelovito razdoblje od četrdeset pet minuta. Daljnji prekid je dopušten ako je njihovo predviđeno trajanje najmanje dvadeset minuta duže od dva ili više cjelovita razdoblja od četrdeset pet minuta.
- Ako su programi, osim onih obuhvaćenih stavkom 2., prekidani oglasima, treba proteći najmanje dvadeset minuta između svakog sljedećeg prekida za oglase unutar programa.
- Oglasi se neće umetati niti u jedan prijenos vjerske službe. Vijesti, programi o tekućim događajima, dokumentarni programi, vjerski programi i programi za djecu, ako im je predviđeno trajanje kraće od 30 minuta, neće se prekidati oglasima. Ako traju trideset minuta i dulje, primijenit će se odredbe prethodnog stavka.

Članak 15.

Oglašavanje određenih proizvoda

- Oglasi za duhanske proizvode nisu dopušteni.
- Oglasi za alkoholna pića svih vrsta moraju biti u skladu sa sljedećim pravilima:
 - ne smiju biti upućeni posebno maloljetnicima i nitko u oglasima tko je povezan s trošenjem alkoholnih pića ne smije izgledati kao da je maloljetnik,
 - ne smiju povezivati trošenje alkohola s fizičkim aktivnostima ili upravljanjem automobilom,

- ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva, da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih problema,
- ne smiju ohrabrivati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu,
- ne smiju stavljati prekomjeran naglasak na alkoholni sadržaj pića.

- Nisu dopušteni oglasi za lijekove i medicinske tretmane koji su, kod strane koja vrši prijenos, dostupni jedino na liječnički recept.
- Oglasi za sve druge lijekove i medicinske tretmane trebaju biti jasno prepoznatljivi kao takvi, pošteni, istiniti i podložni provjeri, te moraju odgovarati zahtjevima zaštite pojedinca od štetnih posljedica.

Članak 16.

Oglasi posebno upućeni jednoj strani

- U cilju izbjegavanja poremećaja u konkurenciji i ugrožavanja televizijskog sustava strane, oglasi koji su posebno i s određenom redovitošću namijenjeni gledateljstvu samo jedne strane, koja nije strana koja vrši prijenos, ne smiju zaobilaziti pravila televizijskog oglašavanja dotične strane.
- Odredbe prethodnog stavka neće se primjenjivati u slučaju:
 - kada dotična pravila uspostavljaju diskriminaciju između oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom te strane i oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom druge strane, ili
 - ako su dotične strane sklopile dvostrane ili mnogostrane sporazume na tom području.

IV - SPONZORIRANJE

Članak 17.

Opća pravila

- Kada je program ili serija u cijelosti ili dijelom sponzorirana, ona kao takva mora biti jasno označena, na odgovarajući način, na početku i/ili na kraju programa.
- Sadržaj i raspored sponzoriranih programa niti u kojim okolnostima ne smije biti pod utjecajem sponzora na način koji utječe na odgovornost i uredničku neovisnost televizijske kuće u odnosu na programe.
- Sponzorirani programi ne smiju poticati prodaju, kupnju ili najam proizvoda ili usluga sponzora ili neke treće strane, a osobito ne smiju stvarati posebne promidžbene preporuke tim proizvodima i uslugama u takvim programima.

Članak 18.

Zabranjeno sponzoriranje

- Programe ne smiju sponzorirati fizičke ili pravne osobe čija je osnovna djelatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda ili pružanje usluga čije je oglašavanje zabranjeno člankom 15.
- Nije dopušteno sponzoriranje vijesti i programa o tekućim događajima.

V - UZAJAMNA POMOĆ

Članak 19.

Suradnja među stranama

- Strane se obvezuju na uzajamno pružanje pomoći radi provedbe ove konvencije.
- U tu svrhu:
 - svaka država-ugovornica određuje jednu ili više vlasti, o čijem će nazivu i adresi obavijestiti glavnog tajnika Vijeća Europe u trenutku polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,
 - u obavijesti iz podstavka a) svaka će država-ugovornica koja je odredila više vlasti naznačiti ovlasti svake od njih.
- Vlast koju je strana odredila će:
 - pružati informacije predviđene u članku 6. stavak 2. ove konvencije,
 - pružati, na zahtjev vlasti koju je odredila druga strana, informacije o domaćem pravu i praksi na polju koje pokriva ova konvencija,

- c) surađivati s vlastima koje je odredila druga strana, uvijek kad je korisno, a osobito tamo gdje ta suradnja unapređuje učinkovitost mjera poduzetih radi provedbe ove konvencije.
- d) razmotriti svaku teškoću koja nastane u primjeni ove konvencije, a na koju ju je upozorila vlast koju je odredila druga strana.

VII - IZMJENE

Članak 23.

Izmjene

1. Svaka strana može predložiti izmjene ove konvencije.
2. O svakom prijedlogu izmjena obavještava se glavni tajnik Vijeća Europe, koji će ga dostaviti državama-čanicama Vijeća Europe, drugim državama stranama Europske konvencije o kulturi, Europskoj ekonomskoj zajednici, i svakoj državi nečlanici koja je pristupila, ili je pozvana da pristupi ovoj konvenciji u skladu s odredbama članka 30. Glavni tajnik Vijeća Europe će sazvati sjednicu Stalnog odbora najranije po proteku razdoblja od dva mjeseca od dostave prijedloga izmjene.
3. Stalni odbor ispituje sve prijedloge izmjena te podnosi tekst usvojen od tri četvrtine članica Stalnog odbora na odobrenje Odbora ministara. Nakon njegova odobrenja, taj se tekst prosljeđuje stranama radi prihvatanja.
4. Svaka izmjena stupa na snagu tridesetog dana nakon što su sve strane obavijestile glavnog tajnika o njezinu prihvatanju.

VI - STALNI ODBOR

Članak 20.

Stalni odbor

1. U svrhu ove konvencije utemeljuje se Stalni odbor.
2. Svaka strana može biti predstavljena u Stalnom odboru s jednim ili više predstavnika. Svako izaslanstvo ima jedan glas. U okviru svojih ovlasti Europska ekonomska zajednica može ostvarivati svoje pravo glasa s brojem glasova jednakim broju njezinih država-članica koje su strane ove konvencije; Europska ekonomska zajednica neće ostvarivati svoje pravo glasa u slučaju kad njezine države-članice ostvaruju svoje pravo glasa i obrnuto.
3. Svaka država navedena u članku 29. stavak 1., a koja nije strana ove konvencije može u Stalnom odboru biti predstavljena jednim promatračem.
4. Stalni odbor može zatražiti savjet stručnjaka radi ispunjavanja svojih funkcija. On može na vlastiti poticaj ili na zahtjev dotičnog tijela pozvati svako međunarodno, nacionalno, vladino ili nevladino tijelo koje je tehnički kvalificirano na polju koje je pokriveno ovom konvencijom, da bude zastupljeno jednim promatračem na jednom ili samo na dijelu jednog sastanka. Odluka o pozivanju takvih stručnjaka ili tijela mora biti donesena tročetvrtinskom većinom glasova članica Stalnog odbora.
5. Stalni odbor saziva glavni tajnik Vijeća Europe. Njegova prva sjednica održat će se unutar razdoblja od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove konvencije. Nakon toga sastajat će se kad god to zatraži jedna trećina strana ili Odbor ministara Vijeća Europe ili na poticaj glavnog tajnika Vijeća Europe, sukladno odredbama članka 23. stavak 2. ili na zahtjev jedne ili više strana sukladno odredbama članka 21. podstavka c) i članka 25. stavka 2.
6. Većina strana čini kvorum potreban za održavanje sjednice Stalnog odbora.
7. Izuzimajući odredbe stavka 4. i članka 23. stavka 3. Stalni odbor odluke donosi tročetvrtinskom većinom nazočnih članova.
8. Sukladno odredbama ove konvencije, Stalni odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 21.

Funkcije stalnog odbora

Stalni je odbor odgovoran za praćenje primjene ove konvencije. On može:

- a) davati stranama preporuke koje se odnose na primjenu ove konvencije,
- b) predlagati sve potrebne izmjene ove konvencije i razmotriti one koje su predložene sukladno odredbama članka 23,
- c) razmotriti, na zahtjev jedne ili više strana, pitanja koja se odnose na tumačenje ove konvencije,
- d) uložiti najveći mogući napor za osiguranje prijateljskog rješavanja svih teškoća koje su mu podnesene sukladno odredbama članka 25,
- e) davati preporuke Odboru ministara koje se odnose na države koje nisu navedene člankom 29. stavka 1. da ih se pozove na pristupanje ovoj konvenciji.

Članak 22.

Izješća stalnog odbora

Nakon svakog sastanka Stalni odbor prosljeđuje stranama i Odboru ministara Vijeća Europe izvješće o svojim raspravama i o svim donijetim odlukama.

VIII - NAVODNA KRŠENJA OVE KONVENCIJE

Članak 24.

Navodna kršenja ove konvencije

1. Kada neka strana utvrdi kršenje ove konvencije, ona će o navodnom kršenju obavijestiti stranu koja vrši prijenos, te će obje strane nastojati riješiti teškoće na temelju odredaba čl. 19., 25. i 26.
2. Ako je navodno kršenje očito, te ozbiljne i teške prirode, što otvara značajna javna pitanja, a tiče se članaka 7. stavka 1. ili 2., 12., 13., stavak 1., prva rečenica, 14. i 15., stavak 1. ili 3. i ako se nastavi unutar dva tjedna nakon obavijesti, strana koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge.
3. U ostalim slučajevima navodnog kršenja, s iznimkom onih predviđenih u stavku 4. strana koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge osam mjeseci nakon priopćenja, ako navodno kršenje i dalje traje.
4. Privremena obustava ponovnog prijensa nije dopuštena za navodna kršenja članka 7. st. 3., 8., 9. ili 10.

IX - RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 25.

Mirenje

1. U slučaju teškoća koje nastanu u primjeni ove konvencije, zainteresirane strane će iste nastojati riješiti nagodbom.
2. Ako nijedna zainteresirana strana ne prigovori, Stalni odbor može ispitati slučaj, stavljajući se na raspolaganje zainteresiranim stranama radi postizanja zadovoljavajućeg rješenja u što kraćem roku, a kad je to prikladno, u tom će predmetu izraditi savjetodavno mišljenje.
3. Svaka zainteresirana strana obvezuje se, bez odgađanja, staviti Stalnom odboru na raspolaganje sve informacije i olakšice potrebne za izvršenje njegovih funkcija prema prethodnom stavku.

Članak 26.

Arbitraža

1. Ako zainteresirane strane ne mogu riješiti spor sukladno odredbama članka 25., one ga mogu sporazumno podnijeti na arbitražu, čiji je postupak određen u dodatku ove konvencije. Ako ne postignu sporazum u roku od šest mjeseci nakon prvog zahtjeva za pokretanje postupka mirenja, spor se može podnijeti na arbitražu na zahtjev samo jedne strane.
2. Svaka strana može, u svako doba, izjaviti da u odnosu na svaku drugu stranu koja prihvaća istu obvezu, kao obvezujuću *ipso facto* i bez posebnog sporazuma, priznaje primjenu arbitražnog postupka predviđenog u dodatku ove konvencije.

X - OSTALI MEĐUNARODNI UGOVORI I UNUTARNJE ZAKONODAVSTVO UGOVORNIH STRANA

Članak 27.

Ostali međunarodni ugovori i sporazumi

1. U svojim međusobnim odnosima, strane koje su članice Europske ekonomske zajednice primjenjuju pravila Zajednice te stoga ne primjenjuju pravila koja proizlaze iz ove konvencije, osim u slučaju kada Zajednica nema pravila kojima se uređuju pojedina dotična pitanja.
2. Nijedna odredba ove konvencije ne sprečava ugovorne strane da sklappaju međunarodne sporazume kojima dopunjuju ili unapređuju njezine odredbe ili proširuju polje njezine primjene.
3. U slučaju dvostranih ugovora, ova konvencija ne mijenja prava i obveze strana koje proizlaze iz takvih ugovora i koja ne utječu na uživanje prava ili izvršavanje obveza drugih strana prema ovoj konvenciji.

Članak 28.

Odnosi između konvencije i unutarnjeg zakonodavstva ugovornih strana

Nijedna odredba ove konvencije ne sprečava strane da primijene strožija ili podrobnija pravila od onih predviđenih ovom konvencijom za programske usluge koje se odašilju putem entiteta ili tehničkih sredstava pod njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3. ove konvencije.

XI - ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 29.

Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ova je konvencija otvorena za potpisivanje državama-članicama Vijeća Europe, ostalim državama stranama Europske konvencije o kulturi te Europskoj ekonomskoj zajednici. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
2. Ova konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kada je sedam država, od kojih najmanje pet članica Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu vezane ovom konvencijom sukladno odredbama prethodnog članka.
3. Država može, u trenutku potpisivanja ili kasnije u svako doba prije stupanja na snagu ove konvencije za tu državu, izjaviti da će privremeno primjenjivati Konvenciju.
4. Za svaku državu navedenu u stavku 1. ili Europsku ekonomsku zajednicu, koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude njome vezana, ova konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 30.

Pristup država nečlanica

1. Nakon stupanja na snagu ove konvencije, Odbor ministara Vijeća Europe može, nakon savjetovanja s državama-ugovornicima, odlukom koju donese većinom predviđenom u članku 20. d) Statuta Vijeća Europe i uz jednoglasnu odluku predstavnika država-ugovornica koje imaju pravo zasjedati u Odboru, pozvati bilo koju državu da pristupi Konvenciji.
2. Za svaku državu koja joj pristupi, ova konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 31.

Teritorijalna primjena

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti na koje će se područje ili područja primjenjivati ova konvencija.
2. Svaka država može, kasnije u svako doba, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove konvencije na svako drugo u izjavi određeno područje. U odnosu na to područje, ova konvencija stupa na snagu prvoga

dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kada glavni tajnik primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana prema dva prethodna stavka može se, u odnosu na svako područje određeno u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku. Povlačenje će proizvesti učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

Članak 32.

Rezerve

1. U trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju;
 - a) svaka država može izjaviti da, isključivo u mjeri u kojoj one nisu u skladu s domaćim zakonodavstvom, zadržava pravo ograničenja ponovnog prijenosa na svom području onih programskih usluga koje sadrže reklamiranje alkoholnih pića u skladu s pravilima predviđenim u članku 15. stavku 2. ove konvencije,Ujedinjena Kraljevina može izjaviti da zadržava pravo neizvršavanja obveza utvrđene člankom 15. stavak 1. o zabrani reklamiranja duhanskih proizvoda, u odnosu na reklamiranje cigara i duhana za lulu, koje na njenom području terestrijalnim načinima emitira nezavisna radiodifuzna organizacija. Druge rezerve nisu dopuštene.
2. Na rezervu danu prema prethodnom stavku ne može se staviti prigovor.
3. Svaka država-ugovornica koja je stavila rezervu prema stavku 1. može je u cijelosti ili djelomično povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje će proizvesti učinak na dan kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.
4. Strana koja je stavila rezervu u odnosu na odredbe ove konvencije, ne može zahtijevati primjenu takve odredbe od bilo koje druge strane, može međutim, ako je njezina rezerva djelomična ili uvjetna, zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

Članak 33.

Otkaz

1. Svaka strana može u svako doba otkazati ovu konvenciju notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Takav će otkaz proizvesti učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi notifikaciju.

Članak 34.

Obavještavanje

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države-članice Vijeća, druge države strane Europske konvencije o kulturi, Europsku ekonomsku zajednicu i sve države koje su pristupile ili su pozvane da pristupe ovoj konvenciji o:

- a) svakom potpisu,
- b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,
- c) svakom datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu s čl. 29, 30. i 31.,
- d) svakom izvještaju sastavljenom u skladu s odredbama članka 22.,
- e) svakom drugom činu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnose na ovu konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. svibnja 1989. na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku pohranjenom u arhiv Vijeća Europe. Glavni će tajnik Vijeća Europe dostaviti ovjereni prijepis svakoj državi-članici Vijeća Europe, drugim državama stranama Europske konvencije o kulturi, Europskoj ekonomskoj zajednici, kao i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj konvenciji.

DODATAK - ARBITRAŽA

1. O zahtjevu za arbitražu obavijestit će se glavni tajnik Vijeća Europe. Zahtjev treba sadržavati ime druge strane u sporu i

predmet spora. Glavni će tajnik priopćiti tako primljenu obavijest svim stranama ove konvencije.

2. U slučaju spora između dvije strane od kojih je jedna država-članica Europske ekonomske zajednice, koja je i sama strana, zahtjev za arbitražom upućuje se i državi-članici i Zajednici, koje će u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva zajednički izvijestiti glavnog tajnika o tome da li će država-članica ili Zajednica, ili država-članica i Zajednica zajedno, biti strane u sporu. U nedostatku takve obavijesti u navedenom roku, za potrebe primjene odredaba koje uređuju osnivanje i postupak arbitražnog suda, država-članica i Zajednica smatrat će se jednom te istom stranom u sporu. Isto će se primijeniti i u slučaju, kada država-članica i Zajednica zajednički predstavljaju stranu u sporu. U slučajevima predviđenim ovim stavkom, rok od mjesec dana određen prvom rečenicom stavka 4. produžit će se na dva mjeseca.
3. Arbitražni sud se sastoji od tri člana: svaka strana u sporu imenuje jednog arbitra; dva arbitra tako imenovana, suglasno imenuju trećeg, koji je ujedno i predsjednik arbitražnog suda. Ovaj posljednji ne smije biti državljanin niti jedne strane u sporu, niti smije imati svoje redovno boravište na području bilo koje strane u sporu, niti smije biti uposlen od bilo koje od njih, niti smije biti u nekom drugom svojstvu umiješan u spor.
4. Ako jedna strana ne imenuje arbitra u roku od mjesec dana nakon priopćenja glavnog tajnika Vijeća Europe o zahtjevu, njega će na zahtjev druge strane imenovati predsjednik Europskog suda za ljudska prava u daljem roku od mjesec dana. U slučaju spriječenosti predsjednika Suda ili ako je on državljanin jedne od strana u sporu, imenovanje će izvršiti potpredsjednik Suda ili po položaju najviši sudac u Sudu koji je na raspolaganju i nije državljanin niti jedne strane u sporu. Isti se postupak primjenjuje, ako u roku od mjesec dana nakon izbora drugog arbitra ne bude izabran predsjednik arbitražnog suda.
5. Odredbe st. 3. i 4. primijenit će se, prema slučaju, radi popunjavanja svakog praznog mjesta.
6. Dvije ili više strana koje se sporazumiju o istom interesu, zajednički imenuju jednog arbitra.
7. Strane u sporu i Stalni odbor pružit će arbitražnom sudu sve olakšice potrebne za učinkovito vođenje postupka.
8. Arbitražni sud donosi vlastita pravila postupka. Njegove se odluke donose većinom glasova njegovih članova. Njegova je presuda konačna i obvezujuća.
9. Presuda arbitražnog suda dostavlja se glavnom tajniku Vijeća Europe, koji ju priopćava svim stranama ove konvencije.
10. Svaka strana u sporu snosi troškove arbitra kojeg je imenovala; te strane zajednički dijele trošak trećeg arbitra na jednake dijelove, kao i ostale troškove proizašle iz arbitraže.

PROTOKOL

O IZMJENAMA EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRAIČNOJ TELEVIZIJI

Države-članice Vijeća Europe i druge strane koje su pristupile Europskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji, otvoreno na potpisivanje u Strasbourg, 5. svibnja 1989. godine, pozdravljajući činjenicu da je proširenje članstva Vijeća Europe od 1989. godine dovelo do razvoja i primjene, na sveeuropskoj razini, pravnog okvira ustanovljenog prema odredbama Konvencije, imajući u vidu tehnološki i gospodarski razvoj na području televizijskog emitiranja, kao i rađanje novih komunikacijskih usluga u Europi nakon usvajanja Konvencije 1989. godine, uočavajući da spomenuti razvoj nameće potrebu za doradom odredaba Konvencije, imajući na umu, s tim u svezi, usvajanje, od strane Europske zajednice, Naputka 97/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća Europe 19. lipnja 1997. godine o izmjenama i dopunama Naputka vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredaba određenih zakonom, o reguliranju ili administrativnim koracima u državama-članicama glede aktivnosti vezanih uz televizijsko emitiranje, razmatrajući žurnu potrebu za izmjenama i dopunama nekih odredbi Konvencije kako bi se razvio skladan i jedinstven pristup prekograničnoj televiziji između ovog instrumenta i naputka, kao što je zacrtano u Deklaraciji o medijima u

demokratskom društvu koju su usvojili ministri država koju su sudjelovali na 4. Europskoj ministarskoj konferenciji o politici masovnih medija u Pragu od 7. do 8. prosinca 1949. godine i političkoj Deklaraciji 5. Ministarske konferencije održane u Solunu, u Grčkoj, 11. i 12. prosinca 1997. godine, sa željom za daljnjim razvojem načela utjelovljenih u Preporukama Vijeća Europe o osmišljavanju strategija za borbu protiv pušenja, alkohola i ovisnosti od drogama, u suradnji s osobama koje utječu na javno mišljenje i medijima, zatim o pravu na sažeta izvješća o glavnim događajima za koja su kupljena ekskluzivna prava za televizijsko emitiranje u kontekstu prekogranične televizije i o načelu prikazivanja nasilja u elektronskim medijima, s tim da su sva ta načela usvojena u okviru Vijeća Europe nakon usvajanja Konvencije, dogovorile su se o sljedećem:

Članak 1.

Riječ "jurisdikcija" (u izvorniku: jurisdiction) u članku 8. stavak 1. i članku 15. stavak 2(a) u francuskom tekstu će se zamijeniti riječju "nadležnost" (u izvorniku: competence).

Članak 2.

Riječ "oglas" u članku 15. stavak 3. i 4. u engleskom tekstu, zamijenit će se riječju "oglašavanje".

Članak 3.

Definicija "televizijske kuće" (u izvorniku: broadcaster) u članku 2. stavak c. glasi ovako:

"(c) "Televizijska kuća" podrazumijeva fizičku ili pravnu osobu sa uređivačkim odgovornostima za sastavljanje usluga televizijskog programa za prijem od strane šire javnosti, i potom usluge televizijskog programa prenosi ili ih daje na prenošenje, cjelovite i nepromijenjene, trećoj strani".

Članak 4.

Definicija riječi "oglas" u članku 2. stavak f. mijenja se i glasi:

"(f) "Oglašavanje" podrazumijeva bilo kakvo javno oglašavanje u zamjenu za novac ili nešto tome srodno, ili pak samopromidžbu, u cilju pospešenja prodaje, kupovine ili najma nekog proizvoda ili usluge, također u cilju promoviranja neke stvari ili ideje, ili za ostvarivanje nekog drugog učinka po želji oglašavatelja ili pak same televizijske kuće".

Članak 5.

Novi stavak g. će u sljedećem obliku biti umetnut u članak 2.:
 "(g) "Teletrgovina" podrazumijeva i direktnu ponudu koja se emitira javnosti imajući u vidu nabavku roba ili usluga, uključujući i nepokretnu imovinu, te prava i obveze, u zamjenu za novac;"

Članak 6.

Članak 2. stavak g. će biti prenumeriran u članak 2. stavak h, i glasić će kako slijedi:

"Sponzoriranje" označava učešće fizičke ili pravne osobe koja nije uključena u aktivnosti emitiranja ili proizvodnju audiovizuelnih programa, u direktnom ili indirektnom financiranju programa sa ciljem promidžbe imena, marke, izgleda ili aktivnosti te osobe.

Članak 7.

Sljedeći tekst će zamijeniti članak 5:
 "Članak 5.: Dužnosti strana koje vrše prijenos, odašilju (transmitting parties)

1. Svaka od strana koja obavlja prijenos (odašilje) mora voditi računa da sve programske usluge koje, u okviru svoje nadležnosti obavlja televizijska kuća, moraju biti u skladu s uvjetima koje propisuje ova konvencija.
2. U svrhu ove konvencije, televizijska kuća unutar nadležnosti neke strane jest:
 - televizijska kuća za koju se smatra da je osnovana kod te strane prema stavku 3.
 - televizijska kuća na koju se odnosi stavak 4.
3. U svrhu ove konvencije, televizijskom kućom će se smatrati ona kuća koja je utemeljena pri nekoj strani, te će u sljedećim slučajevima ubuduće ta strana kod koje je utemeljena TV kuća biti poznata kao "strana koja obavlja prijenos, tj. odašilje" (transmitting party).

- (a) Televizijska kuća ima sjedište kod te strane i odluke o rasporedu programa donosi ista strana,
 - (b) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne od strana, a odluke o rasporedu programa donosi druga strana, smatrat će se da je utemeljena kod one strane u kojoj djeluje značajni dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja djeluje kod obadviju strana, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one strane u kojoj se nalazi sjedište; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja ne djeluje niti kod jedne od strana, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one strane kod koje je prvi put započela emitiranje u skladu sa zakonom dotične strane, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te strane,
 - (c) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne strane, ali odluke o rasporedu programa donosi država koja nije strana potpisnica Konvencije, ili obrnuto, smatrat će se da je kuća osnovana kod strane koje se to tiče, pod uvjetom da značajniji dio radne snage, angažiran u aktivnostima televizijskog emitiranja, djeluje kod te strane,
 - (d) ako, primjenjujući kriterij stavka 3. članka 2. Naputka 97/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 19. lipnja 1997. godine o izmjenama i dopunama Naputka vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredaba zacrtanih zakonom, o propisima ili administrativnim koracima u državama-članicama glede djelatnosti vezanih uz televizijsko emitiranje, smatrat će se da je televizijska kuća utemeljena u državi-članici Europske zajednice, a također će se smatrati da je ista televizijska kuća utemeljena u dotičnoj državi u svrhu ove konvencije.
4. Televizijska kuća na koju se ne odnose odredbe stavka 3 smatrat će se da spada pod nadležnost tzv. strane koja emitira program, u sljedećim slučajevima:
- (a) koristi frekvenciju koju odobrava ta strana,
 - (b) iako ne koristi frekvenciju koju odobrava neka strana, ipak koristi satelitske kapacitete koji pripadaju toj strani,
 - (c) iako ne koristi niti frekvenciju niti satelitske kapacitete neke strane, koristi satelitski up-link koji je stacioniran kod te strane.
5. Ako se strana koja emitira program ne može odrediti prema stavku 4. Stalni odbor će razmotriti to pitanje prema članku 21. stavak 1. redak a, ove konvencije, kako bi se ta strana odredila.
6. Konvencija se neće primjenjivati na televizijske prijenose koji će se emitirati isključivo u državama koje nisu strane-potpisnice Konvencije, i one prijenose koje gledateljstvo ne prima, bilo direktno ili indirektno, u jednoj ili više strana.

Članak 8.

Članak 8. glasi ovako:

"Članak 8. Pravo na odgovor

1. Svaka strana koja vrši prijenos mora voditi računa da će svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira na nacionalnost ili mjesto boravka, imati priliku ostvariti svoje pravo na odgovor ili potražiti drugi pravni ili administrativni lijek vezan za programe koje, unutar svoje nadležnosti i značenja članka 5. emitira televizijska kuća. Posebice mora voditi računa da vremenski okvir i drugi mehanizmi za ostvarivanje prava na odgovor budu takvi da se spomenuto pravo može učinkovito ostvariti. Učinkovito ostvarivanje ovoga prava ili drugoga pravnog ili administrativnog lijeka mora se osigurati i u svezi vremenskog okvira i modaliteta.
2. U tu svrhu, ime programske usluge ili televizijske kuće odgovorne za tu programsku uslugu mora biti sadržano u samoj programskoj usluzi, u redovitim intervalima i na odgovarajuće načine".

Članak 9.

Sljedeći tekst zamjenjuje članak 9.:

"Članak 9. Pristup javnosti informiranju

Svaka strana će preispitati i, tamo gdje je potrebno, poduzeti pravne mjere, poput uvođenja prava na kratko izvješćivanje o događajima od velikog interesa za javnost, kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informiranje bude ugroženo od strane

televizijske kuće koja posjeduje ekskluzivna prava za prijenos nekog događaja, unutar značenja članka 3.

Članak 10.

Novi članak 9.a koji glasi ovako, bit će umetnut:

"Članak 9.a: Pristup javnosti događajima od većeg značaja

1. Svaka strana pridržava pravo da poduzme mjere kako bi osigurala da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne vrši emitiranje na osnovu ekskluzivnih prava onih događaja koje ta strana smatra događajima od većeg značaja za društvo, i na način da značajni dio javnosti, prijenosom uživo (izravnim prijenosom) ili naknadnim prijenosom na besplatnoj televiziji, liši mogućnosti praćenja takvih događaja. U tom slučaju, strana koje se to tiče, može pribjeći izradi liste predloženih događaja za koje smatra da su od većeg značaja za društvo.
2. Strane će, uz odgovarajuće načine, poštujući pravna jamstva, sadržana u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i, tamo gdje je potrebno, nacionalnom ustavu, voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne ostvari svoje pravo na ekskluzivna prava koje je ista kupila nakon datuma stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama Europske konvencije o prekograničnoj televiziji, na način da je značajni dio javnosti druge strane lišen mogućnosti praćenja događaja koje je ta druga strana predvidjela za cjelokupan ili djelomičan izravni prijenos, cjelokupan ili djelomičan naknadni prijenos (snimku) na besplatnoj televiziji kako je ta druga stranka odredila prema stavku 1, udovoljavajući sljedećim zahtjevima:
Strana koja primjenjuje mjere navedene u stavku 1. sastavit će listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja za koje strana drži da su od većeg značaja za društvo.

(b) Strana će to učiniti na jasan i nedvosmislen način u pravo vrijeme,

(c) Strana će odrediti da li će se ti događaji pokrivati cjelokupnim ili djelomičnim izravnim prijenosom ili, ako je neophodno ili prikladno zbog objektivnih razloga, cjelokupnom ili djelomičnom snimkom,

(d) Mjere koje strana poduzima sastavljajući popis bit će proporcionalne i što je više moguće do u tačine razrađene kako bi se drugim stranama omogućilo da poduzmu mjere sadržane u ovom stavku,

(e) Strana koja sastavlja popis prijaviti će i popis i pripadajuće mjere Stalnom odboru, u roku kojeg će odrediti sam Stalni odbor,

(f) Mjere koje strana kani poduzeti moraju biti unutar ograničenja koja nameću smjernice Stalnog odbora prema stavku 3. i Stalni odbor se mora pozitivno očitovati o tim mjerama.

Mjere poduzete na temelju ovog stavka primijenit će se samo na one događaje koje Stalni odbor objavi na svojoj godišnjoj listi koja se spominje u stavku 3., i na ekskluzivna prava kupljena nakon stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama.

3. Jednom godišnje Stalni odbor će:

(a) izdati objedinjenu verziju navedenih događaja i pripadajućih mjera koje su stranke prijavile u skladu sa stavkom 2.(e),

(b) sastaviti smjernice koje bi trebale biti prihvaćene od većine od tri četvrtine članova, uz zahtjeve navedene u stavku 2.(a) do (e) kako bi se izbjegle razlike u primjeni ovog članka i istovjetnih odredaba Europske zajednice".

Članak 11.

Stavak 1. članka 10. mijenja se i glasi:

1. Svaka strana zadužena za prijenos televizijskog programa mora voditi računa, tamo gdje je to izvodi i uz odgovarajuće načine, da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti rezervira za europska djela većinski omjer svog vremena za emitiranje, isključujući vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletext uslugama i teletgovini. Ovaj omjer bi se, s obzirom na odgovornosti televizijske kuće prema gledateljstvu glede informiranja, obrazovanja, kulture i zabave, trebao postupno postići, na temelju primjerenih kriterija."

Članak 12.

Stavak 4. članka 10. mijenja se i glasi kako slijedi:

- "4. Strane moraju voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne prikazuje kinematografska djela izvan razdoblja dogovorenog s vlasnicima prava (nositeljima prava vlasništva)."

Članak 13.

Novi članak 10.a bit će umetnut u sljedećem obliku:

"Članak 10.a: Pluralizam medija

Strane, u duhu suradnje i obostrane pomoći koja je sadržana u ovoj konvenciji, pokušat će izbjeći da programske usluge koje prenosi televizijska kuća ili bilo koje druge fizičke ili pravne osobe unutar svoje nadležnosti i značenja članka 3., ugroze pluralizam medija."

Članak 14.

Naslov Poglavlja III. glasiće ovako:

"OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA"

Članak 15.

Članak 11. glasiće ovako:

1. Oglašavanje i teletrgovina bit će pravedni i poštini.
2. Oglašavanje i teletrgovina neće djelovati zavaravajuće i neće štetiti interesima potrošača.
3. Oglašavanje i teletrgovina namijenjeni djeci ili koje koriste djecu izbjegavat će sve što bi moglo nauditi njihovim interesima i imat će obzira prema njihovoj posebnoj osjetljivosti i podložnosti.
4. Teletrgovina neće poticati maloljetnike na prodaju ili najam roba ili usluga.
5. Oglašavatelj neće vršiti nikakav urednički utjecaj na sadržaj programa".

Članak 16.

Članak 12. će glisiti ovako:

"Članak 12.: Trajanje

1. Omjer spotova za teletrgovinu, spotova za oglašavanje i drugih oblika oglašavanja, uz iznimku izloga za teletrgovinu unutar značenja stavka 3, neće iznositi više od 20 posto dnevnog prijenosa. Vrijeme prijenosa spotova za oglašavanje neće iznositi više od 15 posto dnevnog prijenosa.
2. Omjer spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu unutar danog sata neće prijeći iznad 20 posto.
3. Izlozi namijenjeni programima za teletrgovinu, emitirani unutar programskih usluga koje nisu isključivo predviđene za teletrgovinu, minimalno će, bez prekidanja, trajati 15 minuta. Maksimalno će dnevno biti osam takvih izloga. Njihovo sveukupno trajanje neće iznositi više od tri sata dnevno, i moraju biti jasno prepoznatljivi, bilo optički ili akustički.
4. U svrhu ovog članka, oglašavanje neće uključivati:
 - najave televizijske kuće u svezi vlastitih programa i proizvoda izravno proizašlih iz tih programa;
 - proglose u interesu javnosti i pozivi na dobrotvorne akcije će se emitirati besplatno."

Članak 17.

Članak 13. će glisiti ovako:

"Članak 13.: Oblik i način predstavljanja

1. Oglašavanje i teletrgovina jasno će se razlikovati kao takvi i bit će vidljivo odvojeni od drugih dijelova programske usluge optičkim i/ili akustičkim sredstvima. U načelu, spotovi za oglašavanje i teletrgovina emitirat će se u blokovima.
2. U oglašavanju i teletrgovini neće se koristiti tehnike djelovanja na podsvijest.
3. Prijevarno oglašavanje i teletrgovina, a posebice predstavljanje proizvoda ili usluga u reklamne svrhe u emisijama, neće biti dozvoljeno.
4. U oglašavanju i teletrgovini neće se prikazivati, vizualno ili govorom, osobe koje redovito nastupaju u programu vijesti ili aktualnostima."

Članak 18.

Sljedeći tekst će zamijeniti članak 14.:

"Članak 14.: Umetanje oglašavanja i teletrgovina

1. Oglašavanje i teletrgovina umetat će se između programa. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti u st. od 2. do 5. ovog članka, reklamni i spotovi teletrgovine mogu se umetati i za vrijeme programa na način da integritet i vrijednost programa i nositelja vlasničkih prava nisu oštećeni.
2. U programima koji se sastoje od autonomnih dijelova, ili u sportskim programima i slično strukturiranim događanjima i izvedbama koji idu u intervalima, oglašavački i spotovi teletrgovine će se emitirati između dijelova ili u stankama programa koji se prenosi.
3. Prijenos audiovizualnih djela poput igranog filma i filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale, laki zabavni program i dokumentarne emisije), pod uvjetom da je njihovo predviđeno trajanje dulje od 45 minuta, može se prekidati jednom u svakom cjelokupnom bloku od 45 minuta. Daljnje prekidanje je dozvoljeno ako je predviđeno trajanje filmova barem 20 minuta dulje od dva ili više cjelokupnih blokova od 45 minuta.
4. Ako se programi, ne oni koje spominju u stavku 2. prekidaju zbog oglašavanja i spotova za teletrgovinu, između svake uzastopne pauze za oglašavanje ili teletrgovina mora proći vrijeme od najmanje 20 minuta.
5. Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati niti u jedan prijenos vjerskih službi. Vijesti, emisije aktualnosti, dokumentarci, vjerski programi i programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati reklamnim spotovima ili spotovima za teletrgovinu. Ukoliko njihovo trajanje iznosi 30 minuta ili dulje, primjenjivat će se odredbe iz prethodnih stavaka."

Članak 19.

Naslov članka 15. i st. 1. i 2. ulomka a. ovog članka glasiće ovako:

- "Članak 15: Oglašavanje i teletrgovina određenih proizvoda
1. Oglašavanje i teletrgovina duhanskih proizvoda neće biti dozvoljeno.
 2. Oglašavanje i teletrgovina alkoholnih pića svih vrsta podlije-gat će sljedećim pravilima:
 - (a) neće biti posebno usmjereni na maloljetne osobe, i nitko tko se u reklamama ili teletrgovini dovodi u vezu s konzumiranjem alkoholnih pića ne bi smio izgledati kao maloljetna osoba;"

Članak 20.

U francuskoj verziji teksta, članak 15. stavak 2. ulomci b. do e., glasiće ovako:

- "(b) Ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool a des performances physiques ou a ia conduite automobile; (ne treba dovoditi u vezu uzimanje alkoholnih pića s fizičkim sposobnostima ili vožnjom automobila;)
- (c) ils ne doivent pas suggerer que les boissons alcoolisées sont dotées de propriétés thérapeutiques ou qu'elles ont un effet stimulant, sédatif, ou qu'elles peuvent résoudre des problèmes personnels; (ne treba sugerirati da alkohol posjeduje terapijska svojstva, ili da ima stimulirajući ili umirujući učinak, ili da može riješiti osobne probleme;)
- (d) ils ne doivent pas encourager la consommation immodérée de boissons alcoolisées ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété; (ne treba poticati neumjereno konzumiranje alkoholnih pića ili apstinenciju i stanje trijeznosti prikazivati u negativnom svjetlu)
- (e) ils ne doivent pas souligner indument la teneur en alcool des boissons." (ne treba stavljati neprimjereni naglasak na sadržaj alkoholnih pića".)

Članak 21.

U članak 15. umetnut će se novi stavak 5. u sljedećem obliku: "5. Teletrgovina za lijekove i postupke liječenja neće se dozvoliti."

Članak 22.

Članak 16. će glisiti ovako:

"Članak 16. Oglašavanje i teletrgovina posebno usmjereni na jednu stranu:

1. Kako bi se izbjegle nepravilnosti u konkurentnosti i kako se ne bi ugrozio televizijski sustav jedne strane, oglašavanje i teletrgovina, posebno usmjereni na publiku jedne jedine strane a koja nije "strana koja vrši prijenos", neće se ogriješiti o pravila televizijskog oglašavanja i teletrgovine te stranke.
2. Odredbe prethodnog stavka neće se primjenjivati u slučajevima kada:
 - (a) spomenuta pravila mogu dovesti do diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća unutar jurisdikcije te strane i diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba unutar jurisdikcije druge strane, ili
 - (b) kada dotične strane zaključe bilateralne ili multilateralne sporazume na tom području."

Članak 23.

Stavak 1. članka 18. glasi će ovako:

- "1. Programme ne mogu sponzorirati fizičke ili pravne osobe čija je glavna aktivnost proizvodnja ili prodaja proizvoda, ili ubiranje provizije od usluga, a čije je oglašavanje i teletrgovina zabranjeno na temelju članka 15."

Članak 24.

Novi stavak 2. će u sljedećem obliku biti umetnut u članak

- 18.
- "2. Kompanije koje se bave, *inter alia*, proizvodnjom ili prodajom lijekova i postupaka liječenja, mogu sponzorirati programe promovirajući svoje ime, zaštitni znak, sliku, ili djelatnost kompanije, bez spominjanja lijekova ili posebnih postupaka liječenja, dostupnih isključivo na liječnički recept ili uputnicu kod strane zadužene za prijenos programa."

Članak 25.

Stavak 2. članka 18. bit će prenumeriran na stavak 3.

Članak 26.

Novo Poglavlje IV.a umeće se u sljedećem obliku:

"POGLAVLJE IV.a

PROGRAMSKE USLUGE POSVEĆENE ISKLJUČIVO SAMOPROMIDŽBI I TELETRGOVINI

Članak 18.a: Programske usluge posvećene isključivo samopromidžbi

1. Odredbe ove konvencije primjenjivat će se *mutatis mutandis* na programske usluge posvećene isključivo samopromidžbi.
 2. Drugi oblici oglašavanja dozvolit će se u ovim programskim uslugama unutar ograničenja sadržanih u članku 12. (1) i (2).
- Članak 18.b: Programske usluge posvećene isključivo teletrgovini
1. Odredbe ove konvencije primjenjivat će se *mutatis mutandis* na programske usluge posvećene isključivo teletrgovini.
 2. Oglašavanje će u programskim uslugama biti dozvoljeno unutar ograničenja sadržanih u članku 12. stavak 1. članak 12. stavak 2. neće se primjenjivati."

Članak 27.

Posljednja rečenica stavka 4. članka 20. se briše a stavak 7. članka 20. slijedi kako glasi.

- "7. Prema odredbama članka 9.a stavak 3.(b) i članka 23. stavak 3. odluke Stalnog odbora će se donositi većinom od tri četvrtine nazočnih članova".

Članak 28.

Članak 21. bit će dopunjen i glasi kako slijedi:

- (f) dati mišljenje o zlouporabi prava prema članku 24a. stavka 2.(c).
2. Osim toga, Stalni odbor će:
 - (a) sastaviti smjernice naznačene u članku 9.a stavka 3.(b) kako bi se izbjegle razlike između primjene odredaba konvencije vezanih uz pristup javnosti događajima od primarnog značaja za društvo i korespondirajućih odredaba Europske zajednice,

- (b) se očitovati o mjerama koje su strane poduzele sastavljajući listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja koje dotične strane drže da su od primarne važnosti za društvo u skladu sa člankom 9.a stavak 2.,
- (c) jednom godišnje izdati objedinjenu listu navedenih događaja i odgovarajućih pravnih mjera koje su strane doznačile u skladu članka 9.a, stavak 2.(e)."

Članak 29.

Dva nova st. 5. i 6. će u sljedećem obliku biti umetnuta u članak 23.:

- "5. Međutim, Odbor ministara može, nakon konzultacija sa Stalnim odborom, odlučiti da će određeni amandman stupiti na snagu nakon isteka dvogodišnjeg razdoblja od datuma kada je spomenuti amandman ponuđen na prihvaćanje, osim u slučaju da jedna od strana glavnom tajniku Vijeća Europe uputi primjedbe vezane uz amandman i njegovo stupanje na snagu. Ako se takva primjedba uputila, amandman će stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon datuma kada je strana potpisnica Konvencije koja je uputila primjedbu, glavnom tajniku Vijeća Europe predočila svoje instrumente prihvaćanja.
6. Ako je Odbor ministara odobrio neki amandman, ali taj amandman još uvijek nije stupio na snagu u skladu sa st. 4. ili 5., država ili Europska zajednica može izraziti svoje neslaganje s obvezujućim karakterom Konvencije, bez da istovremeno prihvati amandman."

Članak 30.

Novi članak 24a umeće se u sljedećem obliku:

"Članak 24a: Navodne zlouporabe prava koje proizlaze iz Konvencije

1. Kada je programska usluga televizijske kuće u potpunosti ili uglavnom usmjerena na teritorij jedne strane koja nije ona pod čiju nadležnost spada dotična televizijska kuća ("strana primateljica"), a televizijska kuća je osnovana u namjeri da izbjegava zakone u područjima koja potpadaju pod Konvenciju koja bi se na nju primijenila da se nalazila u nadležnosti te strane, tada će se to smatrati zlouporabom prava. Kada neka strana posegne za zlouporabom prava, primijenit će se sljedeći postupak:
 - (a) strane kojih se to tiče pokušat će postići prijateljsko rješenje,
 - (b) ako unutar tri mjeseca to ne uspiju učiniti, strana primateljica će stvar predati na razmatranje Stalnom odboru,
 - (c) nakon što sasluša gledišta strana kojih se to tiče, Stalni odbor će unutar šest mjeseci od datuma kada im je predmet dan na razmatranje dati svoje mišljenje o tome da li je počinjena zlouporaba prava, pa će shodno tome obavijestiti dotične strane.
3. Ako Stalni odbor zaključi da je zlouporaba prava počinjena, strana pod čiju nadležnost spada televizijska kuća preuzet će odgovarajuće mjere kako bi otklonila zlouporabu prava, i o tim će mjerama obavijestiti Stalni odbor.
4. Ako strana pod čiju nadležnost spada televizijska kuća propusti unutar šest mjeseci poduzeti mjere navedene u stavku 3, strane kojih se to tiče započet će arbitražni postupak iz članka 26. stavak 2. i dodatka Konvencije.
5. Strana primateljica neće poduzimati nikakve mjere protiv dotične programske usluge sve dok se ne završi arbitražni postupak.
6. Mjere predložene ili poduzete prema ovom članku moraju biti usuglašene sa člankom 10 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda."

Članak 31.

Članak 28. glasi kako slijedi:

"Članak 28.: Odnosi između konvencije i međunarodnog zakona ugovornih strana.

Ništa u ovoj konvenciji neće sprečavati ugovorne strane da primijene strožija i podrobnija pravila od onih koje ova konvencija nudi programskim uslugama koje prenosi televizijska kuća unutar njihove nadležnosti, prema značenju članka 5."

Članak 32.

Stavak 1. članka 32. mijenja se i glasi:

"1. U vrijeme potpisivanja ili kada predoči instrumente ratificiranja, prihvatanja, usvajanja ili pristupanja, svaka država može izjaviti da prihvaća pravo da ograniči retransmisiju na svom teritoriju, jedino ukoliko nije usuglašena s domaćim zakonodavstvom glede programskih usluga koje sadrže oglašavanje alkoholnih pića prema pravilima članka 15. stavka 2. ove konvencije.
Nikakvi drugi uvjeti se ne prihvaćaju."

Članak 33.

U članku 20. stavak 2., članku 23. stavak 2., članku 27. stavak 1., članku 29. stavak 1. i 4., članku 34. i završnoj formuli, pojam "Europska ekonomska zajednica" mijenja se u "Europska zajednica".

Članak 34.

Ovaj će protokol stranama-potpisnicama Konvencije biti otvoren na prihvatanje. Uvjeti se ne mogu postavljati.

Članak 35.

1. Ovaj će protokol stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon datuma kada je posljednja od strana potpisnica Konvencije glavnom tajniku Vijeća Europe predočila svoje instrumente prihvatanja.
2. Međutim, ovaj će protokol stupiti na snagu po isteku dvogodišnjeg razdoblja nakon datuma kada je otvoren na potpisivanje, ukoliko jedna od strana-potpisnica Konvencije glavnom tajniku Vijeća Europe ne dostavi primjedbu glede stupanja na snagu spomenutog Protokola. Pravo na podno-

šenje primjedbe ograničit će se na one države ili Europsku zajednicu koje su izrazile svoje neslaganje s obvezujućim karakterom Konvencije prije isteka razdoblja od tri mjeseca po otvaranju Protokola na potpisivanje.

3. Ukoliko bi se primjedba ipak uputila, Protokol će stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon datuma kada je strana-potpisnica Konvencije koja je primjedbu uputila, glavnom tajniku Vijeća Europe predočila/dostavila instrumente prihvatanja.
4. Strana-potpisnica Konvencije može, u bilo koje vrijeme, izjaviti da će primjenjivati Protokol na privremenoj osnovi.

Članak 36.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države-članice Vijeća Europe, strane-potpisnice Konvencije i Europsku zajednicu o:

- (a) predočenju bilo kojeg instrumenta prihvatanja,
- (b) o bilo kojoj izjavi o privremenoj primjeni Protokola u skladu sa člankom 35.,
- (c) datumu stupanja na snagu Protokola u skladu sa člankom 35. st. 1. do 3.;
- (d) o bilo kojem drugom aktu, obavijesti ili priopćenju vezanim uz ovaj Protokol.

U Strasbourg 9. rujna 1998. godine, na engleskom i francuskom jeziku, za prihvatanje otvoreno 1. listopada 1998. godine. Oba teksta su vjerodostojna i u jednom će se primjerku odložiti u arhiv Vijeća Europe. Glavni će tajnik Vijeća Europe ovlaštene kopije prosljediti svakoj državi-članici Vijeća Europe, stranama-potpisnicama Konvencije i Europskoj zajednici.

Članak 3.

Ova će odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i stupa na snagu s danom objave.

Broj 01-1367-11/04
1. rujna 2004. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, v.r.

Na osnovu člana V. 3 (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 54. sjednici održanoj 1. septembra 2004. godine, donijelo

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ СА ПРОТОКОЛОМ О ИЗМЈЕНАМА

Члан 1.

Сходно сагласности Парламентарне Скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 73/04 од 16. јула 2004. године) ратификује се Европска конвенција о прекограничној телевизији (ЕТS број 132) отворена за потписивање 5. маја 1989. године у Стразбуру, са Протоколом о измјенама Европске конвенције о прекограничној телевизији (ЕТS број 171) отвореним за прихватање 1. октобра 1998. године.

Члан 2.

Текст Конвенције и Протокола у преводу гласи

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ

ПРЕАМБУЛА

Државе-чланице Савјета Европе, као и друге државе стране Европске конвенције о култури (у даљем тексту: потписнице),

с обзиром да је циљ Савјета Европе постићи веће јединство између својих чланица ради очувања и остварења идеала и принципа који су њихова заједничка баштина,

сматрајући да достојанство и једнака вриједност сваког људског бића чине основне елементе тих принципа,

сматрајући да слобода изражавања и информисања, како је дефинисана чланом 10. Конвенције о заштити људских њрава и основних слобода, чини један од битних принципа демократског друштва и једно је од основних услова његовог напретка, као и развоја сваког људског бића,

поновно потврђујући приврженост принципима слободног протока информација и идеја, те независности телевизијских кућа, а која представљају нужну основу њихове програмске политике,

потврђујући важност емитовања за развој културе и слободног обликовања мишљења у условима очувања плурализма и једнаких могућности за све демократске групе и политичке странке,

увјерене да непрекидни развој комуникацијске и информацијске технологије треба служити промоцији права изражавања, тражења, примања и пружања информација и идеја, без обзира на њихов извор и без обзира на државне границе,

желећи представити проширивање круга избора програмских услуга за јавност, а тиме унапређујући европску баштину и развијајући властита аудиовизуелна остварења,

те одлучне остварити овај културни циљ трудећи се повећати продукцију и проток висококвалитетног програма удовољавајући тиме очекивањима јавности на пољу политике, образовања и културе,

признајући потребу успоставе заједничког ширег правног оквира, имајући на уму Резолуцију бр. 2 и Декларацију Прве европске министарске конференције о политички масовних медија,

жељећи развијати принципе дефинисане у постојећим препорукама Савјета Европе о принципима који се односе на телевизијске огласе, на једнакост мушкараца и жена у медијима, на кориштење сателитских капацитета за телевизију и радио, те о унапређењу аудиовизуелне производње у Европи, споразумјеле су се како сlijеди:

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Предмет и сврха

Ова конвенција се односи на програмске услуге уграђене у пријенос. Сврха јој је олакшати прекогранични пријенос и поновни пријенос телевизијских програмских услуга између страна.

Члан 2.

Примијењени изрази

У сврху ове конвенције:

- "Пренос" значи почетно емитовање телевизијских програмских услуга намијењених широј јавности, у кодираном или некодираном облику, путем земаљског одашиљача, кабла или сателита било које врсте. Не обухвата комуникацијске услуге на лични захтјев,
- "Поновни пренос" значи чињеницу пријема и истовременог преноса, без обзира на кориштена техничка средства, циљних и непромијењених телевизијских програмских услуга или важних дијелова тих услуга које телевизијске куће преносе ради пријема намијењеног широј јавности,
- "Телевизијска кућа" значи физичко или правно лице које саставља телевизијске програмске услуге намијењене пријему од стране шире јавности, те их преноси или их даје трећој страни на пријенос у цијелости и неизмијењене,
- "Програмска услуга" значи сваки дио у оквиру појединачне услуге коју пружа телевизијска кућа у смислу претходног става;
- "Европска аудиовизуелна остварења" значе креативна остварења чију продукцију или копродукцију надзиру европска физичка или правна лица,
- "Оглас" значи свако јавно саопштење које има за циљ унапређење продаје, куповине или изнајмљивања производа или услуга, или промоција неке ствари или идеје, или ради постизања неког другог ефекта који жели оглашивач, за шта му је дато вријеме преноса уз надокнаду или сличну противуслугу,
- "Спонзорисање" значи учешће физичког или правног лица, које није укључено у телевизијску дјелатност или продукцију аудиовизуелних остварења, у директном или индиректном финансирању програма с циљем промоције имена, фабричке ознаке или препознатљивости тог лица.

Члан 3.

Поље примјене

Ова конвенција се примјењује на сваку програмску услугу коју преносе или поновно преносе ентитети или техничка средства под јурисдикцијом стране, било путем кабла, земаљског одашиљача или сателита, а која се може примати директно или индиректно, у једној или више других странака.

Члан 4.

Слобода пријема и поновног пријеноса

Странке ће осигурати слободу изражавања и информисања у складу с чланом 10. Конвенције о људским правима и основним слободама и оне ће гарантирати слободу пријема, те неће на свом подручју ограничавати поновни пријенос програмских услуга које испуњавају услове из ове Конвенције.

Члан 5.

Обавезе страна које врше пренос

- Свака страна која врши пренос ће, одговарајућим средствима и путем надлежних органа, осигурати да све програмске услуге које преносе ентитети или техничка средства под њиховом јурисдикцијом, у смислу члана 3, испуњавају услове ове конвенције.
- У сврхе ове конвенције, страна која врши пренос је:

- у случају земаљског одашиљача, страна у којој је изведен почетни пренос,
 - у случају сателитског преноса:
 - страна у којој је смјештена веза усмјерена према сателиту;
 - страна која допушта употребу фреквенције или сателитског капацитета, када је веза усмјерена према сателиту смјештена у држави која није страна ове конвенције,
 - страна у којој пружалац радиодифузних услуга има сједиште, када одговорност није успостављена у складу са подставовима i) и ii).
- Када се програмске услуге пренесене из државе која није страна ове конвенције, поновно преносе путем ентитета или техничких средстава под јурисдикцијом стране у смислу члана 3, та ће страна, дјелујући као страна која врши пренос, осигурати одговарајућим средствима и путем својих надлежних органа испуњавање увјета из ове конвенције.

Члан 6.

Доступност информација

- Одговорности телевизијске куће требају се јасно и на одговарајући начин одредити у дозволи коју издаје или уговору којег с њом закључује надлежно тијело власти сваке стране, или на било који други законом утврђени начин.
- Надлежно тијело ће власти стране која врши пренос, на захтјев, учинити доступним информације о телевизијској кући. Такве ће информације садржавати барем назив или ознаку, сједиште и правни положај телевизијске куће, име њеног правног заступника, састав капитала, природу, намјену и начин финансирања програмских услуга које пружа или намјерава пружити телевизијска кућа.

II - ПИТАЊА КОЈА СЕ ОДНОСЕ НА ПРОГРАМ

Члан 7.

Одговорности телевизијске куће

- Сви дијелови програмских услуга, у смислу њиховог приказивања и садржаја, требају поштовати достојанство човјека и основна права других.
Посебно не смију:
 - бити у супротности са моралом и нарочито не смију садржавати порнографију;
 - величати насиље или подстицати расне нетрпеливости;
- Сви дијелови програмских услуга који очигледно штете физичком, душевном или моралном развоју дјце и омладине не смију бити на распореду када ће их они због времена преноса или пријема вјероватно гледати.
- Телевизијска кућа ће осигурати да вијести потпуно приказују чињенице и догађаје те да охрабрују слободно обликовање мишљења.

Члан 8.

Право на одговор

- Свака ће страна која врши пренос, у односу на програме које пренесе или поновно пренесе ентитети или техничка средства под њеном јурисдикцијом у смислу члана 3. ове конвенције, обезбиједити сваком физичком и правном лицу, без обзира на његово држављанство или боравиште, могућност остваривања права на одговор или прибјегавања другом сличном законском или административном средству. Посебно ће осигурати да вријеме и остале појединости за остваривање права на одговор буду таква да се право може остварити на ефикасан начин. Ефикасно остваривање овог права или других сличних правних или административних средстава мора се осигурати и с обзиром на вријеме и с обзиром на начин.
- У ту сврху, име телевизијске куће одговорне за програмску услугу треба објављивати у редовним размацима и одговарајућим средствима.

Члан 9.

Приступ јавности важним догађајима

Свака ће страна испитати законске мјере како би се избјегло да право јавности на информацију о догађају од великога јавног интереса буде осујећено због постојања искључивог права телевизијске куће на пренос или поновни пренос у смислу члана 3., а које

има за последицу да је већем дијелу јавности једне или више страна ускраћена могућност праћења тог догађаја путем телевизије.

Члан 14.

Емитовање огласа

Члан 10.

Културни циљеви

1. Свака страна која врши пренос обезбјеђује, када је то могуће и одговарајућим средствима, да телевизијске куће за европска остварења резервишу већински омјер њиховог времена преноса, изузевши вријеме одређено за вијести, спортске догађаје, игре, оглашавање и услуге телетекста. Овај омјер, узимајући у обзир одговорности телевизијске куће према публици за информисање, образовање, културу и забаву, треба постићи постепено и на основу одговарајућих критерија.
2. У случају неслагања између стране која врши пријем и стране која врши пренос о примјени претходног става, може се на захтјев једне од страна затражити помоћ од Сталног одбора с циљем да исти изрази саветодавно мишљење о том предмету. То неслагање неће бити предмет арбитражног поступка предвиђеног чланом 26.
3. Стране се обавезују заједнички, без дискриминације између телевизијских кућа, да ће пронаћи најпогодније инструменте и поступке за подршку активности и развоја европске продукције, посебно у земљама с малим аудиовизуелним продукцијским капацитетима или с ограниченим језичним подручјима.
4. У духу сарадње и узајамне помоћи, коју ова конвенција наглашава, стране се требају трудити да избјегну да услуге програма које преносе или поновно преносе ентитети или техничка средства под њиховом јурисдикцијом, у смислу члана 3, угрожавају плурализам штампе или развој филмске индустрије. У складу с тим, ако се носилац власничких права и телевизијска кућа нису другачије договорили, нити једно филмско дјело се не може преносити тим услугама у року од двије године од када је дјело по први пут приказано у кину; у случају када су филмска дјела остварена у копродукцији с телевизијском кућом, то раздобље износи годину дана.

III - ОГЛАШАВАЊЕ

Члан 11.

Општа правила

1. Сви огласи морају бити поштени и часни.
2. Огласи не смију заваравати, нити смију штетити интересима потрошача.
3. Огласи који су упућени дјечи или који користе дјецу, морају избјегавати све што би могло штетити њиховим интересима и морају водити рачуна о њиховој посебној осјетљивости.
4. Оглашивач не смије вршити било какав уреднички утицај на садржај програма.

Члан 12.

Трајање

1. Вријеме трајања оглашавања не смије прелазити 15% дневног преноса. Међутим, овај постотак може се повећати до 20% ради укључивања облика огласа као што су они којима се јавности директно нуди продаја, куповина или изнајмљивање производа или пружање услуга, под условом да износ пропагандне поруке не прелази 15%.
2. Вријеме трајања пропагандних порука у једном сату не смије прелазити 20%.
3. Облици огласа као што су они којима се јавности директно нуди продаја, куповина или изнајмљивање производа или пружање услуга не смију бити дужи од једног сата дневно.

Члан 13.

Облик и представљање

1. Огласи се морају јасно разликовати као такви и бити видљиво одвојени од других дијелова програмских услуга путем оптичких или акустичних средстава. У принципу, исти се преносе у блоковима.
2. Огласи који утичу на подсвијест нису допуштени.
3. Прикривени огласи нису допуштени, а посебно није допуштено представљати производе и услуге у програму, ако то служи оглашавању.
4. Огласи не смију подсећати, нити визуелно нити акустички, на особе које редовно воде вијести или програме о текућим догађајима.

Члан 16.

Огласи посебно упућени једној страни

1. У циљу избјегавања поремећаја у конкуренцији и угрожавања телевизијског система стране, огласи који су посебно и с одређеном редовности намијењени публици само једне стране, а која није страна која врши пренос, не смију заобилазити правила телевизијског оглашавања дотичне стране.
2. Одредбе претходног става неће се примјењивати у случају:
 - a) када дотична правила успостављају дискриминацију између огласа које преносе ентитети или техничка средства под јурисдикцијом те стране и огласа које преносе ентитети или техничка средства под јурисдикцијом друге стране, или
 - b) ако су дотичне стране склопиле двостране или многостране споразуме на том подручју.

IV - СПОНЗОРИСАЊЕ

Члан 17.

Општа правила

1. Када је програм или серија у цијелости или дијелом спонзорисана, она као таква мора бити јасно означена, на одговарајући начин, на почетку и/или на крају програма.
2. Садржај и распоред спонзорисаних програма ни у којим околностима не смије бити под утицајем спонзора на начин који утиче на одговорност и уредничку независност телевизијске куће у односу на програме.
3. Спонзорисани програми не смију потицати продају, куповину или изнајмљивање производа или услуга спонзора или неке треће стране, а посебно не смију стварати посебне рекламне препоруке тим производима и услугама у таквим програмима.

Члан 18.

Забрањено спонзорисање

1. Програме не смију спонзорирати физичка или правна лица чија је основна дјелатност производња или продаја производа или пружање услуга чије је оглашавање забрањено чланом 15.
2. Није допуштено спонзорисање вијести и програма о текућим догађајима.

V - УЗАЈАМНА ПОМОЋ

Члан 19.

Сарадња између страна

1. Стране се обавезују на узајамно пружање помоћи ради спровођења ове конвенције.
2. У ту сврху:
 - a) свака држава-уговорница одређује једну или више власти, о којима ће називу и адреси обавијестити генералног секретара Савјета Европе у тренутку полагања своје исправе о ратификацији, пријему, одобрењу или приступу,
 - b) у обавијести из подстава а) свака држава-уговорница која је одредила више власти назначиће овлаштења сваке од њих.
3. Власт коју је страна одредила ће:
 - a) пружати информације предвиђене у члану 6. став 2. ове конвенције,
 - b) пружати, на захтјев власти коју је одредила друга страна, информације о домаћем праву и пракси на пољу које покрива ова конвенција,
 - c) сарађивати с властима које је одредила друга страна, увијек када је то корисно, а нарочито тамо гдје та сарадња може остваривати своје право гласа с бројем гласова једнаким броју њених држава чланица које су стране ове конвенције;
 - d) размотрити сваку потешкоћу која настане у примјени ове конвенције, а на коју је упозорила власт коју је одредила друга страна.

VI - СТАЛНИ ОДБОР

Члан 20.

Стални одбор

1. У сврху ове конвенције оснива се Стални одбор.
2. Свака страна може бити представљена у Сталном одбору с једним или више представника. Свака делегација има један глас. У оквиру својих овлаштења Европска економска заједница може остваривати своје право гласа с бројем гласова једнаким броју њених држава чланица које су стране ове конвенције; Европска економска заједница неће остваривати своје право гласа у случају кад њене државе-чланице остварују своје право гласа и обрнуто.
3. Свака држава наведена у члану 29. став 1., а која није страна ове конвенције, може у Сталном одбору бити представљена једним посматрачем.
4. Стални одбор може затражити савјет стручњака ради испуњавања својих функција. Он може на властиту иницијативу или на захтјев dotyчног тијела позвати свако међународно, национално, владино или невладино тијело које је технички квалификовано на пољу које је покривено овом конвенцијом, да буде заступљено једним посматрачем на једном или само на дијелу једног састанка. Одлука о позивању таквих стручњака или тијела мора бити донесена трочетвртинском већином гласова чланица Сталног одбора.

5. Стални одбор сазива генерални секретар Савјета Европе. Његова прва сједница одржаће се у оквиру периода од шест мјесеци од дана ступања на снагу ове конвенције. Након тога састајаће се кад год то затражи једна трећина страна или Одбор министара Савјета Европе или на иницијативу генералног секретара Савјета Европе, у складу с одредбама члана 23. став 2. или на захтјев једне или више страна у складу с одредбама члана 21. подстава ц) и члана 25. става 2.
6. Већина страна чини кворум потребан за одржавање сједнице Сталног одбора.
7. Изузимајући одредбе става 4. и члана 23. става 3. Стални одбор одлуке доноси трочетвртинском већином присутних чланова.
8. У складу с одредбама ове конвенције, Стални одбор доноси свој пословник.

Члан 21.

Функције сталног одбора

- Стални одбор је одговоран за праћење примјене ове конвенције. Он може:
- a) давати странама препоруке које се односе на примјену ове конвенције,
 - b) предлагати све потребне измјене ове конвенције и размотрити оне које су предложене у складу с одредбама члана 23,
 - c) размотрити, на захтјев једне или више страна, питања која се односе на тумачење ове конвенције,
 - d) уложити највећи могући напор за осигурање пријатељског рјешавања свих потешкоћа које су му поднесене у складу с одредбама члана 25,
 - e) давати препоруке Одбору министара које се односе на државе које нису наведене чланом 29. става 1. да се исте позову на приступање овој конвенцији.

Члан 22.

Извјештаји сталног одбора

Након сваког састанка Стални одбор прослијеђује странама и Одбору министара Савјета Европе извјештај о својим расправама и о свим донијетим одлукама.

VII - ИЗМЈЕНЕ

Члан 23.

Измјене

1. Свака страна може предложити измјене ове конвенције.
2. О сваком приједлогу измјена обавјештава се генерални секретар Савјета Европе, који ће исти доставити државама-чланицама Савјета Европе, другим државама странама Европске конвенције о култури, Европској економској заједници, и свакој држави нечланица која је приступила, или је позвана да приступи овој конвенцији у складу с одредбама члана 30. Генерални секретар Савјета Европе ће сазвати сједницу Сталног одбора најраније по истеку периода од два мјесеца од достављања приједлога измјене.
3. Стални одбор испитује све приједлоге измјена те подноси текст усвојен од стране три четвртине чланица Сталног одбора на одобрење Одбору министара. Након његовог одобрења, тај се текст просљеђује странама ради одобрења.
4. Свака измјена ступа на снагу тридесетог дана након што су све стране обавијестиле генералног секретара о прихватању исте.

VIII - НАВОДНА КРШЕЊА ОВЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 24.

Наводна кршења ове конвенције

1. Када нека страна утврди кршење ове конвенције, она ће о наводном кршењу обавијестити страну која врши пренос, те ће обе стране настојати ријешити тешкоће на основу одредби чл. 19., 25. и 26.
2. Ако је наводно кршење очито, те озбиљне и тешке природе, што отвара значајна јавна питања, а тиче се члана 7. става 1. или 2., 12., 13., став 1., прва реченица, 14. и 15., став 1. или 3. и ако се настави унутар двије недјеље након обавијести, страна која врши пријем може привремено обуставити поновни пренос инкриминиране програмске услуге.
3. У осталим случајевима наводног кршења, с изузетком оних предвиђених у ставу 4. страна која врши пријем може привремено обуставити поновни пренос инкриминиране

програмске услуге осам мјесеци након обавјештења, ако наводно кршење и даље траје.

4. Привремена обустава поновног преноса није допуштена за наводна кршења члана 7. ст. 3., 8., 9. или 10.

IX - РЈЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 25.

Мирење

1. У случају потешкоћа које настану у примјени ове конвенције, заинтересоване стране ће исте настојати ријешити споразумно.
2. Ако ниједна заинтересована страна не приговори, Стални одбор може испитати случај, стављајући се на располагање заинтересованим странама ради постизања задовољавајућег рјешења у што краћем року, а кад је то прикладно, у том ће предмету израдити савјетодавно мишљење.
3. Свака заинтересована страна обавезује се, без одгађања, да ће ставити Сталном одбору на располагање све информације и олакшице потребне за извршење његових функција у складу са претходним ставом.

Члан 26.

Арбитража

1. Ако заинтересоване стране не могу ријешити спор у складу с одредбама члана 25., исте га могу споразумно поднијети на арбитражу, чији је поступак одређен у додатку ове конвенције. Ако не постигну споразум у року од шест мјесеци након првог захтјева за покретање поступка мирења, спор се може поднијети на арбитражу на захтјев само једне стране.
2. Свака страна може, у свако доба, изјавити да у односу на сваку другу страну која прихвата исту обавезу, као обавезујућу *ipso facto* и без посебног споразума, признаје примјену арбитражног поступка предвиђеног у додатку ове конвенције.

X - ОСТАЛИ МЕЂУНАРОДНИ УГОВОРИ И УНУТРАШЊЕ ЗАКОНОДАВСТВО УГОВОРНИХ СТРАНА

Члан 27.

Остали међународни уговори и споразуми

1. У својим међусобним односима, стране које су чланице Европске економске заједнице примјењују правила Заједнице те стога не примјењују правила која произлазе из ове конвенције, осим у случају када Заједница нема правила којима се уређују поједина дотична питања.
2. Ниједна одредба ове конвенције не спречава уговорне стране да склапају међународне споразуме којима допуњују или унапређују њене одредбе или проширују поље њене примјене.
3. У случају двостраних уговора, ова конвенција не мијења права и обавезе страна које произлазе из таквих уговора и која не утичу на уживање права или извршавање обавеза других страна према овој конвенцији.

Члан 28.

Односи између конвенције и унутрашњег законодавства уговорних страна

Ниједна одредба ове конвенције не спречава стране да примјене строжија или подробнија правила од оних предвиђених овом конвенцијом за програмске услуге које се емитују путем ентитета или техничких средстава под њиховом јурисдикцијом, у смислу члана 3. ове конвенције.

XI - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

Потписивање и ступање на снагу

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама-чланицама Савјета Европе, осталим државама странама Европске конвенције о култури те Европској економској заједници. Она подлијеже ратификацији, прихвату или одобрењу. Исправе о ратификацији, прихвату или одобрењу полажу се код генералног секретара Савјета Европе.
2. Ова конвенција ступа на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од три мјесеца од дана када је седам држава, од којих најмање пет чланица Савјета Европе, изразило свој пристанак да буду везане овом Конвенцијом у складу с одредбама претходног члана.

3. Држава може, у тренутку потписивања или касније у свако доба прије ступања на снагу ове конвенције за ту државу, изјавити да ће привремено примјењивати Конвенцију.

4. За сваку државу наведену у ставу 1. или Европску економску заједницу, која накнадно изрази свој пристанак да буде везана истом, ова конвенција ступа на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од три мјесеца од дана полагања исправе о ратификацији, прихвату или одобрењу.

Члан 30.

Приступ држава нечланица

1. Након ступања на снагу ове конвенције, Одбор министара Савјета Европе може, након савјетовања с државама-уговорницама, одлуком коју донесе већином предвиђеном у члану 20. д) Статута Савјета Европе и уз једногласну одлуку представника држава-уговорница које имају право засједати у Одбору, позвати било коју државу да приступи Конвенцији.
2. За сваку државу која јој приступи, ова конвенција ступа на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од три мјесеца од дана полагања исправе о приступу код генералног секретара Савјета Европе.

Члан 31.

Територијална примјена

1. Свака држава може, у тренутку потписивања или полагања своје исправе о ратификацији, прихвату или одобрењу, одредити на које ће се подручје или подручја примјењивати ова конвенција.
2. Свака држава може, касније у свако доба, изјавом упућеном генералном секретару Савјета Европе, проширити примјену ове конвенције на свако друго у изјави одређено подручје. У односу на то подручје, ова конвенција ступа на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од три мјесеца од дана кад генерални секретар прими такву изјаву.
3. Свака изјава дата према два претходна става може се, у односу на свако подручје одређено у таквој изјави, повући нотификацијом упућеном генералном секретару. Повлачење ће ступити на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од шест мјесеци од дана кад генерални секретар прими такву нотификацију.

Члан 32.

Резерве

1. У тренутку потписивања или полагања своје исправе о ратификацији, прихвату, одобрењу или приступању:
 - a) свака држава може изјавити да, искључиво у мјери у којој оне нису у складу с домаћим законодавством, задржава право ограничења поновног преноса на свом подручју оних програмских услуга које садрже рекламирање алкохолних пића у складу с правилима предвиђеним у члану 15. ставу 2. ове конвенције,
 - b) Уједињено Краљевство може изјавити да задржава право неизвршавања обавеза утврђене чланом 15. став 1. о забрани рекламирања дуванских производа, у односу на рекламирање цигара и дувана за лулу, које на њеном подручју терестријалним начинима емитује независна радиодифузна организација. Друге резерве нису допуштене.
2. На резерву дату према претходном ставу не може се ставити приговор.
3. Свака држава-уговорница која је ставила резерву према ставу 1. може је у цијелости или дјелимично повући нотификацијом упућеном генералном секретару Савјета Европе. Повлачење ће ступити на снагу на дан кад генерални секретар прими такву нотификацију.
4. Страна која је ставила резерву у односу на одредбе ове конвенције, не може захтијевати примјену такве одредбе од било које друге стране, али може, ако је њена резерва дјелимична или условна, захтијевати примјену те одредбе у мјери у којој је исту сама прихватила.

Члан 33.

Отказ

1. Свака страна може у свако доба отказати ову конвенцију нотификацијом упућеном генералном секретару Савјета Европе.
2. Такав отказ ће ступити на снагу првога дана мјесеца који слиједи након истека периода од шест мјесеци од дана кад генерални секретар прими нотификацију.

Члан 34.
Обавјештавање

Генерални секретар Савјета Европе обавјестиће државе-чланице Савјета, друге државе-чланице Европске конвенције о култури, Европску економску заједницу и све државе које су приступиле или су позване да приступе овој конвенцији о:

- сваком потпису,
- полагању сваке исправе о ратификацији, прихвату, одобрењу или приступу,
- сваком датуму ступања ове конвенције на снагу у складу с чл. 29, 30, и 31.,
- сваком извјештају састављеном у складу с одредбама члана 22.,
- сваком другом чину, нотификацији или саопштењу који се односе на ову конвенцију.

У потврду тога су потписани, за то прописно овлаштени, потписали ову конвенцију.

Састављено у Страсбуургу 5. маја 1989. године на енглеском и француском, при чему су оба текста једнако вјеродостојна, у једном примјерку похрањеном у архив Савјета Европе. Генерални секретар Савјета Европе доставиће овјерену копију свакој држави-чланици Савјета Европе, другим државама странама Европске конвенције о култури, Европској економској заједници, као и свакој држави позваној да приступи овој конвенцији.

ДОДАТАК - АРБИТРАЖА

- О захтјеву за арбитражу обавјестиће се генерални секретар Савјета Европе. Захтјев треба садржавати име друге стране у спору и предмет спора. Генерални секретар прослиједиће тако примљену обавјест свим странама ове конвенције.
- У случају спора између двије стране од којих је једна држава-чланица Европске економске заједнице, која је и сама једна од страна, захтјев за арбитражом упућује се и држави-чланици и Заједници, које ће у року од мјесец дана од пријема захтјева заједнички обавјестити генералног секретара о томе да ли се држава-чланица или Заједница, или држава-чланица и Заједница заједно, бити стране у спору. У недостатку такве обавјести у наведеном року, за потребе примјене одредби које уређују оснивање и поступак арбитражног суда, држава-чланица и Заједница заједнички представљају страну у спору. У случајевима предвиђеним овим ставом, рок од мјесец дана одређен првом реченицом става 4. продужиће се на два мјесеца.
- Арбитражни суд се састоји од три члана: свака страна у спору именује једног арбитра; два арбитра именована на такав начин заједнички именују трећег, који је уједно и предсједник арбитражног суда. Овај последњи не смије бити држављанин нити једне стране у спору, нити смије имати своје стално боравиште на подручју било које стране у спору, нити смије бити запослен од стране било које од њих, нити смије бити у неком другом својству умјешан у спор.
- Ако једна страна не именује арбитра у року од мјесец дана након саопштења генералног секретара Савјета Европе о захтјеву, њега ће на захтјев друге стране именовати предсједник Европског суда за људска права у даљем року од мјесец дана. У случају спречености предсједника Суда или ако је он држављанин једне од страна у спору, именоване ће извршити потпредсједник Суда или по положају највиши судија у Суду који је на располагању и није држављанин нити једне стране у спору. Исти се поступак примјењује ако у року од мјесец дана након избора другог арбитра не буде изабран предсједник арбитражног суда.
- Одредбе ст. 3. и 4. примјениће се, према случају, ради попуњавања сваког празног мјеста.
- Двије или више страна које остваре споразум о истом интересу, заједнички именују једног арбитра.
- Стране у спору и Стални одбор пружиле арбитражном суду све олакшице потребне за ефикасно вођење поступка.
- Арбитражни суд доноси властита правила поступка. Његове одлуке доносе се већином гласова његових чланова. Његова је пресуда коначна и обавезујућа.
- Пресуда арбитражног суда доставља се генералном секретару Савјета Европе, који исту прослиједиће свим странама ове конвенције.

10. Свака страна у спору сноси трошкове арбитра којег је именовала; стране заједнички дијеле трошак трећег арбитра на једнаке дијелове, као и остале трошкове проишле из арбитраже.

ПРОТОКОЛ

О ИЗМЈЕНАМА ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРЕКОГРАНИЧНОЈ ТЕЛЕВИЗИЈИ

Државе-чланице Савјета Европе и друге стране које су приступиле Европској конвенцији о прекограничној телевизији, отвореној на потписивање у Страсбуургу, 5. маја 1989. године, поздрављајући чињеницу да је проширење чланства Савјета Европе од 1989. године довело до развоја и примјене, на свеевропском нивоу, правног оквира установљеног према одредбама Конвенције, имајући у виду технолошки и економски развој на подручју телевизијског емитовања, као и рађање нових комуникацијских услуга у Европи након усвајања конвенције 1989. године, уочавајући да поменути развој намеће потребу за дорадом одредби Конвенције, имајући на уму, с тим у вези, усвајање, од стране Европске заједнице, Директиве 97/36/ЕЦ Европског парламента и Савјета Европе 19. јуна 1997. године о измјенама и допунама Директиве Савјета 89/552/ЕЕЦ о усклађивању неких одредби одређених законом, о регулисању или административним корацима у државама-чланицама у смислу активности везаних за телевизијско емитовање, разматрајући хитну потребу за измјенама и допунама неких одредби Конвенције како би се развио складан и јединствен приступ прекограничној телевизији између овог инструмента и Директиве, као што је зацртано у Декларацији о медијима у демократском друштву коју су усвојили министри држава који су судјеловали на 4. Европској министарској конференцији о политици масовних медија у Прагу од 7. до 8. децембра 1949. године и политичкој Декларацији 5. Министарске конференције одржане у Солуну, у Грчкој, 11. и 12. децембра 1997. године, са жељом за даљим развојем начела утјеловљених у Препорукама Савјета Европе о осмишљавању стратегија за борбу против пушења, алкохола и овисности о дрогама, у сурадњи с особама које утичу на јавно мишљење и медијима, затим о праву на сажете извјештаје о главним догађајима за која су купљена ексклузивна права за телевизијско емитовање у контексту прекограничне телевизије и о принципу приказивања насиља у електронским медијима, с тим да су сви ти принципи усвојени у оквиру Савјета Европе након усвајања Конвенције, договориле су се о сљедећем:

Члан 1.

Ријеч "јурисдикција" (у оригиналу: 'jurisdiction') у члану 8. став 1. и члану 15. став 2(а) у француском тексту ће се замијенити ријечју "надлежност" (у оригиналу: 'competence').

Члан 2.

Ријеч "огласи" у члану 15. став 3. и 4. у енглеском тексту, замијенит ће се ријечју: "оглашавање".

Члан 3.

Дефиниција "телевизијске куће" (у оригиналу: 'broadcaster') у члану 2. став с. гласи овако:

"(с) "Телевизијска кућа" подразумијева физичко или правно лице са уређивачким одговорностима за састављање услуга телевизијског програма за пријем од стране шире јавности, након чега услуге телевизијског програма преноси или их даје на преношење, цијеле и непромијењене, трећој страни",

Члан 4.

Дефиниција ријечи "оглас" у члану 2. став f. мијења се и гласи: "(f) "Оглашавање" подразумијева било какво јавно оглашавање у замјену за новац или слично, или саморекламирање у циљу унапређења продаје, куповине или изнајмљивања неког производа или услуге, такође у циљу промовисања неке ствари или идеје, или за остваривање неког другог ефекта по жељи оглашивача или саме телевизијске куће".

Члан 5.

Нови став g. ће у сљедећем облику бити уметнут у члан 2.: "(g) "Телетрговина" подразумијева директну понуду која се емитује јавности немајући у виду набавку роба или услуга, укључујући и непокретну имовину, те права и обавезе, у замјену за новац;"

Члан 6.

Члан 2. став g. ће бити пренумерисан у члан 2. став h, и гласи како слиједи:

" Спонзорство " означава учешће физичког или правног лица које није укључено у активности емитовања или производњу аудио-визуелних програма, у директном или индиректном финансирању програма са циљем промовисања имена, марке, изгледа или активности тог лица.

Члан 7.

Слиједећи текст ће замијенити члан 5:

"Члан 5.: Дужности страна које врше пренос, одашиљу (transmitting parties)

1. Свака од страна која обавља пренос (одашиље) мора водити рачуна да све програмске услуге које, у оквиру своје надлежности, обавља телевизијска кућа, морају бити у складу с условима које прописује ова конвенција.
2. У сврху ове конвенције, телевизијска кућа унутар надлежности неке стране јесте:
 - телевизијска кућа за коју се сматра да је основана код те стране према ставу 3.
 - телевизијска кућа на коју се односи став 4.
3. У сврху ове конвенције, телевизијском кућом ће се сматрати она кућа која је основана при некој страни, те ће у слиједећим случајевима убудуће та страна код које је основана ТВ кућа бити позната као "страна која обавља пренос, тј. одашиље" (transmitting party).
 - (a) Телевизијска кућа има сједиште код те стране и одлуке о распореду програма доноси иста страна,
 - (b) ако телевизијска кућа има сједиште код једне од страна, а одлуке о распореду програма доноси друга страна, сматраће се да је успостављена код оне стране у којој дјелује значајни дио радне снаге ангажован на пословима телевизијског емитовања; уколико значајнији дио радне снаге ангажован на пословима телевизијског емитовања дјелује код обе стране, сматраће се да је телевизијска кућа основана код оне стране у којој се налази сједиште; уколико значајнији дио радне снаге ангажован на пословима телевизијског емитовања не дјелује нити код једне од страна, сматраће се да је телевизијска кућа основана код оне стране код које је први пут започела емитовање у складу са законом дотичне стране, под условом да држава стабилну и ефикасну везу с економијом те стране,
 - (c) ако телевизијска кућа има сједиште код једне стране, али одлуке о распореду програма доноси држава која није страна потписница Конвенције, или обрнуто, сматраће се да је кућа основана код стране које се то тиче, под условом да значајнији дио радне снаге, ангажован у активностима телевизијског емитовања, дјелује код те стране,
 - (d) ако, примјењујући критериј став 3. члана 2. Директиве 97/36/ЕС Европског парламента и Савјета од 19. јуна 1997. године о измјенама и допунама Директиве Савјета 89/552/ЕЕС о усклађивању неких одредби прописаних законом, о прописима или административним корацима у државама-чланицама у смислу дјелатности везаних уз телевизијско емитовање, сматраће се да је телевизијска кућа основана у држави-чланици Европске заједнице, а такође ће се сматрати да је иста телевизијска кућа основана у дотичној држави у сврху ове конвенције.
4. Телевизијска кућа на коју се не односе одредбе става 3. сматраће се да спада под надлежност тзв. стране која емитује програм, у слиједећим случајевима:
 - (a) користи фреквенцију коју одобрава та страна,
 - (b) иако не користи фреквенцију коју одобрава нека страна, ипак користи сателитске капацитете који припадају тој страни,
 - (c) иако не користи нити фреквенцију нити сателитске капацитете неке стране, користи сателитски 'аплинк' који је стациониран код те стране.
5. Ако се страна која емитује програм не може одредити према ставу 4. Стални одбор ће размотрити то питање према члану 21. став 1. ред а), ове конвенције, како би се та страна одредила.

6. Конвенција се неће примјењивати на телевизијске преносе који ће се емитовати искључиво у државама које нису стране потписнице Конвенције, и оне преносе које публика не прима, било директно или индиректно, у једној или више страна.

Члан 8.

Члан 8. гласи овако:

"Члан 8. Право на одговор

1. Свака страна која врши пријенос мора водити рачуна да ће свако физичко или правно лице, без обзира на националност или мјесто боравка, имати прилику остварити своје право на одговор или потражити други правни или административни лијек везан за програме које, унутар своје надлежности и значења члана 5. емитује телевизијска кућа. Посебно мора водити рачуна да временски оквир и други механизми за остваривање права на одговор буду такви да се поменуто право може ефикасно остварити. Ефикасно остваривање овог права или другог правног или административног лијека мора се осигурати и у вези са временским оквиром и модалитетом.
2. У ту сврху, име програмске услуге или телевизијске куће одговорне за ту програмску услугу мора бити садржано у самој програмској услузи, у редовним интервалима и на одговарајуће начине".

Члан 9.

Слиједећи текст замјењује члан 9.:

"Члан 9. Приступ јавности информисању

Свака страна ће преиспитати и, тамо гдје је потребно, подузети правне мјере, попут увођења права на кратко извјештавање о догађајима од великог интереса за јавност, како би се избјегло да право јавности на информисање буде угрожено од стране телевизијске куће која поседује ексклузивна права за пренос неког догађаја, унутар значења члана 3.

Члан 10.

Нови члан 9.а који гласи овако, биће уметнут:

"Члан 9.а: Приступ јавности догађајима од већег значаја

1. Свака страна задржава право да подузме мјере како би осигурала да телевизијска кућа унутар своје надлежности не врши емитовање на основу ексклузивних права оних догађаја које та страна сматра догађајима од већег значаја за друштво, и на начин да значајни дио јавности, преносом живо (директним преносом) или накнадним преносом на бесплатној телевизији, лиши могућности праћења таквих догађаја. У том случају, страна које се то тиче може прибјећи изради листе предложених догађаја за које сматра да су од већег значаја за друштво.
2. Стране ће, уз одговарајуће начине, поштујући правне гаранције, садржане у Конвенцији за заштиту људских права и основних слобода и, тамо гдје је потребно, националном уставу, водити рачуна да телевизијска кућа унутар своје надлежности не оствари своје право на ексклузивна права које је иста купила након датума ступања на снагу Протокола о измјенама и допунама Европске конвенције о прекограничној телевизији, на начин да је значајни дио јавности друге стране лишен могућности праћења догађаја које је та друга страна предвидјела за целокупан или дјеломичан директни пренос, целокупан или дјеломичан накнадни пренос (снимку) на бесплатној телевизији како је та друга страна одредила према ставу 1. удовољавајући слиједећим захтјевима:
 - (a) Страна која примјењује мјере наведене у ставу 1. саставиће листу националних или ненационалних догађаја за које страна држи да су од већег значаја за друштво.
 - (b) Страна ће то учинити на јасан и недвосмислен начин у право вријеме,
 - (c) Страна ће одредити да ли ће се ти догађаји покривати целокупним или дјеломичним директним преносом или, ако је неопходно или прикладно због објективних разлога, целокупном или дјеломичном снимком,
 - (d) Мјере које страна подузима састављајући попис биће пропорционалне и што је више могуће до у детаље разрађене како би се другим странама омогућило да предузму мјере садржане у овом ставу,
 - (e) Страна која саставља попис пријавиће и попис и припадајуће мјере Сталном одбору, у року који ће одредити сам Стални одбор,

- (f) Мјере које страна намјерава предузети морају бити унутар оквира која намећу смјернице Сталног одбора према ставу 3. и Стални одбор се мора позитивно изразити о тим мјерама.
- Мјере предузете на основу овог става примјениће се само на оне догађаје које Стални одбор објави на својој годишњој листи која се помиње у ставу 3., и на ексклузивна права купљена након ступања на снагу Протокола о измјенама и допунама.
3. Једном годишње Стални одбор ће:
- (a) издати обједињену верзију наведених догађаја и припадајћих мјера које су стране пријавиле у складу са ставом 2.(e),
- (b) саставити смјернице које би требале бити прихваћене од већине од три четвртине чланова, уз захтјеве наведене у ставу 2.(a) до (e) како би се избјегле разлике у примјени овог члана и једнаких одредби Европске заједнице".

Члан 11.

- Став 1. члана 10. мијења се и гласи:
- "1. Свака страна задужена за пренос телевизијског програма мора водити рачуна, тамо гдје је то изводљиво и уз одговарајуће начине, да телевизијска кућа унутар своје надлежности резервише за европска дјела већински омјер свог времена за емитавање, искључујући вријеме намијењено вијestima, спортским догађајима, играма, оглашавању, телетекст услугама и телетрговини. Овај омјер би се, с обзиром на одговорности телевизијске куће према публици у смислу информисања, образовања, културе и забаве, требао постепено постићи, на основу примјерних критерија.

Члан 12.

- Став 4. члана 10. мијења се и гласи како слиједи:
- "4. Стране морају водити рачуна да телевизијска кућа унутар своје надлежности не приказује кинематографска дјела изван периода договореног с власницима права (носиоцима права власништва)."

Члан 13.

- Нови члан 10.а биће уметнут у слиједећем облику:
- "Члан 10.а: Плурализам медија
- Стране, у духу сарадње и обостране помоћи која је садржана у овој конвенцији, покушаће избјегнути да програмске услуге које преноси телевизијска кућа или било која друга физичка или правна лица унутар своје надлежности и значења члана 3., угрозе плурализам медија."

Члан 14.

Наслов Поглавља III. гласиће овако:
"ОГЛАШАВАЊЕ И ТЕЛЕТРГОВИНА"

Члан 15.

- Члан 11. гласиће овако:
- "1. Оглашавање и телетрговина биће праведни и поштени.
2. Оглашавање и телетрговина неће дјеловати заварavajuће и неће штетити интересима потрошача.
3. Оглашавање и телетрговина намијењени дјеци или које користе дјецу избјегаваће све што би могло наудити њиховим интересима и имаће обзира према њиховој посебној осјетљивости и подложности.
4. Телетрговина неће подстицати малољетнике на продају или најам роба или услуга.
5. Оглашавач неће вршити никакав уреднички утицај на садржај програма".

Члан 16.

- Члан 12. ће гласити овако:
"Члан 12.: Трајање
1. Омјер спотова за телетрговину, спотова за оглашавање и других облика оглашавања, уз изузетак излога за телетрговину унутар значења става 3, неће износити више од 20 посто дневног преноса. Вријеме преноса спотова за оглашавање неће износити више од 15 посто дневног преноса.
2. Омјер спотова за оглашавање и спотова за телетрговину унутар датог сата неће прећи изнад 20 посто.
3. Излози намијењени програмима за телетрговину, емитовани унутар програмских услуга које нису искључиво предвиђене за

- телетрговину, минимално ће, без прекидања, трајати 15 минута. Максимално ће дневно бити осам таквих излога.
4. Њихово свеукупно трајање неће износити више од три сата дневно, и морају бити јасно препознатљиви, било оптички или акустички.
5. У сврху овог члана, оглашавање неће укључивати:
- најаве телевизијске куће у вези са сопственим програмом и производима директно произашлих из тих програма;
 - прогласе у интересу јавности и позиви на хуманитарне акције ће се емитовати бесплатно."

Члан 17.

- Члан 13. ће гласити овако:
"Члан 13.: Облик и начин представљања
1. Оглашавање и телетрговина јасно ће се разликовати као такви и биће видљиво одвојени од других дијелова програмске услуге оптичким и/или акустичким средствима. У принципу, спотови за оглашавање и телетрговина емитоваће се у блоковима.
2. У оглашавању и телетрговини неће се користити технике дјеловања на подсвијест.
3. Варљиво оглашавање и телетрговина, а посебно представљање производа или услуга у рекламне сврхе у емисијама, неће бити дозвољено.
4. У оглашавању и телетрговини неће се приказивати, визуелно или говорно, особе које редовно наступају у програму вијести или актуелностима."

Члан 18.

- Слиједећи текст ће замијенити члан 14.:
- "Члан 14.: Емитовање оглашавања и телетрговина
1. Оглашавање и телетрговина емитоваће се између програма. Под условом да су испуњени услови у ставовима од 2. до 5. овог члана, рекламни и спотови телетрговине могу се емитовати и за вријеме програма на начин да интегритет и вриједност програма и носилаца власничких права нису оштећени.
2. У програмима који се састоје од аутономних дијелова, или у спортским програмима и слично структурираним догађањима и изведбама који иду у интервалима, оглашавачки и спотови телетрговине ће се емитовати између дијелова или у паузама програма који се преноси.
3. Пренос аудиовизуелних дјела попут играног филма и филмова снимљених за телевизију (искључујући серије, серијале, лаки забавни програм и документарне емисије), под условом да је њихово предвиђено трајање дуже од 45 минута, може се прекидати једном у сваком цјелокупном блоку од 45 минута. Даље прекидање је дозвољено ако је предвиђено трајање филмова барем 20 минута дуже од два или више цјелокупних блокова од 45 минута.
4. Ако се програми, не они које спомињу у ставу 2., прекидају због оглашавања и спотова за телетрговину, између сваке узастопне паузе за оглашавање или телетрговина мора проћи период од најмање 20 минута.
5. Оглашавање и телетрговина неће се емитовати нити у једном преносу вјерских служби. Вијести, емисије актуелности, документарни филмови, вјерски програми и програми за дјецу, ако су краћи од 30 минута, неће се прекидати рекламним спотовима или спотовима за телетрговину. Уколико њихово трајање износи 30 минута или дуже, примјењиваће се одредбе из претходних ставова."

Члан 19.

- Наслов члана 15. и ст. 1. и 2. одломка а. овог члана гласиће овако:
"Члан 15: Оглашавање и телетрговина одређених производа
1. Оглашавање и телетрговина дуванских производа неће бити дозвољено.
2. Оглашавање и телетрговина алкохолних пића свих врста подлијегаће слиједећим правилима:
- (a) неће бити посебно усмјерени на малољетне особе, и нико ко се у рекламама или телетрговини доводи у везу са конзумирањем алкохолних пића не би смио изгледати као малољетна особа;"

Члан 20.

- У француској верзији текста, члан 15. став 2. уломци б. до е., гласиће овако:
"(b) Ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool a des performances physiques ou a ia conduite automobile;

(не треба доводити у везу узимање алкохолних пића с физичким способностима или возњом аутомобила:)

- (c) ils ne doivent pas suggerer que les boissons alcoolisees sont dotee de proprietes therapeutiques ou quelles ont un effet stimulant, sedatif, ou quelles peuvent resoudre des problemes personnels;
- (d) ils ne doivent pas encourager la consommation immoderee de boissons alcoolisees ou donner une image negative de l'abstinence ou de la sobriete;
(не треба подстицати неумјерено конзумирање алкохолних пића или апстиненцију и стање тријезности приказивати у негативном свјетлу)
- (e) ils ne doivent pas souligner indument la teneur en alcool des boissons."
(не треба стављати непримјерени нагласак на садржај алкохолних пића".)

Члан 21.

У члан 15. уметнуће се нови став 5. у слиједећем облику:

- "5. Телетрговина за лијекове и поступке лијечења неће се дозволити."

Члан 22.

Члан 16. ће гласити овако:

"Члан 16. Оглашавање и телетрговина посебно усмјерени на једну страну:

1. Како би се избјегле неправилности у конкурентности и како се не би угрозио телевизијски систем једне стране, оглашавање и телетрговина, посебно усмјерени на публику једне једине стране, а која није "страна која врши пренос", неће кршити правила телевизијског оглашавања и телетрговине те стране.
2. Одредбе претходног става неће се примјењивати у случајевима када:
 - (a) поменута правила могу довести до дискриминације између оглашавања и телетрговине које емитује телевизијска кућа унутар јурисдикције те стране и дискриминације између оглашавања и телетрговине које емитује телевизијска кућа или било које друго физичко или правно лице унутар јурисдикције друге стране, или
 - (b) када дотичне стране закључе билатералне или мултилатералне споразуме на том подручју."

Члан 23.

Став 1. члана 18. гласиће овако:

- "1. Програме не могу спонзорисати физичка или правна лица чија је главна активност производња или продаја производа, или убирање провизије од услуга, а чије је оглашавање и телетрговина забрањено на основу члана 15."

Члан 24.

Нови став 2. ће у слиједећем облику бити уметнут у члан 18.

- "2. Компаније које се баве, између осталог, производњом или продајом лијекова и поступака лијечења, могу спонзорисати програме промовишући своје име, заштитни знак, слику, или дјелатност компаније, без помињања лијекова или посебних поступака лијечења, доступних искључиво на љекарски рецепт или упутницу код стране задужене за пренос програма."

Члан 25.

Став 2. члана 18. биће пренумерисан у став 3.

Члан 26.

Ново Поглавље IV.а умеће се у слиједећем облику:

"ПОГЛАВЉЕ IV.а ПРОГРАМСКЕ УСЛУГЕ ПОСВЕЋЕНЕ ИСКЉУЧИВО САМОРЕКЛАМИРАЊУ И ТЕЛЕТРГОВИНИ

Члан 18.а: Програмске услуге посвећене искључиво саморекламирању.

1. Одредбе ове конвенције примјењиваће се *mutatis mutandis* на програмске услуге посвећене искључиво саморекламирању.

2. Други облици оглашавања дозволиће се у овим програмским услугама унутар ограничења садржаних у члану 12. (1) и (2).

Члан 18.б: Програмске услуге посвећене искључиво телетрговини

1. Одредбе ове конвенције примјењиваће се *mutatis mutandis* на програмске услуге посвећене искључиво телетрговини.
2. Оглашавање ће у програмским услугама бити дозвољено унутар ограничења садржаних у члану 12. став 1. Члан 12. став 2. неће се примјењивати."

Члан 27.

Посљедња реченица става 4. члана 20. се брише а став 7. члана 20. гласи како слиједи:

- "7. Према одредбама члана 9.а став 3.(b) и члана 23. став 3. одлуке Сталног одбора ће се доносити већином од три четвртине присутних чланова".

Члан 28.

Члан 21. биће допуњен и гласи како слиједи:

- "(f) дати мишљење о злоупотреби права према члану 24а. става 2.(c).

2. Осим тога, Стални одбор ће:

- (a) саставити смјернице наведене у члану 9.а става 3.(b) како би се избјегле разлике између примјене одредби Конвенције везаних за приступ јавности догађајима од примарног значаја за друштво и одговарајућих одредби Европске заједнице,
- (b) изразити свој став о мјерама које су стране подuzele састављајући листу националних или ненационалних догађаја за које дотичне стране сматрају да су од примарне важности за друштво у складу са чланом 9.а став 2.,
- (c) једном годишње издати обједињену листу наведених догађаја и одговарајућих правних мјера које су стране означиле у складу са чланом 9.а. став 2.(e)."

Члан 29.

Два нова ст. 5. и 6. ће у слиједећем облику бити уметнути у члан 23.:

- "5. Међутим, Одбор министара може, након консултација са Сталним одбором, одлучити да ће одређени амандман ступити на снагу након истека двогодишњег периода од датума када је поменути амандман понуђен на усвајање, осим у случају да једна од страна генералном секретару Савјета Европе упути примједбе везане за амандман и његово ступање на снагу. Ако се таква примједба упутила, амандман ће ступити на снагу првог дана у мјесецу након датума када је страна потписница Конвенције која је упутила примједбу генералном секретару Савјета Европе представила своје инструменте прихватања.
6. Ако је Одбор министара одобрио неки амандман, али тај амандман још увијек није ступио на снагу у складу са ставовима 4. или 5., држава или Европска заједница може изразити своје неслагање с обавезујућим карактером Конвенције, без да истовремено прихвати амандман."

Члан 30.

Нови члан 24а умеће се у слиједећем облику:

"Члан 24а: Наводне злоупотребе права која произлазе из Конвенције

1. Када је програмска услуга телевизијске куће у потпуности или углавном усмјерена на територију једне стране која није она под чију надлежност спада дотична телевизијска кућа ("страна пријемница"), а телевизијска кућа је основана у намјери да избјегава законе у подручјима која потпадају под конвенцију која би се на њу применила да се налазила у надлежности те стране, тада ће се то сматрати злоупотребом права.
2. Када нека страна посегне за злоупотребом права, примјениће се слиједећи поступак:
 - (a) стране којих се то тиче покушаће постићи пријатељско рјешење,
 - (b) ако унутар три мјесеца то не успију учинити, страна-пријемница ће предмет предати на разматрање Сталном одбору,
 - (c) након што саслуша ставове страна којих се то тиче, Стални одбор ће унутар шест мјесеци од датума када им је предмет дат на разматрање дати своје мишљење о томе да ли је почињена злоупотреба права, те ће у складу с тим обавијестити дотичне стране.

3. Ако Стални одбор закључи да је злоупотреба права почињена, страна под чију надлежност спада телевизијска кућа преузеће одговарајуће мјере како би отклонила злоупотребу права, и о тим ће мјерама обавијестити Стални одбор.
4. Ако страна под чију надлежност спада телевизијска кућа пропусти унутар шест мјесеци предузети мјере наведене у ставу 3, стране којих се то тиче започеће арбитражни поступак из члана 26. став 2. и додатка Конвенције.
5. Страна пријемница неће подузмати никакве мјере против дотичне програмске услуге све док се не заврши арбитражни поступак.
6. Мјере предложене или предузете према овом члану морају бити усаглашене са чланом 10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода."

Члан 31.

Члан 28. гласи како слиједи:

"Члан 28.: Односи између Конвенције и међународног закона уговорних страна

Ништа у овој конвенцији неће спречавати уговорне стране да примијене строжија и подробнија правила од оних које ова конвенција нуди програмским услугама које преноси телевизијска кућа унутар њихове надлежности, према значењу члана 5."

Члан 32.

Став 1. члана 32. мијења се и гласи:

- "1. У вријеме потписивања или када представи инструменте ратификације, прихватања, усвајања или приступања, свака држава може изјавити да прихвата право да ограничи ретрансмисију на свом територију само уколико није усаглашена с домаћим законодавством у вези са програмским услугама које садрже оглашавање алкохолних пића према правилима члана 15. става 2. ове конвенције.

Никакви други услови се не прихватају."

Члан 33.

У члану 20. став 2., члану 23. став 2., члану 27. став 1., члану 29. став 1. и 4., члану 34. и завршној формули, појам "Европска економска заједница" мијења се у "Европска заједница".

Члан 34.

Овај протокол ће странама потписницама Конвенције бити дат на усвајање. Услови се не могу постављати.

Члан 3.

Ова одлука ће бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу са даном објављивања.

Број 01-1367-11/04
1. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, с.р.

62

Na osnovu člana V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 57. sjednici, održanoj 7. oktobra 2004. godine, donijelo

ODLUKA

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE MOLDOVE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJA UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Član 1.

Shodno saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 86/04 od 29. jula 2004. godine) ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Republike Moldove o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital, potpisan u Kišnjevu 8. decembra 2003. godine na bosanskom, srpskom, hrvatskom, moldavskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma glasi :

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE MOLDAVIJE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJA UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Bosna i Hercegovina i Republika Moldavija, želeći da zaključe Sporazum o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i imovinu,

sporazumjele su se o sljedećem:

Član 1.

Osobe na koje se primjenjuje Sporazum

Ovaj Sporazum se primjenjuje na osobe koje su rezidenti jedne ili obje države Ugovornice

Član 2.

Porezi na koje se primjenjuje Sporazum

- (1) Ovaj Sporazum se primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu nametnute u ime države Ugovornice ili njenih administrativno-teritorijalnih jedinica ili lokalnih vlasti, neovisno od načina naplate.
- (2) Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji su nametnuti na ukupan dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na prihode od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose plata ili naknada koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.
- (3) Postojeći porezi na koje će se primjenjivati Sporazum su posebice:
 - (a) u Bosni i Hercegovini:
 - (i) porez na platu,
 - (ii) porez na dobit preduzeća,
 - (iii) porez na dohodak od privredne i profesionalne djelatnosti,
 - (iv) porez na dohodak od poljoprivredne djelatnosti,
 - (v) porez na imovinu,
 - (vi) porez na prihod od imovine i imovinskih prava,
 - (vii) porez na prihod od autorskih prava, патената i tehničkih unapređenja,
 - (viii) porez na ukupan prihod fizičkog lica,
 - (b) u Moldaviji:
 - (i) porez na prihod fizičkih lica;
 - (ii) porez na nepokretnu imovinu;
- (4) Sporazum se takođe primjenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji su poslije potpisivanja ovog Sporazuma nametnuti pored ili umjesto postojećih poreza. Nadležni organi država Ugovornica obavijestiti će jedni druge o značajnim promjenama u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

Opće definicije

- (1) Za potrebe ovog Sporazuma, ukoliko kontekst drukčije ne zahtijeva:
 - a) izrazi "država Ugovornica" i "druga država Ugovornica", označavaju Republiku Moldaviju ili Bosnu i Hercegovinu, zavisno od konteksta;
 - b) izraz "Bosna i Hercegovina" označava državu Bosnu i Hercegovinu;
 - c) označava Republiku Moldaviju i, ako izraz "Moldavija" se koristi u geografskom smislu, označava njenu teritoriju u okviru njenih granica, koju čine tlo, potpovršinski sloj tla, vode, te vazdušni prostor iznad tla i voda, nad kojim Republika Moldavija ima apsolutni i isključivi suverenitet i jurisdikciju, u skladu sa domaćim i međunarodnim Zakonom;
 - d) izraz "osoba" obuhvata fizičko lice, kompaniju ili drugo društvo lica;
 - e) izraz "kompanija" označava pravno lice ili ustanovu koja se smatra pravnim za poreske svrhe;
 - f) izrazi "preduzeće države Ugovornice" i "preduzeće druge države Ugovornice" označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države Ugovornice, odnosno rezident druge države Ugovornice;

- g) izraz "međunarodni saobraćaj" označava promet brodom, avionom, ili cestovnim vozilom kojima upravlja preduzeće države Ugovornice, osim ako se brod, avion ili cestovno vozilo koristi isključivo između mjesta u drugoj državi Ugovornici;
- h) izraz "nadležni organ" označava:
 - (i) u Bosni i Hercegovini: Ministarstvo finansija i trezora, odnosno njegovog ovlaštenog predstavnika.
 - (ii) u Moldaviji: Ministarstvo finansija, odnosno njegovog ovlaštenog predstavnika;
- i) izraz "državljanin" označava:
 - (i) bilo koje fizičko lice koje posjeduje državljanstvo države Ugovornice;
 - (ii) bilo koje pravno lice, parterstvo ili udruženje koja takav status stiče prema zakonu na snazi u državi Ugovornici.

- (2) Kada država Ugovornica primjenjuje ovaj sporazum u bilo koje vrijeme, svaki izraz koji nije u njemu definiran, ukoliko kontekst drugačije ne nalaže, ima značenje koje u to vrijeme ima sukladno Zakonu te države koji se odnosi na poreze na koje se ovaj sporazum primjenjuje, a svako značenje sukladno primjenjivim poreskim zakonima te države ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Član 4.

Rezident

- (1) Za potrebe ovog sporazuma, izraz "rezident Ugovorne države", označava osobu koja, u skladu sa zakonima te države, podliježe oporezivanju u toj državi na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta registracije, sjedišta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, a takođe označava tu državu, njenu administrativno-teritorijalnu jedinicu ili lokalnu vlast. Ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo na prihod iz izvora u toj državi ili samo na imovinu koja se u njoj nalazi.
- (2) Ako je prema odredbama stava 1. ovog člana fizička osoba rezident obje Ugovorne države, njen status se određuje na sljedeći način:
 - a) smatra se da je rezident samo one države u kojoj ima stalno mjesto stanovanja; ako ima stalno mjesto stanovanja u obje države, smatra se da je rezident samo one države sa kojom ima tješnje osobne i ekonomske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mjesto stanovanja, smatra se da je rezident države u kojoj ima uobičajeno mjesto stanovanja;
 - c) ako ima uobičajeno mjesto stanovanja u obje države ili ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljinin obje države ili ni jedne od njih, nadležni organi Ugovornih država će riješiti pitanje zajedničkim dogovorom.
- (2) Ako je u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana, osoba, osim fizičke osobe, rezident obje Ugovorne države, smatra se da je rezident Ugovorne države u kojoj se nalazi njeno sjedište uprave.

Član 5.

Stalna jedinica

- (1) Izraz "stalna jedinica", za potrebe ovog Sporazuma, označava stalno mjesto poslovanja kroz koje, u potpunosti ili djelimično, preduzeće obavlja posao.
- (2) Izraz "stalna jedinica" posebno podrazumijeva sljedeće:
 - a) sjedište uprave,
 - b) filijala,
 - c) poslovnica,
 - d) tvornica,
 - e) radionica, i
 - f) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
- (3) Izraz "stalna jedinica" takođe uključuje:
 - a) gradilište, građevinski, montažni ili instalacioni projekat ili nadzorne aktivnosti s tim u vezi, ali samo ako takvi

- radovi, projekat ili aktivnosti traju više od devet mjeseci u okviru bilo kojeg perioda od dvanaest mjeseci;
- b) pružanje usluga, uključujući konsultantske usluge, od strane preduzeća preko zaposlenih ili drugog osoblja kojeg preduzeće angažuje u te svrhe, ali samo ukoliko se djelatnosti te prirode nastave (za isti ili povezani projekat) u državi Ugovornici za period ili periode u ukupnom trajanju od tri mjeseca u okviru bilo kojeg perioda od dvanaest mjeseci.
- (4) Bez obzira na predhodne odredbe ovog člana, izraz "stalna jedinica" ne podrazumijeva:
- a) upotrebu objekata isključivo u svrhu skladištenja ili izlaganja dobara ili robe koja pripada preduzeću;
- b) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu skladištenja ili izlaganja;
- c) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu prerade od strane drugog preduzeća;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili prikupljanja informacija za preduzeće;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja nekih drugih djelatnosti za preduzeće koja su pripremnog ili pomoćnog karaktera;
- f) održavanja stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kombinacije djelatnosti navedenih u tačkama a) do e) ovog stava, pod uslovom da je ukupna djelatnost koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.
- (5) Bez obzira na odredbe st. 1. i 2. ovog člana, ako osoba, osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primjenjuje stav 6. ovog člana, djeluje u ime preduzeća, posjeduje i uobičajeno koristi u državi Ugovornici ovlaštenje da zaključuje ugovore u ime preduzeća, smatra se da to preduzeće ime stalnu jedinicu u toj državi u odnosu na bilo koje djelatnosti koje ta osoba obavlja za preduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na djelatnosti navedene u stavu 4. koje, ako bi se obavljale preko stalnog mjesta poslovanja, ne bi ovo stalno mjesto poslovanja činile stalnom jedinicom u skladu s odredbama tog stava.
- (6) Ne smatra se da preduzeće ima stalnu jedinicu u državi Ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisijonog zastupnika ili drugog posrednika sa samostalnim statusom, ukoliko te osobe djeluju u okviru svojih uobičajenih poslovnih djelatnosti.
- (7) Bez obzira na predhodne odredbe ovog člana, osim u slučajevima reosiguranja, smatra se da se osiguravajuće preduzeće države Ugovornice ima stalnu jedinicu u drugoj državi Ugovornici ako naplaćuje premije osiguranja na teritoriji te druge države Ugovornice ili osigurava od rizika u toj drugoj državi posredstvom osobe koja nije posrednik sa samostalnim statusom na koju se primjenjuju odredbe člana 6.
- (8) Činjenica da kompanija koja je rezident Ugovorne države kontrolira ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge Ugovorne države ili koja obavlja poslovanje u toj državi (preko stalne jedinice ili na drugi način) sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

Dohodak od nepokretne imovine

- (1) Dohodak koji ostvari rezident države Ugovornice od nepokretne imovine (uključujući dohodak od poljoprivrede i šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Izraz "nepokretna imovina" ima značenje u skladu sa zakonom države Ugovornice u kojoj se odnosna imovina nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg Zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorištavanje ili prava na iskorištavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, avioni i cestovna vozila ne smatraju se nepokretnom imovinom.

- (3) Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korištenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korištenja nepokretne imovine.
- (4) Ako vlasništvo nad dionicama i drugim pravima kompanije vlasniku takvih dionica ili korporativnih prava daje pravo na uživanje nepokretne imovine koju ima kompanija, dohodak od tog neposrednog korištenja, iznajmljivanja ili drugog načina korištenja tog prava na uživanje može biti oporezovano u državi Ugovornici u kojoj je smještena ta nepokretna imovina.
- (5) Odredbe st. 1., 3. i 4. ovog člana primjenjuju se i na dohodak od nepokretne imovine preduzeća, kao i na dohodak od nepokretne imovine korištene za izvođenje samostalnih osobnih djelatnosti.

Član 7.

Dobit od poslovanja

- (1) Dobit preduzeća države Ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće ne obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj Ugovornoj državi na pomenuti način, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje u toj stalnoj jedinici.
- (2) Zavisno od odredaba stava 3. ovog člana, ako preduzeće države Ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi Ugovornici se toj stalnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla ostvariti da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim djelatnostima, pod istim ili sličnim uvjetima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem, čija je stalna jedinica.
- (3) Pri određivanju dobiti stalne jedinice, priznaju se kao odbici troškovi koji su napravljeni za potrebe stalne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opće administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna jedinica ili na drugom mjestu. Ipak, neće se priznati kao odbici iznosi, ako ih bude, plaćeni (osim za nadoknadu stvarnih troškova) od strane stalne jedinice glavnoj kancelariji preduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog, putem autorskih naknada, honorara ili drugih sličnih isplata za korištenje patenata ili drugih prava, ili putem provizija za pružene posebne usluge ili za upravljanje, ili, osim usluhuju bankarskog preduzeća, putem kamata na zajam stalnoj jedinici. Isto tako, neće se uzimati u obzir pri utvrđivanju dobiti stalne jedinice, iznosi nametnuti (osim za nadoknadu stvarnih troškova) od strane stalne jedinice glavnoj kancelariji preduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog, putem autorskih naknada, honorara ili drugih isplata za korištenje patenata ili drugih prava, ili putem provizije za pružene posebne usluge ili za upravljanje, ili, osim u slučaju bankarskog preduzeća, putem kamate na zajam glavnoj kancelariji preduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog.
- (4) Ukoliko je uobičajeno da se u državi Ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj jedinici određuje na temelju raspodjele ukupne dobiti preduzeća njegovim dijelovima, stav 2. ovog člana ne sprječava tu državu Ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodjele, međutim, će biti takav da rezultat bude u skladu sa principima iz ovog člana.
- (5) Stalnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.
- (6) Za potrebe predhodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako ne postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drugačije.
- (7) Ako dobit obuhvata pojedine prihode koji su regulisani posebnim članovima ovog sporazuma, odredbe ovog člana ne utječu na odredbe tih članova.

Član 8.

Međunarodni saobraćaj

- (1) Dobit preduzeća države Ugovornice od korištenja brodova, aviona ili cestovnih vozila u međunarodnom saobraćaju oporezuje se samo u toj državi Ugovornici.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju se i na dobit od učešća u zajedničkim fondovima, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Član 9.

Povezana poduzeća

- (1) Ako:
 - a) poduzeće države Ugovornice učestvuje posredno ili neposredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države Ugovornice, ili
 - b) iste osobe učestvuju posredno ili neposredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države Ugovornice i preduzeća druge države Ugovornice,
 i ako se u oba slučaja, između ta dva poduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između neovisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezivati.
- (2) Ako država Ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države dobit za koju je preduzeće druge države Ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit onda dobit koju bi preduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uvjeti koje bi dogovorila neovisna preduzeća, tada ta druga država vrši odgovarajuće korekcije iznosa poreza koji je u njoj naplativ na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodit će se računa o ostalim odredbama ovog sporazuma i, ako je potrebno, nadležni organi država Ugovornica će se međusobno konsultirati.

Član 10.

Dividende

- (1) Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države Ugovornice rezidentu druge države Ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Ali, dividende se takođe mogu oporezivati i u državi Ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države Ugovornice, utvrđeni porez ne može biti veći od:
 - a) 5 procenata bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik dividendi kompanija (osim partnerstva) koja posjeduje direktno najmanje 25 procenata imovine kompanije koja isplaćuje dividende.
 - b) 10 procenata bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.

Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

- (3) Izraz "dividende", u ovom članu, označava dohodak od dionica, dionice koje se "uživaju" ili postoji pravo na njihovo "uživanje", dionice rudnika, osnivačke dionice i druga prava koja nisu potraživanja duga, učešće u dobiti, kao i dohodak od drugih prava kompanije koji je poreski izjednačen sa dohotkom od dionica u zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodjelu.
- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne jedinice koja se nalazi u toj državi ili u njoj izvodi osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta u njoj smještenog, a imovina u vezi s kojom se isplaćuju dividende stvarno pripada stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu. U tom slučaju primjenjuju se, u zavisnosti od slučaja, odredbe člana 7. i člana 14.

- (5) Ako kompanija koja je rezident države Ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države Ugovornice, ta druga država Ugovornica ne može zavesti porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ili ako imovina na temelju koje se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu koje se nalazi u toj drugoj državi, niti neraspodijelenu dobit kompanije oporezovati porezom na neraspodijelenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali toj drugoj državi.

Član 11.

Kamata

- (1) Kamata koja nastaje u državi Ugovornici, a isplaćuje se rezidentu druge države Ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Kamate se takođe mogu oporezivati u državi Ugovornici u kojoj nastaju i u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države Ugovornice, tako utvrđeni porez ne može prelaziti 10 procenata bruto iznosa kamate. Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovog ograničenja.
- (3) Izraz "kamata" u ovom članu označava prihod od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su osigurana zalogom i da li se na temelju njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od državnih obveznica ili drugih obveznica, uključujući premije i nagrade na takve vrijednosne papire ili obveznice. Žatezna kamata se ne smatra kamatom u smislu ovog člana.
- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako izvodi u toj drugoj državi samostalno osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koji se plaća kamata je stvarno povezano sa stalnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom slučaju primjenjuju se odredbe člana 7. ili člana 14, u zavisnosti od slučaja.
- (5) Smatra se da kamata nastaje u državi Ugovornici kada je isplatio kamate rezident te države. Ako osoba koja plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države Ugovornice, ima u toj Ugovornoj državi stalnu jedinicu ili stalno sjedište sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna jedinica ili stalno sjedište, smatra se da kamata nastaje u državi Ugovornici u kojoj se nalazi stalna jedinica ili stalno sjedište.
- (6) Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu potraživanje duga za koje se kamata plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika u odsustvu takvog odnosa, odredbe ovog člana primjenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa zakonima svake države Ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Član 12.

Autorske naknade

- (1) Autorske naknade koje nastaju u državi Ugovornici, a isplaćuju se rezidentu druge države Ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Autorske naknade se mogu oporezivati i u državi Ugovornici u kojoj nastaju, a u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik tih autorskih naknada rezident druge države Ugovornice, tako zaveden porez ne može biti veći od 10 procenata bruto iznosa autorskih naknada. Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovog ograničenja.
- (3) Izraz "autorske naknade", u ovom članu označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korištenje ili

za pravo korištenja autorskih prava na književno, umjetničko ili naučno djelo, uključujući kinematografske filmove, zatim patenta, računarskog programa, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili procesa ili za obavijesti koje se tiču industrijskog, komercijalnog ili naučnog iskustva.

- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primjenjuju se ako stvrani vlasnik autorskih naknada, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju preko stalne jedinice koja se nalazi u toj drugoj Ugovornoj državi ili toj drugoj državi izvodi samostalne osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na temelju kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu. U tom slučaju primjenjuju se odredbe člana 7. i člana 14. u zavisnosti od slučaja.
- (5) Smatra se da autorske naknade nastaju u državi Ugovornici kada je isplatioc rezident te države. Ako se osoba koja plaća autorska naknade, bez obzira na to da li je rezident države Ugovornice, ima u državi Ugovornici stalnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne jedinice ili stalnog sjedišta, smatra se da autorske naknade nastaju u državi Ugovornici u kojoj se nalazi stalna jedinica ili stalno sjedište.
- (6) Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu korištenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog Člana primjenjuju se samo na iznos koji bi tada bio dogovoren. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa zakonima svake države Ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Član 13.

Prihod od imovine

- (1) Prihod koji ostvari rezident države Ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedene u članu 6. ovog sporazuma, a koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Prihod od otuđenja pokretne imovine koja predstavlja dio imovine namjenjene za poslovanje stalne jedinice koju poduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici ili pokretne imovine koja se odnosi na stalno sjedište dostupno rezidentu države Ugovornice u drugoj državi Ugovornici u svrhu izvođenja samostalnih osobnih djelatnosti, uključujući prihode od otuđenja te stalne jedinice (same ili sa cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (3) Prihod od otuđenja brodova, aviona ili cestovnih vozila u međunarodnom saobraćaju ili pokretne imovine koja služi za korištenje takvih brodova, aviona ili cestovnih vozila, oporezuje se samo u toj državi.
- (4) Prihodi od otuđenja dionica ili drugih prava kompanije čija se imovina neposredno ili posredno uglavnom sastoji od nepokretne imovine u državi Ugovornici mogu biti oporezovani u toj državi.
- (5) Prihodi od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. 1., 2., 3. i 4. ovog člana, oporezuju se samo u državi Ugovornici čiji je rezident osoba koja je otuđila imovinu.

Član 14.

Samostalne osobne djelatnosti

- (1) Dohodak koji ostvari rezident države Ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili ostalih samostalnih djelatnosti biće oporeziv samo u toj državi, ukoliko on nema stalno sjedište redovno na raspolaganju u drugoj Ugovornoj državi u svrhu izvođenja svojih djelatnosti. Ukoliko ima takvo stalno sjedište, prihod se može oporezovati u toj drugoj državi ali samo do iznosa koji se može pripisati takvom stalnom sjedištu.
- (2) Izraz "profesionalne djelatnosti", posebno uključuju neovisne naučne, književne, umjetničke, obrazovne i predavačke aktivnosti, ako i neovisne aktivnosti liječnika, pravnika, inžinjera, arhitekata, zubara i računovođa, revizora i savjetnika.

Član 15.

Prihod iz radnog odnosa

- (1) Zavisno od odredaba čl. 16., 18., 19. i 21., plate, naknade i druga slična primanja koja ostvari rezident države Ugovornice od rada oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nakon rad ne obavlja u drugoj državi Ugovornici. Ako se rad obavlja u drugoj državi Ugovornici, takva primanja se mogu oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Bez obzira na odredbe stava 1. ovog člana, primanja koja ostvari rezident države Ugovornice iz radnog odnosa u drugoj državi Ugovornici oporezuje se samo u prvospomenutoj državi ako su ispunjeni slijedeći uslovi:
 - a) primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u bilo kom periodu od dvanaest mjeseci, a koji počinje ili se završava u toj fiskalnoj godini;
 - b) primanja se isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države;
 - c) primanja ne padaju na teret stalne jedinice ili stalnog sjedišta koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
- (3) Bez obzira na predhodne odredbe ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa na brodu, avionu ili cestovnom vozilu koje u međunarodnom saobraćaju koristi preduzeće države Ugovornice mogu se oporezivati u toj državi.

Član 16.

Naknade direktora

Naknade direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države Ugovornice u svojstvu člana odbora direktora kompanije koja je rezident druge države Ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Član 17.

Umjetnici i sportisti

- (1) Bez obzira na odredbe čl. 14. i 15., dohodak kojeg ostvari rezident države Ugovornice osobnim obavljanjem djelatnosti izvođača kao što je pozorišni, filmski, radio ili televizijski umjetnik ili muzičar ili sportista u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Ako dohodak od osobno obavljenih djelatnosti izvođača ili sportiste, u tom svojstvu, ne pripada osobno izvođaču ili sportisti nego drugoj osobi, bilo da je ona rezident države Ugovornice ili ne, taj se dohodak, bez obzira na odredbe čl. 7, 14. i 15, može oporezivati u državi Ugovornici u kojoj su obavljene djelatnosti izvođača ili sportiste.

Član 18.

Penzije

Zavisno od odredaba stava 2. člana 19., penzije i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države Ugovornice na temelju ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi.

Član 19.

Usluge za potrebe vlade

- (1) a) Plate, naknade i druga slična primanja, osim penzija, koje plaća država Ugovornica ili njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast fizičkoj osobi za usluge učinjene toj državi, administrativno-teritorijalnoj jedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
- b) Međutim, te plate, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi Ugovornici ako su usluge pružene u toj državi, a fizička osoba je rezident te države i:
 - državljanin je te države, ili
 - nije postala državljanin te države samo zbog vršenja usluga.
- (2) a) Svaka penzija koju država Ugovornica plaća neposredno ili iz fondova koje je osnovala ta država Ugovornica, njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast, fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi, njenoj administrativno-teritorijalnoj jedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuje se samo u toj državi.

- b) Međutim, ta penzija se oporezuje samo u drugoj državi Ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.

- (3) Odredbe čl. 15., 16., 17. i 18. ovog sporazuma primjenjuju se na plate, naknade i druga slična primanja i penzije koje se plaćaju u vezi sa ulugama pruženim u vezi s poslovanjem koje obavlja država Ugovornica, njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast.

Član 20.

Studenti

Isplate koje student ili osoba na stručnoj obuci, koja jeste, ili je neposredno prije odlaska u državu Ugovornicu bila rezident druge države Ugovornice, a boravi u prvospomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, primi u svrhu izdržavanja, obrazovanja ili obučavanja neće se oporezivati u toj državi ako su ta sredstva iz izvora izvan te države.

Član 21.

Profesori i nastavnici

- (1) Osoba koja odlazi u državu Ugovornicu u svrhu predavanja ili izvođenja istraživanja na univerzitetu, koledžu ili drugoj priznatoj obrazovnoj instituciji u toj državi i koja jeste ili je neposredno prije tog odlaska bila rezident druge države Ugovornice, će biti izuzeta od oporezivanja u prvospomenutoj državi Ugovornici za nadoknade za takvo predavanje ili istrživanje za period koji ne prelazi dvije godine od datuma njene prve posjete u tu svrhu, ako je takva nadoknada koju on ostvari iz izvora van te države.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana se neće primjenjivati na prihod od israživanja ako je ono obavljeno ne u javnom interesu, već prevashodno, za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Član 22.

Ostali dohodak

- (1) Pojedini dohoci rezidenata države Ugovornice, bez obzira na to gdje nastaju, koji nisu regulirani u prethodnim članovima ovog sporazuma oporezuju se samo u toj državi.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana na primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nepokretne imovine definisane u stavu 2. člana 6., ako primalac dohotka, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj ugovornoj državi preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi ili izvodi samostalne osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak plaća stvarno su povezani sa tom stalnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom slučaju primjenjuju se odredbe čl. 7. i 14., u zavisnosti od slučaja.

Član 23.

Imovina

- (1) Imovina koja se sastoji od nepokretne imovine navedene u članu 6. ovog sporazuma, koju posjeduje rezident države Ugovornice i koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Imovina koja se sastoji od pokretne imovine koja predstavlja dio imovine namijenjene poslovanju stalne jedinice koju preduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici, ili koja se sastoji od pokretne imovine stalnog sjedišta dostupnog rezidentu države Ugovornice u drugoj državi Ugovornici u svrhu izvođenja samostalnih osobnih djelatnosti, se može oporezivati u toj drugoj državi.
- (3) Imovina koja se sastoji od brodova, aviona i cestovnih vozila, koje preduzeće države Ugovornice koristi u međunarodnom saobraćaju, kao i pokretne imovine koja služi za korištenje takvih brodova, aviona i cestovnih vozila oporezuje se samo u toj državi.
- (4) Imovina koja se sastoji od dionica ili drugih prava kompanije, čija se imovina neposredno ili posredno uglavnom sastoji od nepokretne imovine smještene u državi Ugovornici može biti oporezovana u toj državi.
- (5) Svi ostali dijelovi imovine rezidenata države Ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Član 24.

Otklanjanje dvostrukog oporezivanja

- (1) Ako rezident države Ugovornice ostvaruje dohodak ili posjeduje imovinu koji, u skladu sa odredbama ovog sporazuma, mogu biti oporezivani u drugoj državi Ugovornici, onda će prvospomenuta država odobriti:
- odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos jednak iznosu poreza na dohodak koji je plaćen u toj drugoj državi;
 - odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta iznos jednak iznosu poreza na imovinu koji je plaćen u toj drugoj državi.
- Ovakav odbitak neće prelaziti, u bilo kojem od ova dva slučaja, onaj dio poreza na dohodak ili imovinu, obračunatih prije odbitka, a koji je odgovarajući, u zavisnosti od slučaja, dohodku ili imovini koji mogu biti oporezivani u toj drugoj državi.
- (2) Ako je, u skladu sa bilo kojom odredbom ovog sporazuma, dohodak ostvaren ili imovina posjedovana od strane rezidenta države Ugovornice izuzeta od plaćanja poreza u toj državi, ta država može i pored toga, prilikom obračuna iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu tog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Član 24.

Jednak tretman

- (1) Državljeni države Ugovornice ne podliježu u drugoj državi Ugovornici oporezivanju ili zahtjevu u vezi sa oporezivanjem koje je drugačije ili teže od oporezivanja ili zahtjeva u vezi sa oporezivanjem kojima državljani druge države u istim uslovima, a posebno u odnosu na boravište, podliježu ili mogu podliježati.
- (2) Oporezivanje stalne jedinice koju preduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja preduzeća te druge države koja obavlja iste djelatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu Ugovornicu da rezidentima druge države Ugovornice odobrava osobne naknade, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog društvenog statusa ili porodičnih obaveza a koje odobrava svojim rezidentima.
- (3) Osim ako se ne primjenjuju stav 1. člana 9, stav 6. člana 11., ili stav 6. člana 12., kamata, autorske naknade i druge isplate preduzeća države Ugovornice rezidentu druge države Ugovornice, radi određivanja oporezivnih dobiti tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su isplaćene rezidentu prvospomenute države. Slično, bilo koji dugovi preduzeća države Ugovornice prema rezidentu druge države Ugovornice, radi određivanja oporezive imovine tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su bili ugovoreni prema rezidentu prvospomenute države.
- (4) Preduzeća države Ugovornice čiju imovinu potpuno ili djelimično posjeduju ili kontrolišu, direktno ili indirektno, jedan ili više rezidenata druge države Ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu oporezivanju ili zahtjevu u vezi sa oporezivanjem, koje je drugačije ili teže od oporezivanja i zahtjeva u vezi sa oporezivanjem kome druga slična preduzeća prvospomenute države podliježu ili mogu podliježati.

Član 26.

Postupak zajedničkog sporazumjevanja

- (1) Ako osoba smatra da mjere jedne ili obje države Ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovana u skladu sa odredbama ovog sporazuma, ona može, bez obzira na pravna sredstva predviđena domaćim zakonima tih država, izložiti svoj slučaj nadležnom organu države Ugovornice čiji ona rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod odredbe stava 1. člana 25, nadležnom organu države Ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora iznijeti u roku od tri godine od kada je prvi put primljena obavijest o akciji koja je rezultirala oporezivanjem koje nije u skladu sa odredbama ovog sporazuma.
- (2) Nadležni organ će, ako smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dode do odgovarajućeg rješenja,

nastojati da riješi slučaj međusobnim dogovorom sa nadležnim organom druge države Ugovornice u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu sa odredbama ovog sporazuma. Svaki postignuti dogovor se primjenjuje bez obzira na vremenska ograničenja u domaćem Zakonu država Ugovornica.

- (3) Nadležni organi država Ugovornica nastojat će međusobnim dogovorom otkloniti teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primjeni ovog sporazuma. Oni se mogu i savjetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim sporazumom.
- (4) Nadležni organi država Ugovornica mogu međusobno komunicirati direktno ili putem zajedničke komisije koja se sastoji od tih nadležnih organa ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova.

Član 27.

Razmjena informacija

- (1) Nadležni organi država Ugovornica razmjenjuju informacije potrebne za primjenu odredaba ovog sporazuma ili domaćeg zakona koji se odnosi na poreze bilo koje vrste i opisa nametnute u ime države Ugovornice, ili njene administrativno-teritorijalne jedinice ili lokalne vlasti, ukoliko oporezivanje predviđeno tim zakonom nije u suprotnosti sa ovim sporazumom. Razmjena informacija nije ograničena čl. 1. i 2 ovog sporazuma. Svaka informacija primljena od države Ugovornice smatra se tajnom na isti način kao i informacija dobijena u skladu sa domaćim zakonom te države i može se saopćiti samo osobama ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za procjenu ili naplatu, sprovođenje ili krivično gonjenje, ili utvrđivanje žalbi u odnosu na poreze o kojima se govori u prvoj rečenici. Takve osobe ili organi će koristiti informacije samo u te svrhe. Oni mogu saopćiti te informacije tokom postupka u državnom sudu ili u sudskim odlukama.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza nadležnog organa države Ugovornice da:
- poduzima upravne mjere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države Ugovornice;
 - daje informacije koje se na mogu dobiti u skladu sa zakonima ili u upravnom postupku te ili druge države Ugovornice;
 - daje informacije koje otkrivaju bilo koju trgovinsku, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovinski postupak ili informaciju čije bi saopćavanje bilo suprotno javnom poretku.

Član 28.

Članovi diplomatskih i konzularnih predstavništava

Odredbe ovog sporazuma ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih predstavništava po općim pravilima međunarodnog prava ili odredaba posebnih sporazuma.

Član 29.

Stupanje na snagu

- (1) Ovaj sporazum stupa na snagu na datum pismenih obavjesti o istom upućenih diplomatskim kanalima, u kojima se potvrđuje završetak u državama Ugovornicama procedura zakonski predviđenih da bi ovaj sporazum stupio na snagu, a njegove odredbe primjenjivat će se:
- na poreze zadržane na izvoru, na prihod stečen na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je ovaj sporazum stupio na snagu.
 - na ostale poreze na prihod i poreze na imovinu, na poreze koji se mogu nametnuti za bilo koju fiskalnu godinu koja počinje na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je ovaj sporazum stupio na snagu.

Član 30.

Prestanak važenja

- (1) Ovaj sporazum ostaje na snazi sve dok ga ne raskine jedna od država Ugovornica. Svaka država Ugovornica može raskinuti Sporazum, diplomatskim kanalima, davanjem pismene obavjesti o raskidanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon perioda od pet godina od datuma stupanja na snagu Sporazuma. U tom slučaju Sporazum se prestaje primjenjivati na:
- na poreze zadržane na izvoru, na prihod stečen na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon godine kada je obavijest o prestanku važenja izdata;
 - na ostale poreze na prihod i poreze na imovinu, na poreze koji se nameću za bilo koju fiskalnu godinu koja počinje na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je obavijest o prestanku važenja izdata.
- U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno 8. decembra 2003. godine, u dva originalna primjeka na moldavskom, bosanskom/srpskom/hrvatskom i engleskom jeziku, sa oba originala podjednako autentična. U slučaju različitog tumačenja ili primjene odredaba ovog sporazuma, engleski tekst je mjerodavan.

Za Bosnu i Hercegovinu
mr. Ljerka Marić, s.r.

Za Republiku Moldaviju
Zinaida Greciani, s.r.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u " Službenom glasniku BiH " na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Број 01-011-1519-9/04
7.октобра 2004. године
Сарајево

Председavajući
Председништва БиХ
Сулeјман Тићић, с.р.

Na osnovu članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 57. sjednici, održanoj 7. listopada 2004. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I REPUBLIKE MOLDOVE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJA UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Članak 1.

Shodno suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 86/04 od 29. srpnja 2004. godine) ratificira se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Republike Moldove o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u

odnosu na poreze na dohodak i kapital, potpisan u Kišnjevu 8.prosinca 2003. godine na hrvatskom, srpskom, bosanskom, moldavskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU REPUBLIKE MOLDAVIJE I BOSNE I HERCEGOVINE O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJA UTAJE POREZA U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I KAPITAL

Republika Moldavija i Bosna i Hercegovina, želeći da zaključe Sporazum o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i imovinu,

sporazumjele su se o slijedećem:

Članak 1.

Osobe na koje se primjenjuje Sporazum

Ovaj Sporazum se primjenjuje na osobe koje su rezidenti jedne ili obje države Ugovornice

Članak 2.

Porezi na koje se primjenjuje Sporazum

- (1) Ovaj Sporazum se primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu nametnute u ime države Ugovornice ili njenih administrativno-teritorijalnih jedinica ili lokalnih vlasti, neovisno od načina naplate.
- (2) Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji su nametnuti na ukupan dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na prihode od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose plata ili naknada koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na prirast imovine.
- (3) Postojeći porezi na koje će se primjenjivati Sporazum su posebice:
 - a) u Moldaviji:
 - (i) porez na prihod fizičkih lica;
 - (ii) porez na nepokretnu imovinu;
 - b) u Bosni i Hercegovini:
 - (i) porez na platu,
 - (ii) porez na dobit poduzeća,
 - (iii) porez na dohodak od privredne i profesionalne djelatnosti,
 - (iv) porez na dohodak od poljoprivredne djelatnosti,
 - (v) porez na imovinu,
 - (vi) porez na prihod od imovine i imovinskih prava,
 - (vii) porez na prihod od autorskih prava, patenata i tehničkih unapređenja,
 - (viii) porez na ukupan prihod fizičke osobe.
- (4) Sporazum se takođe primjenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji su posljiše potpisivanja ovog Sporazuma nametnuti pored ili umjesto postojećih poreza. Nadležni organi država Ugovornica obavijestiti će jedni druge o značajnim promjenama u njihovim poreskim zakonima.

Članak 3.

Opće definicije

- (1) Za potrebe ovog Sporazuma, ukoliko kontekst drukčije ne zahtijeva:
 - a) izrazi "država Ugovornica" i "druga država Ugovornica", označavaju Republiku Modaviju ili Bosnu i Hercegovinu, zavisno od konteksta;
 - b) izraz "Modavija" označava Republiku Modaviju i, ako se koristi u geografskom smislu, označava njenu teritoriju u okviru njenih granica, koju čine tlo, potpovršinski sloj tla, vode, te vazdušni prostor iznad tla i voda, nad kojim republika Moldavija ima apsolutni i isključivi suverenitet i jurisdikciju, u skladu sa domaćim i međunarodnim Zakonom;
 - c) izraz "Bosna i Hercegovina" označava državu Bosnu i Hercegovinu;

- d) izraz "osoba" obuhvata fizičku osobu, kompaniju ili drugo društvo osoba;
- e) izraz "kompanija" označava pravnu osobu ili ustanovu koja se smatra pravnim za poreske svrhe;
- f) izrazi "poduzeće države Ugovornice" i "poduzeće druge države Ugovornice" označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države Ugovornice, odnosno rezident druge države Ugovornice;
- g) izraz "međunarodni saobraćaj" označava promet brodom, avionom, ili cestovnim vozilom kojima upravlja poduzeće države Ugovornice, osim ako se brod, avion ili cestovno vozilo koristi isključivo između mjesta u drugoj državi Ugovornici;
- h) izraz "nadležni organ" označava:
 - (i) u Moldaviji: Ministarstvo finansija, odnosno njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Bosni i Hercegovini: Ministarstvo financija i trezora, odnosno njegovog ovlaštenog predstavnika.
- i) izraz "državljanin" označava:
 - (i) bilo koja fizička osoba koje posjeduje državljanstvo države Ugovornice;
 - (ii) bilo koja pravna osoba, parterstvo ili udruženje koja takav status stiče prema zakonu na snazi u državi Ugovornici.

- (2) Kada država Ugovornica primjenjuje ovaj sporazum u bilo koje vrijeme, svaki izraz koji nije u njemu definiran, ukoliko kontekst drugačije ne nalaže, ima značenje koje u to vrijeme ima sukladno Zakonu te države koji se odnosi na poreze na koje se ovaj sporazum primjenjuje, a svako značenje sukladno primjenjivim poreskim zakonima te države ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države.

Članak 4.

Rezident

- (1) Za potrebe ovog sporazuma, izraz "rezident Ugovorne države", označava osobu koja, u skladu sa zakonima te države, podliježe oporezivanju u toj državi na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta registracije, sjedišta uprave ili bilo kojeg drugog kriterija slične prirode, a takođe označava tu državu, njenu administrativno-teritorijalnu jedinicu ili lokalnu vlast. Ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo na prihod iz izvora u toj državi ili samo na imovinu koja se u njoj nalazi.
- (2) Ako je prema odredbama stava 1. ovog članka fizička osoba rezident obje Ugovorne države, njen status se određuje na slijedeći način:
 - a) smatra se da je rezident samo one države u kojoj ima stalno mjesto stanovanja; ako ima stalno mjesto stanovanja u obje države, smatra se da je rezident samo one države sa kojom ima tješnje osobne i ekonomske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mjesto stanovanja, smatra se da je rezident države u kojoj ima uobičajeno mjesto stanovanja;
 - c) ako ima uobičajeno mjesto stanovanja u obje države ili ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljinin obje države ili ni jedne od njih, nadležni organi Ugovornih država će riješiti pitanje zajedničkim dogovorom.
- (2) Ako je u skladu sa odredbama stava 1. ovog članka, osoba, osim fizičke osobe, rezident obje Ugovorne države, smatra se da je rezident Ugovorne države u kojoj se nalazi njeno sjedište uprave.

Članak 5.

Stalna jedinica

- (1) Izraz "stalna jedinica", za potrebe ovog Sporazuma, označava stalno mjesto poslovanja kroz koje, u potpunosti ili djelimično, poduzeće obavlja posao.
- (2) Izraz "stalna jedinica" posebno podrazumijeva slijedeće:
 - a) sjedište uprave,
 - b) filijala,
 - c) poslovnica,
 - d) tvornica,
 - e) radionica, i
 - f) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom ili drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
- (3) Izraz "stalna jedinica" takođe uključuje:
 - a) gradilište, građevinski, montažni ili instalacioni projekat ili nadzorne aktivnosti s tim u vezi, ali samo ako takvi radovi, projekat ili aktivnosti traju više od devet mjeseci u okviru bilo kojeg perioda od dvanaest mjeseci;
 - b) pružanje usluga, uključujući konsultantske usluge, od strane poduzeća preko zaposlenih ili drugog osoblja kojeg poduzeće angažuje u te svrhe, ali samo ukoliko se djelatnosti te prirode nastave (za isti ili povezani projekat) u državi Ugovornici za period ili periode u ukupnom trajanju od tri mjeseca u okviru bilo kojeg perioda od dvanaest mjeseci.
- (4) Bez obzira na prethodne odredbe ovog člana, izraz "stalna jedinica" ne podrazumijeva:
 - a) upotrebu objekata isključivo u svrhu skladištenja ili izlaganja dobara ili robe koja pripada poduzeću;
 - b) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhu skladištenja ili izlaganja;
 - c) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada poduzeću isključivo u svrhe prerade od strane drugog poduzeća;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili prikupljanja informacija za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja nekih drugih djelatnosti za poduzeće koja su pripremnog ili pomoćnog karaktera;
 - f) održavanja stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kombinacije djelatnosti navedenih u tačkama a) do e) ovog stava, pod uslovom da je ukupna djelatnost koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.
- (5) Bez obzira na odredbe st. 1. i 2. ovog članka, ako osoba, osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primjenjuje stav 6. ovog članka, djeluje u ime poduzeća, posjeduje i uobičajeno koristi u državi Ugovornici ovlaštenje da zaključuje ugovore u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu jedinicu u toj državi u odnosu na bilo koje djelatnosti koje ta osoba obavlja za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na djelatnosti navedene u stavu 4. koje, ako bi se obavljale preko stalnog mjesta poslovanja, ne bi ovo stalno mjesto poslovanja činile stalnom jedinicom u skladu s odredbama tog stavka.
- (6) Ne smatra se da poduzeće ima stalnu jedinicu u državi Ugovornici samo zato što u toj državi obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisijonog zastupnika ili drugog posrednika sa samostalnim statusom, ukoliko te osobe djeluju u okviru svojih uobičajenih poslovnih djelatnosti.
- (7) Bez obzira na prethodne odredbe ovog članka, osim u slučajevima reosiguranja, smatrači se da osiguravajuće poduzeće države Ugovornice ima stalnu jedinicu u drugoj državi Ugovornici ako naplaćuje premije osiguranja na teritoriji te druge države Ugovornice ili osigurava od rizika u toj drugoj državi posredstvom osobe koja nije posrednik sa samostalnim statusom na koju se primjenjuju odredbe članka 6.
- (8) Činjenica da kompanija koja je rezident Ugovorne države kontrolira ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge Ugovorne države ili koja obavlja poslovanje u toj državi (preko stalne jedinice ili na drugi način) sama po sebi

nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom jedinicom druge kompanije.

Članak 6.

Dohodak od nepokretne imovine

- (1) Dohodak koji ostvari rezident države Ugovornice od nepokretne imovine (uključujući dohodak od poljoprivrede i šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Izraz "nepokretna imovina" ima značenje u skladu sa zakonom države Ugovornice u kojoj se odnosna imovina nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju uključuje imovinu koja pripada nepokretnoj imovini, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg Zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretne imovine i prava na promjenjiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorištavanje ili prava na iskorištavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, avioni i cestovna vozila ne smatraju se nepokretnom imovinom.
- (3) Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuju se na dohodak koji se ostvari neposrednim korištenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korištenja nepokretne imovine.
- (4) Ako vlasništvo nad dionicama i drugim pravima kompanije vlasniku takvih dionica ili korporativnih prava daje pravo na uživanje nepokretne imovine koju ima kompanija, dohodak od tog neposrednog korištenja, iznajmljivanja ili drugog načina korištenja tog prava na uživanje može biti oporezovano u državi Ugovornici u kojoj je smještena ta nepokretna imovina.
- (5) Odredbe st. 1, 3. i 4. ovog članka primjenjuju se i na dohodak od nepokretne imovine poduzeća, kao i na dohodak od nepokretne imovine korištene za izvođenje samostalnih osobnih djelatnosti.

Članak 7.

Dobit od poslovanja

- (1) Dobit poduzeća države Ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće ne obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće obavlja poslovanje u drugoj Ugovornoj državi na pomenuti način, dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo do iznosa koji se pripisuje u toj stalnoj jedinici.
- (2) Zavisno od odredaba stava 3. ovog članka, ako poduzeće države Ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi Ugovornici se toj stalnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla ostvariti da je bila odvojeno i posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim djelatnostima, pod istim ili sličnim uvjetima i da je poslovala potpuno samostalno sa poduzećem, čija je stalna jedinica.
- (3) Pri određivanju dobiti stalne jedinice, priznaju se kao odbici troškovi koji su napravljeni za potrebe stalne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opće administrativne troškove, bilo u državi u kojoj se nalazi stalna jedinica ili na drugom mjestu. Ipak, neće se priznati kao odbici iznosi, ako ih bude, plaćeni (osim za nadoknadu stvarnih troškova) od strane stalne jedinice glavnoj kancelariji poduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog, putem autorskih naknada, honorara ili drugih sličnih isplata za korištenje patenata ili drugih prava, ili putem provizija za pružene posebne usluge ili za upravljanje, ili, osim uslučaju bankarskog poduzeća, putem kamata na zajam stalnoj jedinici. Isto tako, neće se uzimati u obzir pri utvrđivanju dobiti stalne jedinice, iznosi nametnuti (osim za nadoknadu stvarnih troškova) od strane stalne jedinice glavnoj kancelariji poduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog, putem autorskih naknada, honorara ili drugih isplata za korištenje patenata ili drugih prava, ili putem provizije za pružene posebne usluge ili za upravljanje, ili, osim u slučaju bankarskog poduzeća, putem kamate na zajam glavnoj kancelariji poduzeća ili bilo kojoj drugoj kancelariji istog.

- (4) Ukoliko je uobičajeno da se u državi Ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj jedinici određuje na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća njegovim dijelovima, stav 2. ovog članka ne sprječava tu državu Ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodjele, međutim, će biti takav da rezultat bude u skladu sa principima iz ovog članka.
- (5) Stalnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna jedinica samo kupuje dobra ili robu za poduzeće.
- (6) Za potrebe predhodnih stavova, dobit koja se pripisuje stalnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako ne postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drugačije.
- (7) Ako dobit obuhvata pojedine prihode koji su regulisani posebnim članovima ovog sporazuma, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članova.

Članak 8.

Međunarodni saobraćaj

- (1) Dobit poduzeća države Ugovornice od korištenja brodova, aviona ili cestovnih vozila u međunarodnom saobraćaju oporezuje se samo u toj državi Ugovornici.
- (2) Odredbe stavka 1. ovog članka primjenjuju se i na dobit od učešća u zajedničkim fondovima, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.

Povezana poduzeća

- (1) Ako:
- a) poduzeće države Ugovornice učestvuje posredno ili neposredno u upravljanju, kontroli ili imovini poduzeća druge države Ugovornice, ili
- b) iste osobe učestvuju posredno ili neposredno u upravljanju, kontroli ili imovini poduzeća države Ugovornice i poduzeća druge države Ugovornice,
- i ako se u oba slučaja, između ta dva poduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između neovisnih poduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od poduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog poduzeća i shodno tome oporezivati.
- (2) Ako država Ugovornica uključuje u dobit poduzeća te države dobit za koju je poduzeće druge države Ugovornice oporezovano u toj drugoj državi, i shodno tome je oporezuje, i ako je tako uključena dobit onda dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili oni uvjeti koje bi dogovorila neovisna poduzeća, tada ta druga država vrši odgovarajuće korekcije iznosa poreza koji je u njoj naplativ na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodit će se računa o ostalim odredbama ovog sporazuma i, ako je potrebno, nadležni organi država Ugovornica će se međusobno konsultirati.

Članak 10.

Dividende

- (1) Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države Ugovornice rezidentu druge države Ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Ali, dividende se takođe mogu oporezivati i u državi Ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države Ugovornice, utvrđeni porez ne može biti veći od:
- a) 5 procenata bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik dividendi kompanija (osim partnerstva) koja posjeduje direktno najmanje 25 procenata imovine kompanije koja isplaćuje dividende.
- b) 10 procenata bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.

Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

- (3) Izraz "dividende", u ovom članka, označava dohodak od dionica, dionice koje se "uživaju" ili postoji pravo na njihovo "uživanje", dionice rudnika, osnivačke dionice i druga prava koja nisu potraživanja duga, učešće u dobiti, kao i dohodak od drugih prava kompanije koji je poreski izjednačen sa dohotkom od dionica u zakonima države čiji je rezident kompanija koja vrši raspodjelu.
- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne jedinice koja se nalazi u toj državi ili u njoj izvodi osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta u njoj smještenog, a imovina u vezi s kojom se isplaćuju dividende stvarno pripada stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu. U tom slučaju primjenjuju se, u zavisnosti od slučaja, odredbe članka 7. i članka 14.
- (5) Ako kompanija koja je rezident države Ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države Ugovornice, ta druga država Ugovornica ne može zavesti porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ili ako imovina na temelju koje se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu koje se nalazi u toj drugoj državi, niti neraspodijelenu dobit kompanije oporezovati porezom na neraspodijelenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u potpunosti ili djelimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali toj drugoj državi.

Članak 11.

Kamata

- (1) Kamata koja nastaje u državi Ugovornici, a isplaćuje se rezidentu druge države Ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Kamate se takođe mogu oporezivati u državi Ugovornici u kojoj nastaju i u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države Ugovornice, tako utvrđeni porez ne može prelaziti 10 procenata bruto iznosa kamate.
- Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovog ograničenja.
- (3) Izraz "kamata" u ovom članka označava prihod od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su osigurana zalogom i da li se na temelju njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a posebno prihod od državnih vrijednosnih papira i prihod od državnih obveznica ili drugih obveznica, uključujući premije i nagrade na takve vrijednosne papire ili obveznice. Zatezna kamata se ne smatra kamatom u smislu ovog članka.
- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne jedinice koja se nalazi u toj državi ili ako izvodi u toj drugoj državi samostalne osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj državi, a potraživanje duga na koji se plaća kamata je stvarno povezano sa stalnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom slučaju primjenjuju se odredbe članka 7. ili članka 14, u zavisnosti od slučaja.
- (5) Smatra se da kamata nastaje u državi Ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države. Ako osoba koja plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države Ugovornice, ima u toj Ugovornoj državi stalnu jedinicu ili stalno sjedište sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu snosi ta stalna jedinica ili stalno sjedište, smatra se da kamata nastaje u državi Ugovornici u kojoj se nalazi stalna jedinica ili stalno sjedište.
- (6) Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu potraživanje duga za koje se kamata plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika u odsustvu takvog odnosa, odredbe ovog člana primjenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa

zakonima svake države Ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Članak 12.

Autorske naknade

- (1) Autorske naknade koje nastaju u državi Ugovornici, a isplaćuju se rezidentu druge države Ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Autorske naknade se mogu oporezivati i u državi Ugovornici u kojoj nastaju, a u skladu sa zakonima te države, ali ako je stvarni vlasnik tih autorskih naknada rezident druge države Ugovornice, tako zaveden porez ne može biti veći od 10 procenata bruto iznosa autorskih naknada.
Nadležni organi država Ugovornica će međusobnim dogovorom utvrditi način primjene ovog ograničenja.
- (3) Izraz "autorske naknade", u ovom članku označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korištenje ili za pravo korištenja autorskih prava na književno, umjetničko ili naučno djelo, uključujući kinematografske filmove, zatim patenta, računarskog programa, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili procesa ili za obavijesti koje se tiču industrijskog, komercijalnog ili naučnog iskustva.
- (4) Odredbe st. 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi Ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju preko stalne jedinice koja se nalazi u toj drugoj Ugovornjoj državi ili toj drugoj državi izvodi samostalne osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se nalazi u toj drugoj državi, a pravo ili imovina na temelju kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj jedinici ili stalnom sjedištu. U tom slučaju primjenjuju se odredbe članka 7. i članka 14, u zavisnosti od slučaja.
- (5) Smatra se da autorske naknade nastaju u državi Ugovornici kada je isplatio rezident te države. Ako se osoba koja plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države Ugovornice, ima u državi Ugovornici stalnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne jedinice ili stalnog sjedišta, smatra se da autorske naknade nastaju u državi Ugovornici u kojoj se nalazi stalna jedinica ili stalno sjedište.
- (6) Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i treće osobe, imajući u vidu korištenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog Člana primjenjuju se samo na iznos koji bi tada bio dogovoren. U tom slučaju, preplaćeni iznos oporezuje se u skladu sa zakonima svake države Ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog sporazuma.

Članak 13.

Prihod od imovine

- (1) Prihod koji ostvari rezident države Ugovornice od otuđenja nepokretne imovine navedene u članku 6. ovog sporazuma, a koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Prihod od otuđenja pokretne imovine koja predstavlja dio imovine namjenjene za poslovanje stalne jedinice koju poduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici ili pokretne imovine koja se odnosi na stalno sjedište dostupno rezidentu države Ugovornice u drugoj državi Ugovornici u svrhu izvođenja samostalnih osobnih djelatnosti, uključujući prihode od otuđenja te stalne jedinice (same ili sa cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (3) Prihod od otuđenja brodova, aviona ili cestovnih vozila u međunarodnom saobraćaju ili pokretne imovine koja služi za korištenje takvih brodova, aviona ili cestovnih vozila, oporezuje se samo u toj državi.
- (4) Prihodi od otuđenja dionica ili drugih prava kompanije čija se imovina neposredno ili posredno uglavnom sastoji od nepokretne imovine u državi Ugovornici mogu biti oporezovani u toj državi.

- (5) Prihodi od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. 1., 2., 3. i 4. ovog članka, oporezuju se samo u državi Ugovornici čiji je rezident osoba koja je otuđila imovinu.

Članak 14.

Samostalne osobne djelatnosti

- (1) Dohodak koji ostvari rezident države Ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili ostalih samostalnih djelatnosti biće oporeziv samo u toj državi, ukoliko on nema stalno sjedište redovno na raspolaganju u drugoj Ugovornjoj državi u svrhu izvođenja svojih djelatnosti. Ukoliko ima takvo stalno sjedište, prihod se može oporezovati u toj drugoj državi ali samo do iznosa koji se može pripisati takvom stalnom sjedištu.
- (2) Izraz "profesionalne djelatnosti", posebno uključuju neovisne naučne, književne, umjetničke, obrazovne i predavačke aktivnosti, ako i neovisne aktivnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i računovođa, revizora i savjetnika.

Članak 15.

Prihod iz radnog odnosa

- (1) Zavisno od odredaba čl. 16., 18., 19. i 21., plaće, naknade i druga slična primanja koja ostvari rezident države Ugovornice od rada oporezuju se samo u toj državi, osim ako se takav rad ne obavlja u drugoj državi Ugovornici. Ako se rad obavlja u drugoj državi Ugovornici, takva primanja se mogu oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Bez obzira na odredbe stava 1. ovog članka, primanja koja ostvari rezident države Ugovornice iz radnog odnosa u drugoj državi Ugovornici oporezuje se samo u prvospomenutoj državi ako su ispunjeni sljedeći uslovi:
 - a) primalac boravi u drugoj državi u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u bilo kom periodu od dvanaest mjeseci, a koji počinje ili se završava u toj fiskalnoj godini;
 - b) primanja se isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države;
 - c) primanja ne padaju na teret stalne jedinice ili stalnog sjedišta koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
- (3) Bez obzira na predhodne odredbe ovog članka, primanja ostvarena iz radnog odnosa na brodu, avionu ili cestovnom vozilu koje u međunarodnom saobraćaju koristi poduzeće države Ugovornice mogu se oporezivati u toj državi.

Članak 16.

Naknade direktora

Naknade direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države Ugovornice u svojstvu člana odbora direktora kompanije, koja je rezident druge države Ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.

Umjetnici i sportisti

- (1) Bez obzira na odredbe čl. 14. i 15, dohodak kojeg ostvari rezident države Ugovornice osobnim obavljanjem djelatnosti izvođača kao što je pozorišni, filmski, radio ili televizijski umjetnik ili muzičar ili sportista u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
- (2) Ako dohodak od osobno obavljenih djelatnosti izvođača ili sportiste, u tom svojstvu, ne pripada osobno izvođaču ili sportisti nego drugoj osobi, bilo da je ona rezident države Ugovornice ili ne, taj se dohodak, bez obzira na odredbe čl. 7., 14. i 15., može oporezivati u državi Ugovornici u kojoj su obavljene djelatnosti izvođača ili sportiste.

Članak 18.

Mirovine

Zavisno od odredaba stava 2. članka 19, mirovine i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države Ugovornice na temelju ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.

Usluge za potrebe Vlade

- (1) a) Plaće, naknade i druga slična primanja, osim mirovina, koje plaća država Ugovornica ili njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast fizičkoj osobi za usluge učinjene toj državi, administrativno-teritorijalnoj jedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
- b) Međutim, te plaće, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi Ugovornici ako su usluge pružene u toj državi, a fizička osoba je rezident te države i:
 - državljani je te države, ili
 - nije postala državljani te države samo zbog vršenja usluga.
- (2) a) Svaka mirovina koju država Ugovornica plaća neposredno ili iz fondova koje je osnovala ta država Ugovornica, njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast, fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi, njenoj administrativno-teritorijalnoj jedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuje se samo u toj državi.
- b) Međutim, ta mirovina se oporezuje samo u drugoj državi Ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljani te države.
- (3) Odredbe čl. 15., 16., 17. i 18. ovog sporazuma primjenjuju se na plaće, naknade i druga slična primanja i penzije koje se plaćaju u vezi sa ulugama pruženim u vezi s poslovanjem koje obavlja država Ugovornica, njena administrativno-teritorijalna jedinica ili lokalna vlast.

Članak 20.

Studenti

Isplate koje student ili osoba na stručnoj obuci, koja jeste, ili je neposredno prije odlaska u državu Ugovornicu bila rezident druge države Ugovornice, a boravi u prvospomenutoj državi isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, primi u svrhu izdržavanja, obrazovanja ili obučavanja neće se oporezivati u toj državi ako su ta sredstva iz izvora izvan te države.

Članak 21.

Profesori i nastavnici

- (1) Osoba koja odlazi u državu Ugovornicu u svrhu predavanja ili izvođenja istraživanja na univerzitetu, koledžu ili drugoj priznatoj obrazovnoj instituciji u toj državi i koja jeste ili je neposredno prije tog odlaska bila rezident druge države Ugovornice, će biti izuzeta od oporezivanja u prvospomenutoj državi Ugovornici za nadoknade za takvo predavanje ili istrživanje za period koji ne prelazi dvije godine od datuma njene prve posjete u tu svrhu, ako je takva nadoknada koju on ostvari iz izvora van te države.
- (2) Odredbe stava 1. ovog članka se neće primjenjivati na prihod od israživanja ako je ono objavljeno ne u javnom interesu, već prevashodno, za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22.

Ostali dohodak

- (1) Pojedini dohoci rezidenata države Ugovornice, bez obzira na to gdje nastaju, koji nisu regulirani u prethodnim članovima ovog sporazuma oporezuju se samo u toj državi.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nepokretne imovine definisane u stavu 2. članka 6, ako primalac dohotka, rezident države Ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj ugovornoj državi preko stalne jedinice koja se u njoj nalazi ili izvodi samostalno osobne djelatnosti iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak plaća stvarno su povezani sa tom stalnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom slučaju primjenjuju se odredbe čl. 7. i 14., u zavisnosti od slučaja.

Članak 23.

Imovina

- (1) Imovina koja se sastoji od nepokretne imovine navedene u članu 6. ovog sporazuma, koju posjeduje rezident države Ugovornice i koja se nalazi u drugoj državi Ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

- (2) Imovina koja se sastoji od pokretne imovine koja predstavlja dio imovine namijenjene poslovanju stalne jedinice koju poduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici, ili koja se sastoji od pokretne imovine stalnog sjedišta dostupnog rezidentu države Ugovornice u drugoj državi Ugovornici u svrhu izvođenja samostalnih osobnih djelatnosti, se može oporezivati u toj drugoj državi.
- (3) Imovina koja se sastoji od brodova, aviona i cestovnih vozila, koje poduzeće države Ugovornice koristi u međunarodnom saobraćaju, kao i pokretne imovine koja služi za korištenje takvih brodova, aviona i cestovnih vozila oporezuje se samo u toj državi.
- (4) Imovina koja se sastoji od dionica ili drugih prava kompanije, čija se imovina neposredno ili posredno uglavnom sastoji od nepokretne imovine smještene u državi Ugovornici može biti oporezovana u toj državi.
- (5) Svi ostali dijelovi imovine rezidenata države Ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 24.

Otklanjanje dvostrukog oporezivanja

- (1) Ako rezident države Ugovornice ostvaruje dohodak ili posjeduje imovinu koji, u skladu sa odredbama ovog sporazuma, mogu biti oporezivani u drugoj državi Ugovornici, onda će prvospomenuta država odobriti:
 - a) odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos jednak iznosu poreza na dohodak koji je plaćen u toj drugoj državi;
 - b) odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta iznos jednak iznosu poreza na imovinu koji je plaćen u toj drugoj državi.
 Ovakav odbitak neće prelaziti, u bilo kojem od ova dva slučaja, onaj dio poreza na dohodak ili imovinu, obračunatih prije odbitka, a koji je odgovarajući, u zavisnosti od slučaja, dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivani u toj drugoj državi.
- (2) Ako je, u skladu sa bilo kojom odredbom ovog sporazuma, dohodak ostvaren ili imovina posjedovana od strane rezidenta države Ugovornice izuzeta od plaćanja poreza u toj državi, ta država može i pored toga, prilikom obračuna iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu tog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 24.

Jednak tretman

- (1) Državljeni države Ugovornice ne podliježu u drugoj državi Ugovornici oporezivanju ili zahtjevu u vezi sa oporezivanjem koje je drugačije ili teže od oporezivanja ili zahtjeva u vezi sa oporezivanjem kojima državljani druge države u istim uslovima, a posebno u odnosu na boravište, podliježu ili mogu podliježati.
- (2) Oporezivanje stalne jedinice koju poduzeće države Ugovornice ima u drugoj državi Ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi od oporezivanja poduzeća te druge države koja obavlja iste djelatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu Ugovornicu da rezidentima druge države Ugovornice odobrava osobne naknade, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog društvenog statusa ili porodičnih obaveza a koje odobrava svojim rezidentima.
- (3) Osim ako se ne primjenjuju stav 1. članka 9, stav 6. članka 11, ili stav 6. članka 12, kamata, autorske naknade i druge isplate poduzeća države Ugovornice rezidentu druge države Ugovornice, radi određivanja oporezivnih dobiti tog poduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su isplaćene rezidentu prvospomenute države. Slično, bilo koji dugovi poduzeća države Ugovornice prema rezidentu druge države Ugovornice, radi određivanja oporezive imovine tog poduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su bili ugovoreni prema rezidentu prvospomenute države.
- (4) Poduzeća države Ugovornice čiju imovinu potpuno ili djelimično posjeduju ili kontrolišu, direktno ili indirektno, jedan ili više rezidenata druge države Ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu oporezivanju ili zahtjevu u vezi sa

oporezivanjem, koje je drugačije ili teže od oporezivanja i zahtjeva u vezi sa oporezivanjem kome druga slična poduzeća prispomenute države podliježu ili mogu podliježati.

Članak 26.

Postupak zajedničkog sporazumjevanja

- (1) Ako osoba smatra da mjere jedne ili obje države Ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovana u skladu sa odredbama ovog sporazuma, ona može, bez obzira na pravna sredstva predviđena domaćim zakonima tih država, izložiti svoj slučaj nadležnom organu države Ugovornice čiji ona rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod odredbe stavka 1. članka 25, nadležnom organu države Ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora iznijeti u roku od tri godine od kada je prvi put primljena obavijest o akciji koja je rezultirala oporezivanjem koje nije u skladu s odredbama ovog sporazuma.
- (2) Nadležni organ će, ako smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do odgovarajućeg rješenja, nastojati da riješi slučaj međusobnim dogovorom sa nadležnim organom druge države Ugovornice u cilju izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu sa odredbama ovog sporazuma. Svaki postignuti dogovor se primjenjuje bez obzira na vremenska ograničenja u domaćem Zakonu država Ugovornica.
- (3) Nadležni organi država Ugovornica nastojat će međusobnim dogovorom otkloniti teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primjeni ovog sporazuma. Oni se mogu i savjetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim sporazumom.
- (4) Nadležni organi država Ugovornica mogu međusobno komunicirati direktno ili putem zajedničke komisije koja se sastoji od tih nadležnih organa ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova.

Članak 27.

Razmjena informacija

- (1) Nadležni organi država Ugovornica razmjenjuju informacije potrebne za primjenu odredaba ovog sporazuma ili domaćeg zakona koji se odnosi na poreze bilo koje vrste i opisa nameštene u ime države Ugovornice, ili njene administrativno-teritorijalne jedinice ili lokalne vlasti, ukoliko oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti sa ovim sporazumom. Razmjena informacija nije ograničena čl. 1. i 2 ovog sporazuma. Svaka informacija primljena od države Ugovornice smatra se tajnom na isti način kao i informacija dobijena u skladu sa domaćim zakonom te države i može se saopćiti samo osobama ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za procjenu ili naplatu, sprovođenje ili krivično gonjenje, ili utvrđivanje žalbi u odnosu na poreze o kojima se govori u prvoj rečenici. Takve osobe ili organi će koristiti informacije samo u te svrhe. Oni mogu saopćiti te informacije tokom postupka u državnom sudu ili u sudskim odlukama.
- (2) Odredbe stava 1. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza nadležnog organa države Ugovornice da:

- a) poduzima upravne mjere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države Ugovornice;
- b) daje informacije koje se na mogu dobiti u skladu sa zakonima ili u upravnom postupku te ili druge države Ugovornice;
- c) daje informacije koje otkrivaju bilo koju trgovinsku, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovinski postupak ili informaciju čije bi saopćavanje bilo suprotno javnom poretku.

Članak 28.

Članovi diplomatskih i konzularnih predstavništava

Odredbe ovog sporazuma ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih predstavništava po općim pravilima međunarodnog prava ili odredaba posebnih sporazuma.

Članak 29.

Stupanje na snagu

- (1) Ovaj sporazum stupa na snagu na datum pismenih obavjesti o istom upućenih diplomatskim kanalima, u kojima se potvrđuje završetak u državama Ugovornicama procedura zakonski predviđenih da bi ovaj sporazum stupio na snagu, a njegove odredbe primjenjivat će se:
 - a) na poreze zadržane na izvoru, na prihod stečen na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je ovaj sporazum stupio na snagu.
 - b) na ostale poreze na prihod i poreze na imovinu, na poreze koji se mogu nametnuti za bilo koju fiskalnu godinu koja počinje na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je ovaj sporazum stupio na snagu.

Članak 30.

Prestanak važenja

(1) Ovaj sporazum ostaje na snazi sve dok ga ne raskine jedna od država Ugovornica. Svaka država Ugovornica može raskinuti Sporazum, diplomatskim kanalima, davanjem pismene obavijesti o raskidanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon perioda od pet godina od datuma stupanja na snagu Sporazuma. U tom slučaju Sporazum se prestaje primjenjivati na:

- a) na poreze zadržane na izvoru, na prihod stečen na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon godine kada je obavijest o prestanku važenja izdata;
- b) na ostale poreze na prihod i poreze na imovinu, na poreze koji se nameću za bilo koju fiskalnu godinu koja počinje na dan ili nakon prvog januara prve kalendarske godine nakon one u kojoj je obavijest o prestanku važenja izdata.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno 8. prosinca 2003 godine, u dva originalna primjerka moldavskom, hrvatskom/bosanskom/srpskom/ i engleskom jeziku, sa oba originala podjednako autentična. U slučaju različitog tumačenja ili primjene odredaba ovog sporazuma, engleski tekst je mjerodavan.

Za Bosnu i Hercegovinu
mr. Ljerka Marić, v.r.

Za Republiku Moldaviju
Zinaida Greciani, v.r.

Članak 3.

Ova Odluka će biti objavljena u " Službenom glasniku BiH " na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-1519-9/04
7.listopada 2004. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, v.r.

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

Члан 1.

Сходно сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 86/04 од 29. јула 2004. године) ратификује се Споразум између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о избјегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и капитал, потписан у Кишињеву 8. децембра 2003. године на српском, босанском, хрватском, молдавском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст споразума гласи

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О ИЗБЈЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА И СПРЕЧАВАЊА УТАЈЕ ПОРЕЗА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И КАПИТАЛ

Република Молдавија и Босна и Херцеговина, желећи да закључе Споразум о избјегавању двоструког опорезивања и спречавању утаје пореза у односу не порезе на доходак и имовину, споразумјеле су се о слиједећем

Члан 1.

Лица на која се примјењује Споразум

Овај Споразум се примјењује на лица која су резиденти једне или обје државе Уговорнице.

Члан 2.

Порези на које се примјењује Споразум

- (1) Овај Споразум се примјењује на порезе на доходак и на имовину наметнуте у име државе Уговорнице или њених административно-територијалних јединица или локалних власти, независно од начина наплате.
- (2) Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који су неметнути на укупан доходак, на укупну имовину или на дијелове дохотка или имовине, укључујући порезе на приходе од отуђења покретне или непокретне имовине, порезе на укупне износе плата или накнада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.
- (3) Постојећи порези на које ће се примјењивати Споразум су посебно:
 - a) у Молдавији:
 - (i) порез на приход физичких лица;
 - (ii) порез на непокретну имовину;
 - b) у Босни и Херцеговини:
 - (i) порез на плату,
 - (ii) порез на добит предузећа,
 - (iii) порез на доходак од привредне и професионалне дјелатности,
 - (iv) порез на доходак од пољопривредне дјелатности,
 - (v) порез на имовину,
 - (vi) порез на приход од имовине и имовинских права,
 - (vii) порез на приход од ауторских права, патената и техничких унапређења,
 - (viii) порез на укупан приход физичких лица.
- (4) Споразум се такође примјењује и на исте или битно сличне порезе који су последице потписивања овог Споразума наметнути поред или умјесто постојећих пореза. Надлежни органи држава Уговорница обавијестиће једни друге о значајним промјенама у њиховим пореским законима.

Члан 3.

Опште дефиниције

- (1) За потребе овог Споразума, уколико контекст другачије не захтијева:
 - a) изрази "држава Уговорница" и "друга држава Уговорница", означавају

Републику Молдавију или Босну и Херцеговину, зависно од контекста;

- b) израз "Молдавија" означава Републику Молдавију и, ако се користи у географском смислу, означава њену територију у оквиру њених граница, коју чине тло, потповршински слој тла, воде, те ваздушни простор изнад тла и вода, над којим република Молдавија има апсолутни и искључиви суверенитет и јурисдикцију, у складу са домаћим и међународним Законом;
 - c) израз "Босна и Херцеговина" означава државу Босну и Херцеговину;
 - d) израз "особа" обухвата физичку особу, компанију или друго друштво особа;
 - e) израз "компанија" означава правну особу или установу која се сматра правним за пореске сврхе;
 - f) изрази "предузеће државе Уговорнице" и "предузеће друге државе Уговорнице" означавају предузеће којим управља резидент државе Уговорнице, односно резидент друге државе Уговорнице;
 - g) израз "међународни саобраћај" означава промет бродом, авионом, или цестовним возилом којима управља предузеће државе Уговорнице, осим ако се брод, авион или цестовно возило користи искључиво између мјеста у другој држави Уговорнице;
 - h) израз "надлежни орган" означава:
 - (i) у Молдавији: Министарство финансија, односно његовог овлаштеног представника;
 - (ii) у Босни и Херцеговини: Министарство финансија и трезора, односно његовог овлаштеног представника.
 - i) израз "држављанин" означава:
 - (i) било која физичка особа која поседује држављанство државе Уговорнице;
 - (ii) било која правна особа, партнерство или удружење која такав статус стиче према закону на снази у држави Уговорници.
- (2) Када држава Уговорница примјењује овај споразум у било које вријеме, сваки израз који није у њему дефинисан, уколико контекст другачије не налаже, има значење које у то вријеме има сукладно Закону те државе који се односи на порезе на које се овај споразум примјењује, а свако значење у складу примјењивим пореским законима те државе има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

Резидент

- (1) За потребе овог споразума, израз "резидент Уговорне државе", означава особу која, у складу са закономима те државе, подлијеже опорезивању у тој држави на основу свог пребивалишта, боравишта, мјеста регистрације, сједишта управе или било којег другог критерија сличне природе, а такође означава ту државу, њену административно-територијалну јединицу или локалну власт. Овај израз не укључује особу која у тој држави подлијеже опорезивању само на приход из извора у тој држави или само на имовину која се у њој налази.
- (2) Ако је према одредбама става 1. овог члана физичка особа резидент обје Уговорне државе, њен статус се одређује на слиједећи начин:
 - a) сматра се да је резидент само оне државе у којој има стално мјесто становања; ако има стално мјесто становања у обје државе, сматра се да је резидент само оне државе са којом

има тјешње особне и економске везе (средиште животних интереса);

- b) ако се не може одредити у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално мјесто становања, сматра се да је резидент државе у којој има уобичајено мјесто становања;
 - c) ако има уобичајено мјесто становања у обје државе или ни у једној од њих, сматра се резидентом државе чији је држављанин;
 - d) ако је држављанин обје државе или ни једне од њих, надлежни органи Уговорних држава ће ријешити питање заједничким договором.
- (2) Ако је у складу са одредбама става 1. овог члана, особа, осим физичке особе, резидент обје Уговорне државе, сматра се да је резидент Уговорне државе у којој се налази њено сједиште управе.

Члан 5.

Стална јединица

- (1) Израз "стална јединица", за потребе овог Споразума, означава стално мјесто пословања кроз које, у потпуности или дјелимично, предузеће обавља посао.
- (2) Израз "стална јединица" посебно подразумијева слиједеће:
- a) сједиште управе,
 - b) филијала,
 - c) пословница,
 - d) творница,
 - e) радионица, и
 - f) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго мјесто искориштавања природних богатстава.
- (3) Израз "стална јединица" такође укључује:
- a) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони пројекат или надзорне активности с тим у вези, али само ако такви радови, пројекат или активности трају више од девет мјесеци у оквиру било којег периода од дванаест мјесеци;
 - b) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља којег предузеће ангажује у те сврхе, али само уколико се дјелатности те природе наставе (за исти или повезани пројекат) у држави Уговорници за период или периоде у укупном трајању од три мјесеца у оквиру било којег периода од дванаест мјесеци.
- (4) Без обзира на претходне одредбе овог члана, израз "стална јединица" не подразумијева:
- a) употребу објеката искључиво у сврху складиштења или излагања добара или робе која припада предузећу;
 - b) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху складиштења или излагања;
 - c) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху прераде од стране другог предузећа;
 - d) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прикупљања информација за предузеће;
 - e) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху обављања неких других дјелатности за предузеће која су припремног или помоћног карактера;
 - f) одржавање сталног мјеста пословања искључиво у сврху комбинације дјелатности наведених у тач. а) до е) овог става, под условом да је укупна дјелатност која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.
- (5) Без обзира на одредбе ст. 1. и 2. овог члана, ако особа, осим заступника са самосталним статусом на кога се примјењује став б. овог члана, дјелује у име предузећа, поседује и уобичајено користи у држави Уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну јединицу у тој држави у односу на било које дјелатности које та особа обавља за предузеће, осим ако дјелатности те особе нису ограничене на дјелатности наведене у ставу 4. које, ако би се обављале преко сталног мјеста пословања, не би ово стално мјесто пословања чиниле сталном јединицом у складу с одредбама тог става.
- (6) Не сматра се да предузеће има сталну јединицу у држави Уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове

преко посредника, генералног комисионог заступника или другог посредника са самосталним статусом, уколико те особе дјелују у оквиру својих уобичајених пословних дјелатности.

- (7) Без обзира на претходне одредбе овог члана, осим у случајевима реосигурања, сматра се да осигуравајуће предузеће државе Уговорнице има сталну јединицу у другој држави Уговорници ако наплаћује премије осигурања на територији те друге државе Уговорнице или осигурава од ризика у тој другој држави посредством особе која није посредник са самосталним статусом на коју се примјењују одредбе члана 6.
- (8) Членица да компанија која је резидент Уговорне државе контролише или је под контролом компаније која је резидент друге Уговорне државе или која обавља пословање у тој држави (преко сталне јединице или на други начин) сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном јединицом друге компаније.

Члан 6.

Доходак од непокретне имовине

- (1) Доходак који оствари резидент државе Уговорнице од непокретне имовине (укључујући доходак од пољопривреде и шумарства) која се налази у другој држави Уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Израз "непокретна имовина" има значење у складу са законом државе Уговорнице у којој се односна имовина налази. Овај израз у сваком случају укључује имовину која припада непокретној имовини, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примјењују одредбе општег Закона о земљишној својини, плододуживање непокретне имовине и права на промјенљива или стална плаћања као накнаде за искориштавање или права на искориштавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови, авиони и цестовна возила не сматрају се непокретном имовином.
- (3) Одредбе става 1. овог члана примјењују се на доходак који се оствари непосредним кориштењем, изнајмљивањем или другим начином кориштења непокретне имовине.
- (4) Ако власништво над дионицама и другим правима компаније власнику таквих дионица или корпоративних права даје право на уживање непокретне имовине коју има компанија, доходак од тог непосредног кориштења, изнајмљивања или другог начина кориштења тог права на уживање може бити опорезовано у држави Уговорници у којој је смјештена та непокретна имовина.
- (5) Одредбе ст. 1, 3. и 4. овог члана примјењују се и на доходак од непокретне имовине предузећа, као и на доходак од непокретне имовине кориштене за извођење самосталних особних дјелатности.

Члан 7.

Добит од пословања

- (1) Добит предузећа државе Уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће не обавља пословање у другој држави Уговорници преко сталне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој Уговорној држави на поменути начин, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује у тој сталној јединици.
- (2) Зависно од одредаба става 3. овог члана, ако предузеће државе Уговорнице обавља пословање у другој држави Уговорници преко сталне јединице која се у њој налази, у свакој држави Уговорници се тој сталној јединици приписује добит коју би могла остварити да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним дјелатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем, чија је стална јединица.
- (3) При одређивању добити сталне јединице, признају се као одбичи трошкови који су направљени за потребе сталне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална јединица или на другом мјесту. Ипак, неће се признати као одбичи износи, ако их буде, плаћени (осим за надокнаду стварних трошкова) од стране сталне јединице главној канцеларији предузећа или било којој другој канцеларији истог, путем ауторских накнада, хонорара или других сличних исплата за кориштење патената или других права, или путем провизија за пружене посебне услуге или за управљање, или, осим у случају банкарског

предузећа, путем камата на зајам сталној јединици. Исто тако, неће се узимати у обзир при утврђивању добити сталне јединице, износи наметнути (осим за надокнаду стварних трошкова) од стране сталне јединице главној канцеларији предузећа или било којој другој канцеларији истог, путем ауторских накнада, хонорара или других других исплата за кориштење патената или других права, или путем провизије за пружене посебне услуге или за управљање, или, осим у случају банкарског предузећа, путем камате на зајам главној канцеларији предузећа или било којој другој канцеларији истог.

- (4) Уколико је уобичајено да се у држави Уговорници добит која се приписује сталној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа његовим дијеловима, став 2. овог члана не спречава ту државу Уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле, међутим, ће бити такав да резултат буде у складу са принципима из овог члана.
- (5) Сталној јединици не приписује се добит ако та стална јединица само купује добра или робу за предузеће.
- (6) За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако не постоји оправдан и довољан разлог да се поступи другачије.
- (7) Ако добит обухвата поједине приходе који су регулисани посебним члановима овог споразума, одредбе овог члана не утјечу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

Међународни саобраћај

- (1) Добит предузећа државе Уговорнице од кориштења бродова, авиона или цестовних возила у међународном саобраћају опорезује се само у тој држави Уговорници.
- (2) Одредбе става 1. овог члана примјењују се и на добит од учешћа у заједничком фондовима, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9.

Повезана предузећа

- (1) Ако:
 - a) предузеће државе Уговорнице учествује посредно или непосредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе Уговорнице, или
 - b) исте особе учествују посредно или непосредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе Уговорнице и предузећа друге државе Уговорнице,и ако се у оба случаја, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови разликују од услова који би били договорени између неовисних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезивати.
- (2) Ако држава Уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе Уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит онда добит коју би предузеће првспоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила неовисна предузећа, тада та друга држава врши одговарајуће корекције износа пореза који је у њој наплатив на ту добит. Приликом вршења те корекције, водит ће се рачуна о осталим одредбама овог споразума и, ако је потребно, надлежни органи држава Уговорница ће се међусобно консултирати.

Члан 10.

Дивиденде

- (1) Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе Уговорнице резиденту друге државе Уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Али, дивиденде се такође могу опорезивати и у држави Уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе Уговорнице, утврђени порез не може бити већи од:
 - a) 5 процената бруто износа дивиденди ако је стварни власник дивиденди компанија (осим партнерства) која поседује

директно најмање 25 процената имовине компаније која исплаћује дивиденде.

- b) 10 процената бруто износа дивиденди у свим осталим случајевима.

Надлежни органи држава Уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

- (3) Израз "дивиденде", у овом члану, означава доходак од дионица, дионице које се "уживају" или постоји право на њихово "уживање", дионице рудника, оснивачке дионице и друга права која нису потраживања дуга, учешће у добити, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од дионица у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.
- (4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе Уговорнице, обавља пословање у другој држави Уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне јединице која се налази у тој држави или у њој изводи особне дјелатности из сталног сједишта у њој смјештеног, а имовина у вези с којом се исплаћују дивиденде стварно припада сталној јединици или сталном сједишту. У том случају примјењују се, у зависности од случаја, одредбе члана 7. и члана 14.
- (5) Ако компанија која је резидент државе Уговорнице остварује добит или доходак из друге државе Уговорнице, та друга држава Уговорница не може завести порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако те дивиденде нису исплаћене резиденту те друге државе или ако имовина на основу које се дивиденде исплаћују стварно припадаја сталној јединици или сталном сједишту које се налази у тој другој држави, нити нерасподијељену добит компаније опорезовати порезом на нерасподијељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподијељена добит у потпуности или дијелмично састоје од добити или дохотка који су настали тој другој држави.

Члан 11.

Камата

- (1) Камата која настаје у држави Уговорници, а исплаћује се резиденту друге државе Уговорнице може се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Камате се такође могу опорезивати у држави Уговорници у којој настају и у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе Уговорнице, тако утврђени порез не може прелазити 10 процената бруто износа камате.
Надлежни органи држава Уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене овог ограничења.
- (3) Израз "камата" у овом члану означава приход од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су осигурана залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а посебно приход од државних вриједносних папира и приход од државних обвезница или других обвезница, укључујући премије и награде на такве вриједносне папире или обвезнице. Затезна камата се не сматра каматом у смислу овог члана.
- (4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе Уговорнице, обавља пословање у другој држави Уговорници у којој камата настаје, преко сталне јединице која се налази у тој држави или ако изводи у тој другој држави самосталне особне дјелатности из сталног сједишта које се налази у тој држави, а потраживање дуга на који се плаћа камата је стварно повезано са сталном јединицом или сталним сједиштем. У том случају примјењују се одредбе члана 7. или члана 14, у зависности од случаја.
- (5) Сматра се да камата настаје у држави Уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Ако особа која плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе Уговорнице, има у тој Уговорној држави сталну јединицу или стално сједиште са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална јединица или стално сједиште, сматра се да камата настаје у држави Уговорници у којој се налази стална јединица или стално сједиште.
- (6) Ако износ камате, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и треће особе, имајући у виду потраживање дуга за које се камата плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника у

одсутству таквог односа, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе Уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Члан 12.

Ауторске накнаде

- (1) Ауторске накнаде које настају у држави Уговорници, а исплаћују се резиденту друге државе Уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Ауторске накнаде се могу опорезивати и у држави Уговорници у којој настају, а у складу са законима те државе, али ако је стварни власник тих ауторских накнада резидент друге државе Уговорнице, тако заведен порез не може бити већи од 10 процената бруто износа ауторских накнада.
Надлежни органи држава Уговорница ће међусобним договором утврдити начин примјене овог ограничења.
- (3) Израз "ауторске накнаде", у овом члану означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за кориштење или за право кориштења ауторских права на књижевно, умјетничко или научно дјело, укључујући кинематографске филмове, затим патента, рачунарског програма, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или процеса или за обавијести које се тичу индустријског, комерцијалног или научног искуства.
- (4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе Уговорнице, обавља пословање у другој држави Уговорници у којој ауторске накнаде настају преко сталне јединице која се налази у тој другој Уговорној држави или тој другој држави изводи самосталне особне дјелатности из сталног сједишта које се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној јединици или сталном сједишту. У том случају примјењују се одредбе члана 7. и члана 14, у зависности од случаја.
- (5) Сматра се да ауторске накнаде настају у држави Уговорници када је исплатила резидент те државе. Ако се особа која плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе Уговорнице, има у држави Уговорници сталну јединицу или стално сједиште у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне јединице или сталног сједишта, сматра се да ауторске накнаде настају у држави Уговорници у којој се налази стална јединица или стално сједиште.
- (6) Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и треће особе, имајући у виду кориштење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примјењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају, преплаћени износ опорезује се у складу са законима сваке државе Уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог споразума.

Члан 13.

Приход од имовине

- (1) Приход који оствари резидент државе Уговорнице од отуђења непокретне имовине наведене у члану 6. овог споразума, а која се налази у другој држави Уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Приход од отуђења покретне имовине која представља дио имовине намијењене за пословање сталне јединице коју предузете државе Уговорнице има у другој држави Уговорници или покретне имовине која се односи на стално сједиште доступно резиденту државе Уговорнице у другој држави Уговорници у сврху извођења самосталних особних дјелатности, укључујући приходе од отуђења те сталне јединице (саме или са цијелим предузећем) или таквог сталног сједишта, може се опорезивати у тој другој држави.
- (3) Приход од отуђења бродова, авиона или цестовних возила у међународном саобраћају или покретне имовине која служи за кориштење таквих бродова, авиона или цестовних возила, опорезује се само у тој држави.
- (4) Приходи од отуђења дионица или других права компаније чија се имовина непосредно или посредно углавном састоји од

непокретне имовине у држави Уговорници могу бити опорезовани у тој држави.

- (5) Приходи од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезују се само у држави Уговорници чији је резидент особа која је отуђила имовину.

Члан 14.

Самосталне особне дјелатности

- (1) Доходак који оствари резидент државе Уговорнице од професионалних дјелатности или осталих самосталних дјелатности биће опорезив само у тој држави, уколико он нема стално сједиште редовно на располагању у другој Уговорној држави у сврху извођења својих дјелатности. Уколико има такво стално сједиште, приход се може опорезовати у тој другој држави али само до износа који се може приписати таквом сталном сједишту.
- (2) Израз "професионалне дјелатности", посебно укључују неовисне научне, књижевне, умјетничке, образовне и предавачке активности, ако и неовисне активности лијечника, правника, инжињера, архитеката, зубара и рачуновођа, ревизора и савјетника.

Члан 15.

Приход из радног односа

- (1) Зависно од одредаба чл. 16, 18, 19. и 21, плате, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе Уговорнице од рада опорезују се само у тој држави, осим ако се такав рад не обавља у другој држави Уговорници. Ако се рад обавља у другој држави Уговорници, таква примања се могу опорезивати у тој другој држави.
- (2) Без обзира на одредбе става 1. овог члана, примања која оствари резидент државе Уговорнице из радног односа у другој држави Уговорници опорезује се само у првспоменутој држави ако су испуњени слиједећи услови:
 - a) примаца борава у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у било ком периоду од дванаест мјесеци, а који почиње или се завршава у тој фискалној години;
 - b) примања се исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе;
 - c) примања не падају на терет сталне јединице или сталног сједишта које послодавац има у тој другој држави.
- (3) Без обзира на претходне одредбе овог члана, примања остварена из радног односа на броду, авиону или цестовном возилу које у међународном саобраћају користи предузете државе Уговорнице могу се опорезивати у тој држави.

Члан 16.

Накнаде директора

Накнаде директора и друга слична примања која оствари резидент државе Уговорнице у својству члана одбора директора компаније компаније која је резидент друге државе Уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

Умјетници и спортисти

- (1) Без обзира на одредбе чл. 14. и 15, доходак којег оствари резидент државе Уговорнице особним обављањем дјелатности извођача као што је позоришни, филмски, радио или телевизијски умјетник или музичар или спортиста у другој држави Уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
- (2) Ако доходак од особно обављених дјелатности извођача или спортисте, у том својству, не припада особно извођачу или спортисти него другој особи, било да је она резидент државе Уговорнице или не, тај се доходак, без обзира на одредбе чл. 7, 14. и 15, може опорезивати у држави Уговорници у којој су обављене дјелатности извођача или спортисте.

Члан 18.

Пензије

Зависно од одредаба става 2. члана 19, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе Уговорнице на основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.

Члан 19.

Услуге за потребе Владе

- (1) а) Плате, накнаде и друга слична примања, осим пензија, које плаћа држава Уговорница или њена административно-територијална јединица или локална власт физичкој особи за услуге учињене тој држави, административно-територијалној јединици или локалној власти, опорезују се само у тој држави.
- б) Међутим, те плате, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави Уговорници ако су услуге пружене у тој држави, а физичка особа је резидент те државе и:
 - држављанин је те државе, или
 - није постала држављанин те државе само због вршења услуга.
- (2) а) Свака пензија коју држава Уговорница плаћа непосредно или из фондова које је основала та држава Уговорница, њена административно-територијална јединица или локална власт, физичкој особи за услуге пружене тој држави, њеној административно-територијалној јединици или локалној власти, опорезује се само у тој држави.
- б) Међутим, та пензија се опорезује само у другој држави Уговорници ако је физичка особа резидент и држављанин те државе.
- (3) Одредбе чл. 15, 16, 17. и 18. овог споразума примјењују се на плате, накнаде и друга слична примања и пензије које се плаћају у вези са услугама пруженим у вези с пословањем које обавља држава Уговорница, њена административно-територијална јединица или локална власт.

Члан 20.

Студенти

Исплате које студент или особа на стручној обуци, која јесте, или је непосредно прије одласка у државу Уговорницу била резидент друге државе Уговорнице, а борави у првспоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, прими у сврху издржавања, образовања или обучавања неће се опорезивати у тој држави ако су та средства из извора изван те државе.

Члан 21.

Професори и наставници

- (1) Особа која одлази у државу Уговорницу у сврху предавања или извођења истраживања на универзитету, колеџу или другој признатој образовној институцији у тој држави и која јесте или је непосредно прије тог одласка била резидент друге државе Уговорнице, ће бити изузета од опорезивања у првспоменутој држави Уговорници за надокнаде за такво предавање или истраживање за период који не прелази двије године од датума њене прве посјете у ту сврху, ако је таква надокнада коју он оствари из извора ван те државе.
- (2) Одредбе става 1. овог члана се неће примјенити на приход од истраживања ако је оно обављено не у јавном интересу, већ преваходно, за приватно корист одређене лица или особа.

Члан 22.

Остали доходак

- (1) Поједини доходи резидената државе Уговорнице, без обзира на то гдје настају, који нису регулирани у претходним члановима овог споразума опорезују се само у тој држави.
- (2) Одредбе става 1. овог члана на примјењују се на доходак, осим на доходак од непокретне имовине дефинисане у ставу 2. члана 6, ако прималац дохотка, резидент државе Уговорнице, обавља пословање у другој уговорној држави преко сталне јединице која се у њој налази или изводи самосталне особне дјелатности из сталног сједишта које се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са том сталном јединицом или сталним сједиштем. У том случају примјењују се одредбе чл. 7. и 14, у зависности од случаја.

Члан 23.

Имовина

- (1) Имовина која се састоји од непокретне имовине наведене у члану 6. овог споразума, коју поседује резидент државе Уговорнице и која се налази у другој држави Уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

- (2) Имовина која се састоји од покретне имовине која представља дио имовине намијењене пословању сталне јединице коју предузеће државе Уговорнице има у другој држави Уговорници, или која се састоји од покретне имовине сталног сједишта доступног резиденту државе Уговорнице у другој држави Уговорници у сврху извођења самосталних особних дјелатности, се може опорезивати у тој другој држави.
- (3) Имовина која се састоји од бродова, авиона и цестовних возила, које предузеће државе Уговорнице користи у међународном саобраћају, као и покретне имовине која служи за кориштење таквих бродова, авиона и цестовних возила опорезује се само у тој држави.
- (4) Имовина која се састоји од дионица или других права компаније, чија се имовина непосредно или посредно углавном састоји од непокретне имовине смјештене у држави Уговорници може бити опорезована у тој држави.
- (5) Сви остали дијелови имовине резидената државе Уговорнице опорезују се само у тој држави.

Члан 24.

Отклањање двоструког опорезивања

- (1) Ако резидент државе Уговорнице остварује доходак или поседује имовину који, у складу са одредбама овог споразума, могу бити опорезивани у другој држави Уговорници, онда ће првспоменута држава одобрити:
 - а) одбитак од пореза на доходак тог резидента износ једнак износу пореза на доходак који је плаћен у тој другој држави;
 - б) одбитак од пореза на имовину тог резидента износ једнак износу пореза на имовину који је плаћен у тој другој држави.Овакав одбитак неће прелазити, у било којем од ова два случаја, онај дио пореза на доходак или имовину, обрачунатих прије одбитка, а који је одговарајући, у зависности од случаја, дохотку или имовини који могу бити опорезивани у тој другој држави.
- (2) Ако је, у складу са било којом одредбом овог споразума, доходак остварен или имовина посједована од стране резидента државе Уговорнице изузета од плаћања пореза у тој држави, та држава може и поред тога, приликом обрачуна износа пореза на преостали доходак или имовину тог резидента, узети у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 25.

Једнак третман

- (1) Држављани државе Уговорнице не подлијежу у другој држави Уговорници опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем које је другачије или теже од опорезивања или захтјева у вези са опорезивањем којима држављани друге државе у истим условима, а посебно у односу на боравиште, подлијежу или могу подлијегати.
- (2) Опорезивање сталне јединице коју предузеће државе Уговорнице има у другој држави Уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обавља исте дјелатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу Уговорницу да резидентима друге државе Уговорнице одобрава особне накнаде, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због друштвеног статуса или породичних обавеза а које одобрава својим резидентима.
- (3) Осим ако се не примјењују став 1. члана 9, став 6. члана 11, или став 6. члана 12, камата, ауторске накнаде и друге исплате предузећа државе Уговорнице резиденту друге државе Уговорнице, ради одређивања опорезивних добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су исплаћене резиденту првспоменуте државе. Слично, било који дугови предузећа државе Уговорнице према резиденту друге државе Уговорнице, ради одређивања опорезивне имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени према резиденту првспоменуте државе.
- (4) Предузећа државе Уговорнице чију имовину потпуно или дјелимично поседују или контролишу, директно или индиректно, један или више резидената друге државе Уговорнице, у првспоменутој држави не подлијежу опорезивању или захтјеву у вези са опорезивањем, које је другачије или теже од опорезивања и захтјева у вези са опорезивањем коме друга слична предузећа првспоменуте државе подлијежу или могу подлијегати.

Члан 26.

Поступак заједничког споразумјевања

- (1) Ако особа сматра да мјере једне или обје државе Уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезована у складу са одредбама овог споразума, она може, без обзира на правна средства предвиђена домаћим законима тих држава, изложити свој случај надлежном органу државе Уговорнице чији она резидент или, ако његов случај потпада под одредбе става 1. члана 25, надлежном органу државе Уговорнице чији је држављанин. Случај се мора изнијети у року од три године од када је први пут примљена обавијест о акцији која је резултирала опорезивањем које није у складу са одредбама овог споразума.
- (2) Надлежни орган ће, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до одговарајућег рјешења, настојати да ријешити случај међусобним договором са надлежним органом друге државе Уговорнице у циљу избегавања опорезивања које није у складу са одредбама овог споразума. Сваки постигнути договор се примјењује без обзира на временска ограничења у домаћем Закону држава Уговорница.
- (3) Надлежни органи држава Уговорница настојат ће међусобним договором отклонити тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примјени овог споразума. Они се могу и савјетовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим споразумом.
- (4) Надлежни органи држава Уговорница могу међусобно комуницирати директно или путем заједничке комисије која се састоји од тих надлежних органа или њихових представника, у сврху постизања договора у смислу претходних ставова.

Члан 27.

Размјена информација

- (1) Надлежни органи држава Уговорница размјењују информације потребне за примјену одредаба овог споразума или домаћег закона који се односи на порезе било које врсте и описа наметнуте у име државе Уговорнице, или њене административно-територијалне јединице или локалне власти, уколико опорезивање предвиђено тим законима није у супротности са овим споразумом. Размјена информација није ограничена чл. 1. и 2 овог споразума. Свака информација примљена од државе Уговорнице сматра се тајном на исти начин као и информација добијена у складу са домаћим законом те државе и може се саопштити само особама или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за процјену или наплату, спровођење или кривично гоњење, или утврђивање жалби у односу на порезе о којима се говори у првој реченици. Такве особе или органи ће користити информације само у те сврхе. Они могу саопштити те информације током поступку у државном суду или у судским одлукама.
- (2) Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе Уговорнице да:
 - a) подузима управне мјере супротне законима или управној пракси те или друге државе Уговорнице;
 - b) даје информације које се на могу добити у складу са законима или у управном поступку те или друге државе Уговорнице;

- c) даје информације које откривају било коју трговинску, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или трговински поступак или информацију чије би саопштавање било супротно јавном поретку.

Члан 28.

Чланови дипломатских и конзуларних представништва

Одредбе овог споразума не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзуларних представништва по општим правилима међународног права или одредаба посебних споразума.

Члан 29.

Ступање на снагу

- (1) Овај споразум ступа на снагу на датум писмених обавијести о истом упућених дипломатским каналима, у којима се потврђује завршетак у државама Уговорницама процедура законски предвиђених да би овај споразум ступио на снагу, а његове одредбе примјењивале се:
 - a) на порезе задржане на извору, на приход стечен на дан или након првог јануара прве календарске године након оне у којој је овај споразум ступио на снагу.
 - b) на остале порезе на приход и порезе на имовину, на порезе који се могу наметнути за било коју фискалну годину која почиње на дан или након првог јануара прве календарске године након оне у којој је овај споразум ступио на снагу.

Члан 30.

Престанак важења

- (1) Овај споразум остаје на снази све док га не раскине једна од држава Уговорница. Свака држава Уговорница може раскинути Споразум, дипломатским каналима, давањем писмене обавијести о раскидању најмање шест мјесеци прије краја било које календарске године након периода од пет година од датума ступања на снагу Споразума. У том случају Споразум се престаје примјењивати на:
 - a) на порезе задржане на извору, на приход стечен на дан или након првог јануара прве календарске године након године када је обавијест о престанку важења издата;
 - b) на остале порезе на приход и порезе на имовину, на порезе који се намећу за било коју фискалну годину која почиње на дан или након првог јануара прве календарске године након оне у којој је обавијест о престанку важења издата.

У потврду чега су доље потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај споразум.

Сачињено 8. децембра 2003 године, у два оригинална примјерка молдавском, српском/босанском/хрватском и енглеском језику, са оба оригинала подједнако аутентична. У случају различитог тумачења или примјене одредаба овог споразума, енглески текст је мјеродаван.

За Босну и Херцеговину
мр. **Љерка Марић**, с.р.

За Републику Молдавију
Zinaida Greciani, с.р.

Члан 3.

Ова одлука ће бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-011-1519-9/04
7. октобра 2004. године
Сарајево

Предсједавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, с.р.

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I SAVJETA MINISTARA SRBIJE I CRNE GORE O USLOVIMA PUTOVANJA DRŽAVLJANA DVIJE DRŽAVE

Član 1.

Shodno saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 71/04 od 16.jula 2004.godine) ratificira se Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljana dviju država, potpisan u Sarajevu 13.novembra 2003. godine na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku, te službenom jeziku Srbije i Crne Gore - srpskom jeziku.

Član 2.

Tekst sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I SAVJETA MINISTARA SRBIJE I CRNE GORE O USLOVIMA PUTOVANJA DRŽAVLJANA DVIJE DRŽAVE

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Savjet ministara Srbije i Crne Gore (u daljem tekstu: "strane ugovornice"), rukovodeći se željom da međusobno olakšaju putovanja državljana obje države, dogovorile su se o slijedećem.

Član 1.

Državljeni država strana ugovornica mogu ulaziti na teritoriju države druge strane ugovornice sa ličnom kartom ili putnom ispravom, bez vize, na svim graničnim prijelazima otvorenim za međunarodni saobraćaj i u njoj boraviti do 90 dana od dana ulaska.

Državljeni države jedne strane ugovornice koji se nalaze na teritoriju države druge strane ugovornice i namjeravaju da borave duže od 90 dana, dužni su da podnesu zahtjev za regulisanje boravka na način predviđen zakonodavstvom te strane ugovornice.

Član 2.

U smislu nacionalnog zakonodavstva, važeće putne isprave za državljane Bosne i Hercegovine su: pasoš, zajednički pasoš, diplomatski pasoš, službeni pasoš, putni list i pomorska knjižica, kao i putne isprave koje se izdaju na osnovu međunarodnog ugovora.

U smislu nacionalnog zakonodavstva, važeće putne isprave za državljane Srbije i Crne Gore su: pasoš, zajednički pasoš, diplomatski pasoš, službeni pasoš, putni list i pomorska knjižica, kao i putne isprave koje se izdaju na osnovu međunarodnog ugovora.

Član 3.

Strane ugovornice će diplomatskim putem blagovremeno obavještavati jedna drugu o izmjenama uslova ulaska, boravka i izlaska državljana država strana ugovornica.

Član 4.

Državljeni države jedne strane ugovornice su dužni da se za vrijeme boravka na teritoriju države druge strane ugovornice pridržavaju njenih zakona i drugih propisa.

Član 5.

Svaka strana ugovornica u skladu sa svojim zakonodavstvom zadržava pravo da uskrati ulazak ili otkáže boravak na svojoj teritoriji državljanima države druge strane ugovornice.

Član 6.

Državljeni države jedne strane ugovornice koji ostanu bez važeće putne isprave ili lične karte na teritoriju države druge strane ugovornice, mogu napustiti njenu teritoriju sa putnom ispravom izdatom od strane diplomatsko-konzularnog predstavništva svoje države, u skladu sa procedurom koju predviđa nacionalno zakonodavstvo.

Član 7.

Svaka strana ugovornica može iz razloga predviđenih zakonom država ugovornica, kao i iz razloga bezbjednosti i zaštite zdravlja privremeno obustaviti, u potpunosti ili djelimično, primjenu odredaba Sporazuma, o čemu će bez odlaganja diplomatskim putem obavijestiti drugu stranu ugovornicu.

Član 8.

U slučaju izmjene važećih ili uvođenja novih vrsta putnih isprava, strane ugovornice će diplomatskim putem dostaviti obrasce i obavijestiti o uslovima njihovog korištenja, najkasnije 30 dana prije početka njihove upotrebe.

Član 9.

Sporazum je zaključen na neodređeno vrijeme. Svaka strana ugovornica može otkazati Sporazum uz prethodno obavještenje diplomatskim putem druge strane ugovornice. Važenje Sporazuma prestaje po isteku 30 dana od dana prijema obavijesti.

Član 10.

Sporazum podliježe ratifikaciji u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom svake strane ugovornice i stupa na snagu po isteku 30 dana od dana razmjene nota.

Ovaj sporazum se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja.

Sačinjeno u Sarajevu, 13. novembra 2003. godine, na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i srpskom jeziku u dva istovjetna primjerka, koji su jednako vjerodostojni.

Za Vijeće ministara
Bosne i Hercegovine
ministar vanjskih poslova
Mladen Ivanić, s.r.

Za Savjet ministara
Srbije i Crne Gore
ministar spoljnih poslova
Goran Svilanović, s.r.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-1367-10/04.
1. septembra 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, s.r.

Na temelju članka V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 54.sjednici, održanoj 1. rujna 2004. godine, donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I SAVJETA MINISTARA SRBIJE I CRNE GORE O UVJETIMA PUTOVANJA DRŽAVLJANA DVIJE DRŽAVE

Članak 1.

Shodno suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 71/04 od 16.srpnja 2004.godine) ratificira se Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uvjetima putovanja državljana dviju država, potpisan u Sarajevu 13.studenog 2003. godine na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku te službenom jeziku Srbije i Crne Gore - srpskom jeziku.

Članak 2.

Tekst sporazuma glasi

SPORAZUM

IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I SAVJETA MINISTARA SRBIJE I CRNE GORE O UVJETIMA PUTOVANJA DRŽAVLJANA DVIJE DRŽAVE

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine Srbije i Crne Gore i Savjet ministara Srbije i Crne Gore (u daljnjem tekstu: ugovorne stranke), rukovodeći se željom da međusobno olakšaju putovanja državljana obje države, dogovorile su se o slijedećem.

Članak 1.

Državljeni države jedne ugovorne stranke mogu bez vize ulaziti na teritorij države druge ugovorne stranke sa osobnom iskaznicom ili putovnicom, na svim graničnim prijelazima otvorenim za međunarodni promet i u njoj boraviti do 90 dana.

Državljeni države jedne ugovorne stranke koji se nalaze na teritoriju države druge ugovorne stranke i namjeravaju boraviti duže od 90 dana, dužni su podnijeti zahtjev za reguliranje boravka na način predviđen zakonodavstvom te ugovorne stranke.

Članak 2.

U smislu nacionalnog zakonodavstva, važeće putne isprave za državljane Bosne i Hercegovine su: putovnica, zajednička putovnica, diplomatska putovnica, službena putovnica, putni list i pomorska knjižica, kao i putne isprave koje se izdaju na osnovu međunarodnog ugovora.

U smislu nacionalnog zakonodavstva, važeće putne isprave za državljane Srbije i Crne Gore su: pasoš, zajednički pasoš, diplomatski pasoš, službeni pasoš, putni list i pomorska knjižica, kao i putne isprave koje se izdaju na osnovu međunarodnog ugovora.

Članak 3.

Ugovorne stranke će, diplomatskim putem pravovremeno izvještavati jedna drugu o izmjenama uvjeta ulaska, boravka i izlaska državljana država ugovornih stranki.

Članak 4.

Državljeni države jedne ugovorne stranke dužni su za vrijeme boravka na teritoriju države druge ugovorne stranke pridržavati se njenih zakona i drugih propisa.

Članak 5.

Svaka ugovorna stranka, sukladno svom zakonodavstvu, zadržava pravo uskratiti ulazak ili otkazati boravak na svom teritoriju državljanima države druge ugovorne stranke.

Članak 6.

Državljeni države jedne ugovorne stranke koji ostanu bez važeće putne isprave ili osobne iskaznice na teritoriju države druge ugovorne stranke, mogu napustiti njen teritorij sa putnom ispravom izdatom od strane diplomatsko-konzularnog predstavnništva svoje države, sukladno proceduri koju predviđa nacionalno zakonodavstvo.

Članak 7.

Svaka ugovorna stranka može, iz razloga predviđenih unutarnjim zakonom ugovornih stranki, kao i iz razloga sigurnosti i zaštite zdravlja, privremeno obustaviti, u potpunosti ili djelimično, primjenu odredbi Sporazuma, o čemu će bez odlaganja diplomatskim putem obavijestiti drugu ugovornu stranku.

Članak 8.

U slučaju izmjene važećih ili uvođenja novih vrsta putnih isprava, ugovorne stranke, diplomatskim putem će dostaviti obrasce i obavijestiti o uvjetima njihovog korištenja, najkasnije 30 dana prije početka njihove uporabe.

Članak 9.

Sporazum je zaključen na neodređeno vrijeme. Svaka ugovorna stranka može otkazati Sporazum uz prethodnu obavjest diplomatskim putem druge ugovorne stranke. Važnost Sporazuma prestaje po isteku 30 dana od dana prijema obavijesti.

Članak 10.

Sporazum podliježe ratifikaciji sukladno nacionalnom zakonodavstvu svake ugovorne stranke i stupa na snagu istekom 30 dana od dana razmjene nota.

Ovaj sporazum se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja.

Sačinjeno u Sarajevu, 13. studenog 2003. godine, na službenim jezicima Bosne i Hercegovine - hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i na srpskom jeziku u dva istovjetna primjerka, koji su jednako vjerodostojni.

Za Vijeće ministara
Bosne i Hercegovine
ministar vanjskih poslova
Mladen Ivanić, v.r.

Za Savjet ministara
Srbije i Crne Gore
ministar spoljnih poslova
Goran Svilanović, v.r.

Članak 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Број 01-1367-10/04
1. rujna 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, v.r.

На основу члана V 3. д) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине је на 54.сједници, одржаној 1. септембра 2004. године донијело

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЈЕТА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И САВЈЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О УСЛОВИМА ПУТОВАЊА ДРЖАВЉАНА ДВИЈЕ ДРЖАВЕ

Члан 1.

Сходно сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 71/04 од 16.јула 2004.године) ратификује се Споразум између Савјета министара Босне и Херцеговине и Савјета министара Србије и Црне Горе о условима путовања држављана двију држава, потписан у Сарајеву 13.новембра 2003. године на српском, босанском и хрватском језику, те службеном језику Србије и Црне Горе - српском језику.

Члан 2.

Текст споразума гласи

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ САВЈЕТА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И САВЈЕТА МИНИСТРА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О УСЛОВИМА ПУТОВАЊА ДРЖАВЉАНА ДВИЈЕ ДРЖАВЕ

Савјет министара Босне и Херцеговине и Савјет министара Србије и Црне Горе (у даљем тексту: стране уговорнице), руководећи се жељом да међусобно олакшају путовања држављана обје државе, договориле су се о следећем.

Члан 1.

Држављани државе једне стране уговорнице могу улазити на територију државе друге стране уговорнице са личном картом или путном исправом, без визе, на свим граничним прелазима отвореним за међународни саобраћај и у њој боравити до 90 дана од дана уласка.

Држављани државе једне стране уговорнице који се налазе на територији државе друге стране уговорнице и намјеравају да бораве дуже од 90 дана, дужни су да поднесу захтјев за регулисање боравка на начин предвиђен законодавством те стране уговорнице.

Члан 2.

У смислу националног законодавства, важеће путне исправе за држављане Босне и Херцеговине су: пасош, заједнички пасош, дипломатски пасош, службени пасош, путни лист и поморска књижица, као и путне исправе које се издају на основу међународног уговора.

У смислу националног законодавства, важеће путне исправе за држављане Србије и Црне Горе су: пасош, заједнички пасош, дипломатски пасош, службени пасош, путни лист и поморска књижица, као и путне исправе које се издају на основу међународног уговора.

Члан 3.

Стране уговорнице ће дипломатским путем благовремено обавјештавати једна другу о измјенама услова уласка, боравка и изласка држављана држава страна уговорница.

Члан 4.

Држављани државе једне стране уговорнице су дужни да се за вријеме боравка на територији државе друге стране уговорнице придржавају њених закона и других прописа.

Члан 5.

Свака страна уговорница у складу са својим законодавством задржава право да ускрати улазак или откаже боравак на својој територији држављанима државе друге стране уговорнице.

Члан 6.

Држављани државе једне стране уговорнице који остану без важеће путне исправе или личне карте на територији државе друге стране уговорнице, могу напустити њену територију са путном исправом издатом од стране дипломатско-конзуларног представништва своје државе, у складу са процедуром коју предвиђа национално законодавство.

Члан 7.

Свака страна уговорница може из разлога предвиђених законом држава уговорница, као и из разлога безбједности и заштите здравља привремено обуставити, у потпуности или дјелимично, примјену одредби Споразума, о чему ће без одлагања дипломатским путем обавјестити другу страну уговорницу.

Члан 8.

У случају измјене важећих или увођења нових врста путних исправа, стране уговорнице ће дипломатским путем доставити образце и обавјестити о условима њиховог коришћења, најкасније 30 дана прије почетка њихове употребе.

Члан 9.

Споразум је закључен на неодређено вријеме.
Свака страна уговорница може отказати Споразум уз претходно обавјештење дипломатским путем друге стране уговорнице.
Важење Споразума престаје по истеку 30 дана од дана пријема обавјештења.

Члан 10.

Споразум подлијеже ратификацији у складу са националним законодавством сваке стране уговорнице и ступа на снагу по истеку 30 дана од дана размјене нота.

Овај споразум привремено се примјењује од дана потписувања.
Сачињено у Сарајеву, 13. новембра 2003. године, на службеним језицима Босне и Херцеговине - српском, босанском и хрватском језику и на српском језику у два истоветна примјерка, који су једнако вјеродостојни.

За Савјет министара
Босне и Херцеговине
министар иностраних послова
Младен Иванић, с.р.

За Савјет министара
Србије и Црне Горе
министар спољних послова
Горан Свилановић, с.р.

Члан 3.

Ова одлука ће бити објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-1367-10/04.
1. септембра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, с.р.

64

Na osnovu člana V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 58. sjednici, održanoj 13. oktobra 2004. godine donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Član 1.

Shodno saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 106/04. od 27. septembra 2004. godine), ratificira se Sporazum o izmjenama Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save, potpisan u Ljubljani, 2. aprila 2004. godine na engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u prijevodu glasi

SPORAZUM

O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Bosna i Hercegovina, Republika Hrvatska, Republika Slovenija i Srbija i Crna Gora, (u daljem tekstu: Strane) imajući u vidu potrebu za izmjenom člana 33. stav 1. Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save, kao i člana 14. stav 1. Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save, koji su potpisani u Kranjskoj Gori 3. decembra 2002. godine, saglasile su se o sljedećem:

Član 1.

Član 33. stav 1. Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save mijenja se i glasi:
"Vlada Republike Slovenije će biti depozitar ovog Sporazuma."

Član 2.

Član 14. stav 1. Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save mijenja se i glasi:
"Vlada Republike Slovenije će biti depozitar ovog Protokola."

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-1662-6/04
13. oktobra 2004. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, s. r.

Član 3.

1. Ovaj sporazum sklapa se na neodređeno vrijeme.
2. Ovaj sporazum podliježe potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju.
3. Isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju će biti što prije dostavljene Depozitaru utvrđenom u čl. 1. i 2. ovog sporazuma. Depozitar će obavijestiti Strane o datumu polaganja svake isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju.
4. Ovaj sporazum stupa na snagu tridesetog dana nakon dana deponovanja četvrte isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju, s tim da ne može stupiti na snagu prije stupanja na snagu Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save. Depozitar će obavijestiti Strane o datumu stupanja na snagu ovog sporazuma.
5. Ovaj sporazum privremeno se primjenjuje od dana potpisivanja.
Sačinjeno u Ljubljani, 2. aprila 2004. godine u četiri originala na engleskom jeziku, od kojih po jedan zadržava svaka Strana.

Za Bosnu i Hercegovinu
Mladen Bosić, s.r.

Za Republiku Hrvatsku
Spomenka Cek, s.r.

Za Srbiju i Crnu Goru
Zdravko Tuvić, s.r.

Za Republiku Sloveniju
Samuel Žbogar, s.r.

Temeljem članka V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 58. sjednici, održanoj 13. listopada 2004. godine donijelo

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Članak 1.

Sukladno suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 106/04 od 27. rujna 2004. godine) ratificira se Sporazum o izmjenama Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save, potpisan u Ljubljani, 2. travnja 2004. godine na engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Sporazuma u prijevodu glasi

SPORAZUM

O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Bosna i Hercegovina, Republika Hrvatska, Republika Slovenija i Srbija i Crna Gora, (u daljnjem tekstu: Stranke) imajući u vidu potrebu izmjene članka 33. stavak 1. Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save, kao i članka 14. stavak 1. Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save, koji su potpisani u Kranjskoj Gori 3. prosinca 2002. godine,

suglasile su se o sljedećem

Članak 1.

Članak 33. stavak 1. Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save mijenja se i glasi:

"Vlada Republike Slovenije bit će depozitar ovog Sporazuma."

Članak 2.

Članak 14. stavak 1. Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save mijenja se i glasi:

"Vlada Republike Slovenije bit će depozitar ovog Protokola."

Članak 3.

1. Ovaj Sporazum sklapa se na neodređeno vrijeme.
2. Ovaj Sporazum podliježe potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju.
3. Isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju bit će što prije dostavljene Depozitaru utvrđenom u članku 1. i 2. ovog Sporazuma. Depozitar će obavijestiti Stranke o datumu polaganja svake isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju.
4. Ovaj Sporazum stupa na snagu tridesetog dana nakon dana deponovanja četvrte isprave o potvrđivanju, prihvatu ili odobrenju, s tim da ne može stupiti na snagu prije stupanja na snagu Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save. Depozitar će obavijestiti Stranke o datumu stupanja na snagu ovog Sporazuma.
5. Ovaj Sporazum privremeno se primjenjuje od dana potpisivanja.

Sačinjeno u Ljubljani, 2. travnja 2004. godine, u četiri originala na engleskom jeziku, od kojih po jedan zadržava svaka Stranka.

Za Bosnu i Hercegovinu
Mladen Bosić, v. r.

Za Republiku Hrvatsku
Spomenka Cek, v. r.

Za Srbiju i Crnu Goru
Zdravko Tuviić, v. r.

Za Republiku Sloveniju
Samuel Žbogar, v. r.

Članak 3.

Ova će Odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-011-1662-6/04
13. listopada 2004. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, v. r.

Na osnovu člana V. 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 58. sjednici, održanoj 13. oktobra 2004. godine, donijelo

ОДЛУКУ

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Члан 1.

Сходно сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 106/04. од 27. септембра 2004. године), ратификује се Споразум о измјенама Оквирног споразума о сливу ријеке Саве и Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве, потписан у Љубљани, 2. априла 2004. године на енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у преводу гласи

SPORAZUM

O IZMJENAMA OKVIRNOG SPORAZUMA O SLIVU RIJEKE SAVE I PROTOKOLA O REŽIMU PLOVIDBE UZ OKVIRNI SPORAZUM O SLIVU RIJEKE SAVE

Bosna i Hercegovina, Republika Hrvatska, Republika Slovenija i Srbija i Crna Gora, (u daljnjem tekstu: Stranke)

imajući u vidu potrebu za izmjenom člana 33. stav 1. Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save, kao i člana 14. stav 1. Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save, koji su potpisani u Krañjskoj Gori 3. decembra 2002. godine,

saгласиле су се о сљедећем

Члан 1.

Члан 33. став 1. Оквирног споразума о сливу ријеке Саве мијења се и гласи:

"Влада Републике Словеније биће депозитар овог споразума."

Члан 2.

Члан 14. став 1. Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве мијења се и гласи:

"Влада Републике Словеније биће депозитар овог Протокола."

Члан 3.

1. Овај споразум склапа се на неодређено вријеме.
2. Овај споразум подлијеже потврђивању, прихвату или одобрењу.
3. Исправе о потврђивању, прихвату или одобрењу ће бити што прије достављене Депозитару утврђеном у чл. 1. и 2. овог споразума. Депозитар ће обавијестити Стране о датуму полагања сваке исправе о потврђивању, прихвату или одобрењу.

- Овај споразум ступа на снагу тридесетог дана након дана депоновања четврте исправе о потврђивању, прихвату или одобрењу, с тим да не може ступити на снагу прије ступања на снагу Оквирног споразума о сливу ријеке Саве. Депозитар ће обавијестити Стране о датуму ступања на снагу овог споразума.
- Овај споразум привремено се примјењује од дана потписивања.

- Сачињено у Љубљани, 02. априла 2004. године у четири оригинала на енглеском језику, од којих по један задржава свака Страна.
За Босну и Херцеговину
Младен Босић , с.р.	За Републику Хрватску
Споменка Цек , с.р.
За Србију и Црну Гору
Здравко Тувић , с.р.	За Републику Словенију
Самуел Жбогар , с.р.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ" на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 01-011-1662-6/04
13. октобра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, с.р.

65

На основу члана V 3. d) Устава Босне и Херцеговине, Предсједништво Босне и Херцеговине, на 58. сједници одржаној 13. октобра 2004. године, донијело је

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O FINANSIJSKOJ SARADNJI ZA 2002. GODINU

Члан 1.

Shodno saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 104/04 od 27. septembra 2004.godine) ratifikuje se Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finansijskoj saradnji za 2002. godinu, potpisan u Sarajevu 6.aprila 2004. godine na bosanskom i njemačkom jeziku.

Члан 2.

Текст Споразума гласи

SPORAZUM

IZMEĐU VLADE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O FINANSIJSKOJ SARADNJI 2002.

Vlada Bosne i Hercegovine

i
Vlada Savezne Republike Njemačke

u duhu postojećih prijateljskih odnosa između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke, u želji da se učvrste i prodube ovi prijateljski odnosi putem partnerske finansijske saradnje,

svjesni da je očuvanje tih odnosa temelj ovog sporazuma,

u namjeri da doprinesu socijalnom i privrednom razvoju u Bosni i Hercegovini,

pozivajući se na memorandum o razgovorima održanim 5.

jula 2002. godine između delegacije Saveznog ministarstva privredne saradnje i razvoja Savezne Republike Njemačke i Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine kao i delegacija vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske o usaglašavanju i pripremi saradnje za podsticanje razvoja u 2002. godini -
sporazumjele su se kao što slijedi

Члан 1.

(1) Vlada Savezne Republike Njemačke omogućava Vladi Bosne i Hercegovine ili drugim primaocima, koje obje vlade treba zajedno da izaberu, primanje slijedećih iznosa od Kreditne banke za obnovu u Frankfurtu na Majni (Kreditanstalt für Wiederaufbau, Frankfurt am Main):

- zajmova u ukupnom iznosu do 5.000.000 EUR (slovima: pet miliona eura) za projekt "Program za finansiranje projekata gradskog vodosnabdijevanja i zbrinjavanja otpadnih voda", ukoliko se nakon ispitivanja utvrdi da ovaj projekt zaslužuje podsticanje;
- doprinosu za finansiranje potrebnih pratećih mjera za sprovođenje i brigu o projektu iz tačke 1. u visini do 1.000.000 EUR (slovima: jedan milion eura);

3. doprinosu za finansiranje projekta "Kreditni program za krizne regije" u ukupnom iznosu do 4.500.000 EUR (slovima: četiri miliona petsto hiljada eura); Kreditna banka za obnovu će doprinosima za finansiranje upravljati kao fiducijar. Vraćena sredstva iz kreditnog programa mogu se kao revolving kredit isto tako koristiti za sprovođenje programa. O definitivnom korištenju sredstava iz programa će se sporazumno odlučiti pravovremeno prije dovršavanja projekta.

- Projekt iz stava 1. tač. 1. i 2. ovog člana se može uz saglasnost Vlade Savezne Republike Njemačke i Vlade Bosne i Hercegovine zamijeniti drugim projektima.
- Ukoliko Vlada Savezne Republike Njemačke kasnije omogući Vladi Bosne i Hercegovine da od Kreditne banke za obnovu primi (daljnje) zajmове ili doprinose za finansiranje pripreme projekta iz stava 1. tačka 1. ovog člana ili (dodatne) doprinose za finansiranje potrebnih pratećih mjera za sprovođenje i brigu o projektu iz stava 1. tačka 1. ovog člana, primjenjuje se ovaj sporazum.
- Doprinosi za finansiranje pratećih mjera prema stavu 1. tačka 2. ovog člana pretvaraju se u zajmове ukoliko se ne koriste za takve mjere.

Члан 2.

- Korištenje iznosa iz člana 1, uslovi, pod kojima se oni stavljaju na raspolaganje, te postupak davanja naloga utvrđuju se ugovorima koje trebaju sklopiti Kreditna banka za obnovu i primaoci zajmova i doprinosa za finansiranje a koji podliježu važećim pravnim propisima u Saveznoj Republici Njemačkoj.
- Iznosi iz člana 1. stav 1. tač. 1. i 2. neće biti odobreni ukoliko se u roku od osam godina od godine odobrenja ne sklope odgovarajući ugovori o zajmu i o finansiranju. Rok za ove iznose ističe 31. decembra 2010. godine.
- Iznosi iz člana 1. stav 1. tačka 3. biće obezbijeden iz posebnih sredstava koja moraju biti isplaćena do 31. decembra 2002. godine. Zbog toga će Vlada Savezne Republike Njemačke, preko Kreditne banke za obnovu, zajedno sa izabranim primaocima pravovremeno unaprijed provjeriti u kojoj mjeri će biti moguće da se to ostvari. Za iznos sredstava za koji

eventualno nije sigurno da će još biti povučen do tog datuma više ne važi obećanje dato 5. jula 2002. godine.

- (4) Vlada Bosne i Hercegovine će, ukoliko sama nije primalac zajma iz člana 1. stav 1. tačka 1, Kreditnoj banci za obnovu garantirati sva plaćanja u eurima i time ispuniti sve obaveze zajmoprimaca na temelju ugovora koje treba sklopiti prema stavu 1. ovog člana.
- (5) Vlada Bosne i Hercegovine će, ukoliko sama nije primalac doprinosa za finansiranje, Kreditnoj banci za obnovu garantirati eventualna prava na povrat iznosa, koji mogu nastati na temelju ugovora koje treba sklopiti prema stavu 1. ovog člana.

Član 3.

Vlada Bosne i Hercegovine će osloboditi Kreditnu banku za obnovu svih poreza i ostalih javnih davanja koja se ubiraju u Bosni i Hercegovini, a koja su povezana sa sklapanjem i sprovođenjem ugovora iz člana 2.

Član 4.

Vlada Bosne i Hercegovine prepušta putnicima i dobavljačima pri prijevozu putnika i robe u pomorskom,

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, srpskom i hrvatskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 1-011-1662-7/04
13. oktobra 2004. godine
Sarajevo

Za Vladu
Bosne i Hercegovine
mr. Ljerka Marić, s.r.

Za Vladu
Savezne Republike Njemačke
Freiherr von Kittlitz und
Ottendorf, s.r.

Predsjedavajući
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, s. r.

Na temelju članka V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 58. sjednici održanoj 13. listopada 2004. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O FINACIJSKOJ SURADNJI ZA 2003. GODINU

Članak 1.

Sukladno suglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka PS BiH broj 104/04 od 27. rujna 2004. godine) ratificira se Sporazum između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finacijijskoj suradnji za 2002. godinu, potpisan u Sarajevu 6. travnja 2004. godine na bosanskom i njemačkom jeziku .

Članak 2.

Tekst Sporazuma glasi

UGOVOR

IZMEĐU VLADE BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE SAVEZNE REPUBLIKE NJEMAČKE O FINACIJSKOJ SURADNJI 2002.

Vlada Bosne i Hercegovine i Vlada Savezne Republike Njemačke - u duhu postojećih prijateljskih odnosa između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Njemačke , u želji da se učvrste i prodube ovi prijateljski odnosi putem partnerske finacijijske suradnje, svjesni da je očuvanje tih odnosa temelj ovog ugovora, u nakani da doprinesu socijalnom i privrednom razvitku u Bosni i Hercegovini, pozivajući se na memorandum o razgovorima održanim 5. srpnja 2002. godine između delegacije Šaveznog ministarstva privredne suradnje i razvoja Savezne Republike Njemačke i Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine kao i delegacija vlada Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske o usuglašavanju i pripremi suradnje za podsticanje razvoja u 2002. godini - dogovorile su se kao što slijedi

Članak 1.

- (1) Vlada Savezne Republike Njemačke osigurava Vladi Bosne i Hercegovine ili drugim primateljima, koje obje vlade treba zajedno da odaberu, primitak slijedećih iznosa od Kreditne banke za obnovu u Frankfurtu na Majni (Kreditanstalt für Wiederaufbau, Frankfurt am Main):
 1. zajmova u ukupnom iznosu do 5.000.000 EUR (slovima: pet milijuna eura) za projekt "Program za financiranje projekata gradskog vodosnabdijevanja i zbrinjavanja otpadnih voda", ukoliko se nakon ispitivanja utvrdi da ovaj projekt zaslužuje podsticanje;
 2. doprinosa za financiranje potrebitih pratećih mjera za sprovedbu i brigu o projektu iz točke 1. u visini do 1.000.000 EUR (slovima: jedan milijun eura);
 3. doprinosa za financiranje projekta "Kreditni program za krizne regije" u ukupnom iznosu do 4.500.000 EUR (slovima: četiri milijuna petstotina hiljada eura); Kreditna banka za obnovu će doprinosima za financiranje upravljati kao fiducijar. Vraćena sredstva iz kreditnog programa mogu se kao revolving kredit isto tako koristiti za sprovođenje programa. O definitivnom korištenju sredstava iz programa će se sporazumno odlučiti pravovremeno prije dovršavanja projekta.
- (2) Projekt iz stavka 1. točka 1. i 2. ovog članka se može uz suglasnost Vlade Savezne Republike Njemačke i Vlade Bosne i Hercegovine zamijeniti drugim projektima.

- (3) Ukoliko Vlada Savezne Republike Njemačke kasnije osigura Vladi Bosne i Hercegovine da od Kreditne banke za obnovu primi (daljnje) zajmove ili doprinose za financiranje pripreme projekta iz stavka 1. točka 1. ovog članka ili (dodatne) doprinose za financiranje potrebitih pratećih mjera za sprovedbu i brigu o projektu iz stavka 1. točka 1. ovog članka, primjenjuje se ovaj sporazum.
- (4) Doprinosi za financiranje pratećih mjera prema stavku 1. točka 2. ovog članka pretvaraju se u zajmove ukoliko se ne koriste za takove mjere.

Članak 2.

- (1) Uporaba iznosa iz članka 1, uvjeti pod kojima se oni stavljaju na raspolaganje, te postupak davanja naloga određuju se ugovorima koje trebaju sklopiti Kreditna banka za obnovu i primaoci zajmova i doprinosa za financiranje, a koji podliježu važećim pravnim propisima u Saveznoj Republici Njemačkoj.
- (2) Iznosi iz članka 1. stavak 1. toč. 1. i 2. neće biti odobreni ukoliko se u roku od osam godina od godine odobrenja ne sklope odgovarajući ugovori o zajmu i o financiranju. Rok za ove iznose ističe 31. prosinca 2010. godine.
- (3) Iznos iz članka 1. stavak 1. točka 3. biće osiguran iz posebitih sredstava koja moraju biti isplaćena do 31. prosinca 2002. godine. Radi toga će Vlada Savezne Republike Njemačke, preko Kreditne banke za obnovu, zajedno sa odabranim primaocima pravovremeno unaprijed provjeriti u kojoj mjeri će biti moguće da se to ostvari. Za iznos sredstava za koji eventualno nije sigurno da će još biti povučen do tog datuma više ne važi obećanje dato 5. srpnja 2002. godine.
- (4) Vlada Bosne i Hercegovine će, ukoliko sama nije primalac zajma iz članka 1. stavak 1. točka 1, Kreditnoj banci za obnovu garantirati sva plaćanja u eurima i time ispuniti sve obveze zajmoprimaca na temelju ugovora koje treba sklopiti prema stavu 1. ovog članka.
- (5) Vlada Bosne i Hercegovine će, ukoliko sama nije primalac doprinosa za financiranje, Kreditnoj banci za obnovu

garantirati eventualna prava na povrat iznosa, koji mogu nastati na temelju ugovora koje treba sklopiti prema stavku 1. ovog članka.

Članak 3.

Vlada Bosne i Hercegovine će osloboditi Kreditnu banku za obnovu svih poreza i ostalih javnih davanja koja se ubiru u Bosni i Hercegovini, a koja su vezana sa sklapanjem i sprovođenjem ugovora iz članka 2.

Članak 4.

Vlada Bosne i Hercegovine prepušta putnicima i dobavljačima pri prijevozu putnika i robe u pomorskom, cestovnom i zračnom prometu, koji se obavlja na temelju odobrenog zajma i doprinosa za financiranje, slobodan izbor saobraćajnih poduzeća, ona neće poduzimati nikakove mjere kojima bi se isključilo ili otežalo ravnopravno sudjelovanje saobraćajnih poduzeća sa mjestom uprave u Saveznoj Republici Njemačkoj, te će u datom slučaju izdati potrebite dozvole neophodne za sudjelovanje tih saobraćajnih poduzeća.

Članak 5.

Ovaj ugovor stupa na snagu danom kada Vlada Bosne i Hercegovine notom obavijesti Vladu Savezne Republike Njemačke da su ispunjeni preduvjeti koji su temeljem njezinih nacionalnih propisa potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora. Kao dan stupanja na snagu ovog Ugovora uzima se dan prijema notifikacije.

Sastavljeno u Sarajevu dana 06.04.2004. godine u dva izvornika, svaki na njemačkom i bosanskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

Za Vladu
Bosne i Hercegovine
mr. Ljerk Marić, v. r.

Za Vladu
Savezne Republike Njemačke
Freiherr von Kittlitz und
Ottendorf, v. r.

Članak 3.

Ova će Odluka biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na hrvatskom, bosanskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objave.

Broj 01-011-1662-7/04
13. listopada 2004. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Predsjedništva BiH
Sulejman Tihić, v. r.

На основу члана V 3. д) Устава Босне и Херцеговине, Председништво Босне и Херцеговине, на 58. једници одржаној 13. октобра 2004. године, донијело је

ОДЛУКУ

О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ САВЈЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЊЕМАЧКЕ О ФИНАНСИЈСКОЈ САРАДЊИ ЗА 2002. ГОДИНУ

Члан 1.

Сходно сагласности Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (Одлука ПС БиХ број 104/04 од 27. септембра 2004. године) ратификује се Споразум између Савјета министара Босне и Херцеговине и Владе Савезне Републике Њемачке о финансијској сарадњи за 2002. годину, потписан у Сарајеву 6. априла 2004. године на босанском и њемачком језику .

Члан 2.

Текст Споразума гласи

СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЊЕМАЧКЕ О ФИНАНСИЈСКОЈ САРАДЊИ 2002.

Влада Босне и Херцеговине
и
Влада Савезне Републике Њемачке

у духу постојећих пријатељских односа између Босне и Херцеговине и Савезне Републике Њемачке,
у жељи да се учврсте и продубе ови пријатељски односи путем партнерске финансијске сарадње,
свјесни да је очување тих односа основ овог споразума,
у намјери да допринесу социјалном и привредном развоју у Босни и Херцеговини,
позивајући се на меморандум о разговорима одржаним 5. јула 2002. године између делегације Савезног министарства привредне сарадње и развоја Савезне Републике Њемачке и Министарства спољних послова Босне и Херцеговине као и делегација влада

Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске о усаглашавању и припреми сарадње за подстицање развоја у 2002. години -

споразумјеле су се као што слиједи

Члан 1.

(1) Влада Савезне Републике Њемачке омогућава Влади Босне и Херцеговине или другим примаоцима, које обје владе треба заједно да изабере, примање слиједећих износа од Кредитне банке за обнову у Франкфурту на Мајни (Kreditanstalt für Wiederaufbau, Frankfurt am Main):

1. зајмова у укупном износу до 5.000.000 ЕУР (словима: пет милиона евра) за пројект "Програм за финансирање пројеката градског водоснабдијевања и збрињавања отпадних вода", уколико се након испитивања утврди да овај пројект заслужује подстицање;
2. доприноса за финансирање потребних пратећих мјера за спровођење и бригу о пројекту из тачке 1. у висини до 1.000.000 ЕУР (словима: један милион евра);
3. доприноса за финансирање пројекта "Кредитни програм за кризне регије" у укупном износу до 4.500.000 ЕУР (словима: четири милиона петсто хиљада евра);

Кредитна банка за обнову ће доприносима за финансирање управљати као фидуцијар. Враћена средства из кредитног програма могу се као револвинг кредит исто тако користити за спровођење програма. О дефинитивном кориштењу средстава из програма ће се споразумно одлучити правовремено прије довршавања пројекта.

(2) Пројект из става 1. тач. 1. и 2. овог члана се може уз сагласност Владе Савезне Републике Њемачке и Владе Босне и Херцеговине замијенити другим пројектима.

(3) Уколико Влада Савезне Републике Њемачке касније омогући Влади Босне и Херцеговине да од Кредитне банке за обнову прими (даље) зајмове или доприносе за финансирање припреме пројекта из става 1. тачка 1. овог члана или (додатне) доприносе за финансирање потребних пратећих мјера за спровођење и бригу о пројекту из става 1. тачка 1. овог члана, примјењује се овај споразум.

(4) Доприноси за финансирање пратећих мјера према ставу 1. тачка 2. овог члана претварају се у зајмове уколико се не користе за такве мјере.

Члан 2.

(1) Кориштење износа из члана 1. услови, под којима се они стављају на располагање, те поступак давања налога утврђују се уговорима које требају склопити Кредитна банка за обнову и примаоци зајмова и доприноса за финансирање а који подлијежу важећим правним прописима у Савезној Републици Њемачкој.

(2) Износи из члана 1. став 1. тач. 1. и 2. неће бити одобрени уколико се у року од осам година од године одобрења не склопе

одговарајући уговори о зајму и о финансирању. Рок за ове износе истиче 31. децембра 2010. године.

(3) Износ из члана 1. став 1. тачка 3. биће обезбијеђен из посебних средстава која морају бити исплаћена до 31. децембра 2002. године. Због тога ће Влада Савезне Републике Њемачке, преко Кредитне банке за обнову, заједно са изабраним примаоцима правовремено унапријед провјерити у којој мјери ће бити могуће да се то оствари. За износ средстава за који евентуално није сигурно да ће још бити повучен до тог датума више не важи обећање дато 5. јула 2002. године.

(4) Влада Босне и Херцеговине ће, уколико сама није примаоца зајма из члана 1. став 1. тачка 1, Кредитној банци за обнову гарантовати сва плаћања у еврима и тиме испунити све обавезе зајмопримаца на основу уговора које треба склопити према ставу 1. овог члана.

(5) Влада Босне и Херцеговине ће, уколико сама није примаоца доприноса за финансирање, Кредитној банци за обнову гарантовати евентуална права на поврат износа, који могу настати на основу уговора које треба склопити према ставу 1. овог члана.

Члан 3.

Влада Босне и Херцеговине ће ослободити Кредитну банку за обнову свих пореза и осталих јавних давања која се убирају у Босни и Херцеговини, а која су повезана са склапањем и спровођењем уговора из члана 2.

Члан 4.

Влада Босне и Херцеговине препушта путницима и добављачима при превозу путника и робе у поморском, цестовном и ваздушном промету, који се обавља на основу одобреног зајма и доприноса за финансирање, слободан избор саобраћајних предузећа, она неће предузимати никакве мјере којима би се искључило или отежало равноправно учешће саобраћајних предузећа са сједиштем у Савезној Републици Њемачкој, те ће у датом случају издати потребне дозволе неопходне за учешће тих саобраћајних предузећа.

Члан 5.

Овај споразум ступа на снагу даном када Влада Босне и Херцеговине ногом обавјести Владу Савезне Републике Њемачке да су испуњени предуслови предвиђени националним законодавством за његово ступање на снагу. Мјеродаван је дан пријема нотификације.

Сачињено у Сарајеву дана 6.04.2004. године у два оригинална примјерка, сваки на њемачком и босанском језику, при чему је сваки текст једнако обавезујући.

За Владу
Босне и Херцеговине
мр. **Љерка Марић**, с.р.

За Владу
Савезне Републике Њемачке
**Freiherr von Kittlitz und
Ottendorf**, с.р.

Члан 3.

Ова одлука биће објављена у "Службеном гласнику БиХ", на српском, босанском и хрватском језику и ступа на снагу даном објављивања.

Број 1-011-1662-7/04
13. октобра 2004. године
Сарајево

Председавајући
Предсједништва БиХ
Сулејман Тихић, с. р.

SADRŽAJ

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

- 56 Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Republike Moldavije i Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital (bosanski jezik) 1201
- Odluka o davanju suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Republike Moldavije i Bosne i Hercegovine o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital (hrvatski jezik) 1201
- Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Републике Молдавије и Босне и Херцеговине о избегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и капитал (српски језик) 1201
- 57 Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Organizacije za zabranu hemijskog oružja o privilegijama i imunitetima OPCW (bosanski jezik) 1202
- Odluka o davanju suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Organizacije za zabranu kemijskog oružja o privilegijama i imunitetima OPCW (hrvatski jezik) 1202
- Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Босне и Херцеговине и Организације за забрану хемијског оружја о привилегијама и имунитетима OPCW (српски језик) 1202
- 58 Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finansijskoj saradnji za 2002. godinu (bosanski jezik) 1202
- Odluka o davanju suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finansijskoj saradnji za 2002. godinu (hrvatski jezik) 1203
- Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma između Савјета министара Босне и Херцеговине и Владе Савезне Републике Њемачке о финансијској сарадњи за 2002. годину (српски језик) 1203
- 59 Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Konvencije o osnivanju Vijeća za carinsku saradnju (bosanski jezik) 1203
- Odluka o davanju suglasnosti za ratifikaciju Konvencije o osnutku Vijeća za carinsku suradnju (hrvatski jezik) 1203
- Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Konvencije o osnivaњу Савјета за царинску сарадњу (српски језик) 1203
- 60 Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o izmjenama okvirnog Sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (bosanski jezik) 1204
- Odluka o davanju suglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o izmjenama okvirnog Sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (hrvatski jezik) 1204
- Odluka o davanju saglasnosti za ratifikaciju Sporazuma o izmjenama okvirnog Sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (bosanski jezik) 1204

Саве и Протокола о режиму пловидбе уз Оквирни споразум о сливу ријеке Саве (српски језик) 1204

PREDSEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

- 61 Odluka o ratifikaciji Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji sa Protokolom o izmjenama (bosanski jezik) 1204
- Odluka o ratifikaciji Europske konvencije o prekograničnoj televiziji sa Protokolom o izmjenama (hrvatski jezik) 1214
- Odluka o ratifikaciji Европске конвенције о прекограничној телевизији са Протоколом о измјенама (српски језик) 1223
- 62 Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Republike Moldove o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital (bosanski jezik) 1232
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Republike Moldove o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanja utaje poreza u odnosu na poreze na dohodak i kapital (hrvatski jezik) 1238
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о избегавању двоструког опорезивања и спречавања утаје пореза у односу на порезе на доходак и капитал (српски језик) 1244
- 63 Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uslovima putovanja državljana dvije države (bosanski jezik) 1250
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Savjeta ministara Srbije i Crne Gore o uvjetima putovanja državljana dvije države (hrvatski jezik) 1252
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Вијећа министара Босне и Херцеговине и Савјета министара Србије и Црне Горе о условима путовања држављана двије државе (српски језик) 1253
- 64 Odluka o ratifikaciji Sporazuma o izmjenama Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (bosanski jezik) 1254
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma o izmjenama Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (hrvatski jezik) 1254
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma o izmjenama Okvirnog sporazuma o slivu rijeke Save i Protokola o režimu plovidbe uz Okvirni sporazum o slivu rijeke Save (bosanski jezik) 1255
- 65 Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finansijskoj saradnji za 2002. godinu (bosanski jezik) 1256
- Odluka o ratifikaciji Sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Savezne Republike Njemačke o finansijskoj suradnji za 2003. godinu (hrvatski jezik) 1257
- Odluka o ratifikaciji споразума између Савјета министара Босне и Херцеговине и Владе Савезне Републике Њемачке о финансијској сарадњи за 2002. годину (српски језик) 1258

Izdavač: Ovlašćena služba Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, Trg BiH 1, Sarajevo - Za izdavača: Savjetnik u Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine Avdo Čampara - Priprema i distribucija: JP NIO Službeni list BiH Sarajevo - Direktor: Mehmedalija Huremović - Telefon-direktor: 663-470, fax 663-470 - Redakcija i Pretplata: 663-471 - Računovodstvo: 651-257 - Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa: UNICREDIT ZAGREBAČKA BANKA Mostar d.d. PJ Sarajevo d.d. 338-320-22000052-11, VAKUFСКА BANKA d.d. Sarajevo 160-200-00005746-51, HYPO ALPE-ADRIA-BANK A.D. Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12, RAIFFEISEN BANK d.d. BiH Sarajevo 161-000-00071700-57 - Štampa: "OKO" Sarajevo - Za štampariju Bajro Šaban - Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska glasila.

"Službeni glasnik BiH", je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 731. Na osnovu odredaba članka 18. stavak 1. točka 10. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga ("Službene novine Federacije BiH", broj 49/02, prečišćeni tekst 37/03, 14/04 i 39/04) i Mišljenja Federalnog ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta broj 03-15-2767/01 od 1. 6. 2001. godine, "Službeni glasnik BiH - dodatak Međunarodni ugovori" je proizvod na čiji se promet ne plaća porez na promet proizvoda.

Upis u sudski registar kod Kantonalnog suda u Sarajevu, broj UF/I 2168/97 od 10.07.1997. godine. - Identifikacijski i porezni broj 4200226120002. Akontacije pretplate za II polugodište na "Službeni glasnik BiH", "Međunarodne ugovore" i "Službene novine Federacije BiH" 120,00 KM, samo za "Službene novine Federacije BiH" 80,00 KM.

Web izdanje: <http://www.slist.ba> - godišnja pretplata 200,00 KM